حضرت سلطان العارفین

ورد المریدین قطعۂ موعوم
کشمیری ترجمہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شکر تس ذاتس کنوی یم پیدہ کر کون و مکان
جن و انسان و ملائک یم زمین و آسمان

شوبہ تس ذاتس ثنا از ہر زبان و ہر مقال
پیدہ یم کر بحر و بر یہ دشت و ہامون و جبال

مور و مار و مرغ و ماہی یم وحوش و یم طیور
زیر و بالا پیدہ کر تم رات و دہ ظلمت تہ نور

ماہ و خورشید عرش و کرسی نیران لوح و قلم
دوزخ و دہ کاتہمی جنت و درجات یم

چار عنصر پیدہ از وی آب و آتش خاک و باد
رنج و راحت شادی و غم ظلم و احسان عدل و داد

قدرہ ذرات جہان تم پیدہ کر مت سر بسر
کوہسار و جوئبار و چشمہ یم سنگ و گہر

سیر مردم بر زمین تھاون نشان کر و فر
بر سما سیر ملائک قدسیان پاک تر

پیدہ گو نور محمد ابتداء اندر وجود
نور پاکہ تمنہ نشہ ساروی پیدہ موجود بود

باعث ایجاد عالم آن محمد مصطفے
از طفیلاش برمہ و خورشید چھوی نور و ضیا

سید الکونین ختم الانبیاء شاہ رسل
صاحب معراج شاہ و سرا ہادی السبل

انبیاء روز قیامت سارین زیر لواء
غبطہ تن سارنی ذریت تمنہ نو عطا

ذاتہ سند محبوب سوتی بر ترین مطلوب سوی
بالیقین از آفرینش مدعا مرغوب سوی

از لعمرک جامہ تمہ بر تاج طٰہٰ دت بسر
خلعت لولاک و یاسین چھوس عمامہ تمہ تہ سر

از مزمل چھوی قبائی نار تس از لطف حق
از مدثر چھوس وابرد و دوش از طٰہٰ و ادق

والضحیٰ والشمس نعت و صف روی نازنین
سورهٔ واللیل حاوی وصف موی عنبرین

در قیامت چھوی گنہگارن شفاعتگر تہ تھر
اُمتس موکلاوہ روز شفقتس بستہ کمر

یا الٰہی صد درود و صد تحیات و سلام
بر روی بر آل پاک و اہل بیت او تمام

بر ابوبکر و عمر عثمان و حیدر پر چہار
چار دیوار بنائی دین چھہ کیاہتم اُستوار

چار یار باصفا انمی وسیلہ ای خدا
آل و اصحاب جناب خواجۂ ہر دو سرا

پھر غوث پاک تھاوم دراٰمان از ہر بلاء
عزت دارین و اقبال و شفا کرتم عطاء

حضرت خواجۂ بخارا چھوم وسیلہ معتبر
در زمان باآبرو تھاوم نگُلی پھرہ ور

شاہ ہمدان آن علی ثانی و شاہ دامیر
امن و آرامس مہ تھاوم اے خداوند قدیر

حضرت محبوب العالم شیخ حمزہ رہنما
تمسندی مہ یاہیں کرتم حملہ حاجاتم روا

دربیان ترجمہ میگوید

لیکھنس ترجمس گوم سبب ای العزیز
ہوشہ یسان ثری وارہ یاٹھن یوزانی اہل تمیز

از مُریدان جناب شیخ حمزہ پیر ما
چند مخلص چھی پران ورد مبارک دائما

حضرت مخدوم سندی چھی اباً عن جد مرید
آسمت اسلاف تھندی نیکمردان سعید

اتباعاً نیک اسلافن تھند خلف وولد
ورد این ورد المریدین تھاو مت چھو کیا سند

نظم و الفاظ و عبارت گوک ازبر زبان
لیکن از معنی چھہ بعضے بےخبر تہ عزیزان

یتہ نہ معنی آسہ معلوم کرچھو تت لذت یوان
معنی و مضمون حرفس گژھ آسن یوزنا

عالمان کاملن پشث کرمہ اکثر التماس
ترجمہ کاشرن گوژھ یت قصیدس ما اساس

کرنہ اِصغا کینساتمنز عرض میانی فضول
التماس کرمہ تکرار کینسہ اک کرنہ قبول

مُفتین فتوٰی ضرورت و عظن افسانہٗ | چھُوی تمن تت فنر نفع تہ سُود با عنوانہٗ

پیرو وقتک چھی بچھان تعویذ و سندِ ہا جاہ | مال و دولت چھی کماوان زین سببِ اشتباہ

کینہ اکسی نسبت کین گرینہ ہرگز دزہ مان | گومہ معلوم عشقہ نشہ خالی چھِہ اخوانُ الزمان

از شریعت و نہ حقیقت و نہ طریقت معرفت | بیت اندر کرامت بیان چھُوی خانقین و چھُہ بروبت

تکیہ بر فضل خدا تھاوم ہمت انہ حال | ہرزہ مان از اولیا امداد کُوی کرمہ سوال

حضرت مخدوم حمزہس عرض کرمہ بار بار | باطنی امداد سُوزیوم یتہ اندر روزم وقار

باطنی امداد سوزک ہا ہمہ فیض و فتوح | ترجمہ یامت کرن ہتو تازہ سپدم جسم و روح

حاصل مضمونُ نم مہ ترجمہ گونہ ادا | ترجمہ پیرت لفظگوی مشکل اسین سخت بیحیا

آسو مطلب مطالب اندرئی کرمہ اظہار رقم | اہل علمن غرض میانوی یت نہ کرہم کینہ تہ ذم

یہ غلط فہمی مہ گیتر آسہ یہ کینہ اختلاف | بھر حسب شیخ حمزہ مہ گترہم تھاون معاف

آو کجھیح و نہ یہ وی شوق ہستی گو بیان | امتیاز و حوصلہ کر عشقس تین ریلان

شارح کامل ملو چھُوی حضرت دادائی وڈبو نہ | چھُوی مُفصّل رُت شرح تمہ کرمتوکی دردو سونہ

حال و احوال جناب شیخ حمزہ تت اندر | بامثال و باخصائص نمتی چھین سر بسر

طالبا گھر و چھہ بد وقت کرزہ حاصل عشق پیر | پیرو چھتن گُوت بڈہ چھو ہمہ تہ کیا رہ شنغیر

پر قصیدہ انتہ دل پیدی مھربان | پیر رضامن چھُوی ہرجا پیر چھُوی امن امان

شکر للہ حال من ہر لحظہ نیکوتر شدہ است

شیخ شیخان شیخ حمزہ تا مرا رہبر شدہ است

شُکر للہ حال میانوی گیا چھِہ بہتر رت زمان | شیخ حمزہ پیر پیرن ہُند تہ میراں زمان

ساتہ ساتہ حال میانوی آز فضل خدا | یام یا وہ گومہ نیوی رہنما و مقتدا

شکر للہ چھوم ستھاہ رُت حال تہ خوشحال چھُس
شکر للہ حال چھُم نیکو تہ بہتر دمبدم
شکر للہ پیر چھم یاوُر ہمہ در دنیا و دین
شکر للہ رہنما و رہبر دُنیا و دین
ذات پاکن مرشدا سوزانی ارشاد دین
سنگ بنیاد سانہ ایمانچ تھوک محکم بدین
نعمت اسلام بخشک دولت ایمان سیم
سان دل زنگار گوُن آس صاف از صیقل کرُک
معرفت بخشک تہ ہاوک وبراہ راست زود
چھُس تووی شکر و ثنا ہمہ بران بر دوابات پاک
لاگہم چشمن ہدایتکوی مہ سرمہ ودتھ
دیدہ بینا تہ کنن زنہ لو بیکم ہوش آم
حمد للہ چھم سعادت لحظیت لحظہ ہر آن
شیخ شیخان چھُس لقب تہ وقتکن شیخن چھُس پیر
واتناوان چھُی مُریدن قرب درگاہ خدا
مُجتہد کامل مکمل مرشد آگاہ دل

پیر سانوی شیخ حمزہ کیا بو فرخ فال چھُس
شیخ شیخان شیخ حمزہ پیر سانوی محترم
چھُم وسیلہ بڈ کفیلہ پیش رب العلمین
حضرت مخدوم حمزہ پیشوائی عارفین
باگراوان طالبن منز معرفت صدق و یقین
آیہ نورِ خدا اندر زمانہ در زمین
سان دل از کفر و غفلت بڈ صاف تھاوک دمبدم
سینہ از کینہ غضب بخل و حسد خالی کرُک
بیعت و ارشاد بخشک دولتا بالنفع و سود
پیر کامل سُونُم تہ شرکہ نش کرُنس تو یاب
گاش چشمن آمہ ٹیوٹھم راہ حق اندر نظر
عشق مولیٰ پیدہ در دل گو تہ عشقک جوش آم
یام یاور گوم شیخوی پیر رہبر پشتیبان
طالبان چھُن آخر اندو پیر چھُن بدر منیر
حاکم شہر ولایت موصل مطلوب ہا
مُقتصد در امر دین و شرع با دل مُستقل

یافت چھُن ہمنامی آن غازی سُلطان دین
پہلوانے در جہاد نفس زور آور شدہ است

با امیر حمزہ ہمنامی لبن گو نامدار
در جہادِ نفس غازی پہلوان و زوردار

آن امیر حمزہ لُس چچہ پاہہ آسوی حضرتن
اَزیُی عشق نبی پتھ تم فدا کر جان و تن

جنگ کرن با کافران تم اَزیُی دین رسولؐ
تم لبن درجۂ شہادت رحمت حق چُھس نزول

کافرن سیتن کرن جنگ اَزیُی اسلام و دین
ناو آمت جہاد اصغر اَز سردار دین

نفس سیتن جنگ کرن تتھ فی بیان چھیہ جہاد
تتھ جہاد اکبر آمت ناو بوزای بامراد

نُی چھو فرماوان جناب حضرت خیر البشر
زُی جہاد آمت بیہنا وِیدِن ای نامور

اک چھو اکبر بیاکھ اصغر ناو کین دونوی جہاد
شرح تتھ یا نی کران چھوی مصطفیٰؐ لسبط و کشاد

چھوی جہاد اصغر آمت نام جنگ کافران
جنگ اصغر کر امیر حمزہ نی گو کامران

جنگ اکبر گو بلاشک سیتھ نفسن جنگ کرن
نفس مارن دربرہ عشق خدا مولی سرن

در عبادت و ریاضت ماریم نفس دغل
گو سو اقلیم دلک حاکم بنیو عالی محل

حضرت مخدوم حمزن جنگ کرن بالنفس
یُیل دریاو خدایم الوتہ گو لس معتمد

شیخ حمزہ با امیر حمزہ ہمنام گو ازان
تابع دین پیمبر آس شوی ہر زمان

اَلَّذِیْنَ جَاہَدُوا خواندہ چھو سعی و جہد کرنہ
حق نمودِش راہ لس ہادی بحر و بر شدہ است

اَلَّذِیْنَ جَاہَدُوا بوزن کرن سعی و تلاش
در عبادت و ریاضت دمبدم بیخواب و آتش

ہادِ لس خدا تن نیت و تہ سیتن ساعی بجان
رہنما در بحر و بر گو مقتدائی مخلصان

وَالَّذِیْنَ جَاہَدُوا چھوی نص قرآن وار ہیر
کیا چھو فرماوان خدائی پاک قرآنس اندر

لس مجاہد لاگہ آسی قرب حق اِنَّ اللّٰہَ مَعَ
تس خلوت ہے وہ بانس کتن سیدی سکنام

گو مجاہدہ نفس تہ تکلیف تھاون روزہ شب — در عبادات و ریاضت از ہمہ عیش و طرب

ناز و نعمت دور تھاون نفسہ نشہ در ابتدا — آخراً مالک کری لس بر ہمہ اشیاء خدا

استقامت چون نمود انہ عمل در ما علم

علم مالم یعلمش حق دراد و دین یہ ورشدا ست

استقامت در عمل در ما علم شایان کرک — علم مالم نعلیم حقن دتو کہہ حفظ دین سرک

عالم کامل سپن تہ در عمل گو بے نظیر — علم غیبی دتو سہ ذاتن ہینکوی گود ستگیر

علم کلک گو سو مالک عالم غیبک خبیر — دنیدارن سایہ سر دین پناہ روشنضمیر

علمہ موجب یم عمل کر رود لس تقوی شعار — علم مالم یعلمس منز گترہ ماہر نیک کار

در عمل لس استقامت تھاوہ روزی مستقیم — کرہ عطا لس علم مالم یعلیم آن ذات کریم

حضرت سلطان سانوی مرشد و ملجای ما — استقامت در عمل تہ ما علم آسک بجا

چون خدا علم لدنی کرد تعلیمش زبھہ

بھہ اسرار الہی عالمی امر شدا ست

از خدا علم لدنی گوس حاصل با کمال — گو بسر اسرار الہی عالمہ با وجد و حال

یلہ حقن علم لدنی از محبت زانہ او — با مہارت عالماہ گو سر حقن لس پور یاوہ

ماہر علم لدنی بیگمان ساری دلی — واقف اسرار باطن در خفی و در جلی

ماسوی اللہ ترک یم کر با خدا پیوستہ تھاو — بالیقین علم لدنی لس نہ حق حاصل بنیو

از ہمہ علم لدنی افضل و اولی چھو لس — علم ظاہرت مقابلہ زانتن گو یاکہ خس

در مثال علم نقلی مولوی رومیؒ ونان — آب آتہ چون تیمم با دم قطع زبان

آب آست چھوی تیمم کالعدم بے اعتبار — علم ظاہر چھوی تہی کن کاملن لس نہ بہار

احمد حنبلؒ تہ یحیی ابن معینؒ با اتفاق — نزد آں معروف کرخیؒ یلہ گترہ ان از اشتیاق

گرتمن اشکال گژھی کونہ مسلس منز عیان
حضرت معروفسنی ؒ لش اختلاف آسوک ژلان

احمد حنبل ؒ تہ یحییٰ ؒ آس عالم باکمال
در علوم ظاہری آسوک نہایت قیل وقال

ماہر علم لدُنی حضرت معروف ؒ آسو
عالم ظاہر تمن نش از نسب مخفوف آسو

صُوفیان صاف باطن ماہران علم غیب
مالک و مختار آمت در ہمہ بےشک وریب

حضرت مخدوم حمزہ ؒ صاحبا فرخ سیر
چھوک علم لدُنیؔ حقّن با وُمت از لطف وھر

مُشکلات واقعات سالکان رازین سبب
بیشں وتعبیر کردن اسہل وایسر شدہ است

خوابنی منز سالکن یم واقعہ آسی گژھان
سہل تہ آسان یاٹھن آس تعبیرس سنان

آسو تعبیرات وتاویلن اندر تس دستگاہ
علم تعبیرک مُعلّم واقف سرِّ آلہ

خوابنی تعبیر تس نش سہل تہ آسان آسو
آسو یہ مشکل طفیلہ ہندہ بیدان سہل آسو

چھک وراثت یوسف ؑ صدیقس منز گیمژ حصول
گےنبت کامل مُعبّر از ہمہ اہل عقول

روشنش نوا قرآن گشت وہم اسرار آن
ہم خواصش بید وہم الفاظ آن از بر شدہ است

آسو قرانک تمن نش نورتہ اسرار نن
یم نہ بیرس آس بیر زبان آسمت کتیا چھان

نور قرآن سرّ قرآن آسو تس روشن تہ صاف
حفظ قرآن مجید آسوک تہ در معنی کشاف

نور قرآن گوک روشن بر سر اسرار آن
خاصیت ڈیٹھک تہ تھاوک بیہ تہ تس سار قرآن وی

ڈاڈ آسک در تلاوت خاصیت ہم شمار
باطنی اسرار آسی نن گژھان تس بار بار

او شریعت راست ناصر در طریقت مجتہد
بحر اسرار حقیقت صدر او مصدر شدہ است

آسو شرعس اچھ تھاوان بلکہ زیبائی دوان
در طریقت آسو کامل آفتاب ہیو شوبان

سینہ بے کینہ ہندوی چھوی حقیقتکن سرن
ڈخزانا نورِ حق تس آسوا سینہ سرن

ئی چھو فرمووت نبیﷺ چھوی شریعت قال میانو
قول آنسر و حقیقت سر طریقت حال میانو

با شریعت زان تھو پو در طریقت تھو قدم
سر حقیقت از دل و جان کرتھ تھفریح علم

یُس شرعس یو دپاینداز طریقت نہ سو
از حقیقت وزہ خالی ہیوش خوشس الوداع نہ

چھوی بنان انسان کامل بیگمان از جا چیز
یاد چھ شوی چیز در دل تھاوای جان عزیز

قول نیک و فعل نیک و خلق نیک و حال نیک
ظاہر و باطن چھ یہ چھ شوی چیز از سر چیز نیک

حضرت محبوب العالم در شریعت مستقیم
در طریقت و حقیقت لس علیم و لس فہیم

با ریاضت ساختہ علم الیقین عین الیقین
لیس ہم از حق الیقین لطف حق ور اسیست

یام تم علم الیقین عین الیقین طی کرن
تام تس حق الیقین از لطف حق حاصل سپن

زانو تم ذات خدا تا نو تم سوی بالیقین
در صفات و ذات فانی معنہ دیتا حق الیقین

از ریاضت لبو تمو علم الیقین عین الیقین
گو خدا تس شیت واتو در حق الیقین

یلہ موصوف گو با اوصاف خدا محبوب یا
مور دلطف الٰہی منعم و مطلوب ہا

در بقا حاصل بقا گوس و باقی بر دوام
از انا اللہ دم تم چھون در بقا آمد تمام

در ریاضت سالہا نہادہ پہلو بر زمین
حاصلش این رتبہ شد چون ذکر او ہر سو نشست

وارہن وریہن سح ہارک تن نہ تھاوک بر زمین
روز و شب با خدا لس آسو شاغل شادین

وارہن سالن نہ منیس ٹ نہ تھاوک زاہ تن
در ریاضات و عبادات خدائی ذوالمنن

روزه داری آس وس یُس بیداری شب — گوس حاصل رتبه عالی ته واتوات مرتبس

چھُوی بیداری بنان تهند مرتبه تهند کمال — چھُوی بیداری گمران رضی خدائے ذوالجلال

باوجود رتبهٔ عالی جناب مصطفیٰ ﷺ — درتمام شب بشارآت کران یاد خدا

تیوت آس بیدار آسان نماز ودرقیام — ورم دریائی مبارک گوو کنارن ہمام

ات کرایاتس کمالس گیه وارث اولیاء — عمره بیداری کرک ته رود دریا دخدا

ڈاڈ کرنہ کالہ لوسیکو چھیه یوان جرن اندر — انه رسول الله ﷺ تهوی آمت چھُوی جان به بیه

کم کلامی کم خوری ته کم شونگن گیم تره چیز — کم ہبن ته کم تهون صحبت سمه ریمه العزیز

آسون بیدار نیکان چھی کران ذکر خدا — خواب ته آرام تراوان سمه مولی بے ریا

نفل دو رکعت پری لیُس درمیان نصف شب — بهتر انه دنیا و مافیها دنان شاعرت

حضرت شیخ جنیدن انه چھالہ کر وفات — اک سر رگن خواب ڈیوتھن وچھن شیخ خوش صفات

عرض کرنک کیہ معامله کر خدا ین تو سیت — توره فرماوس جنیدن کیا وفی حالا کیت

خانقه چاه عبادت و اشارات عجب — خابیه کینه دوتوتم غیراز نماز نصف شب

اندره اخلاص بیدار گئی لیُس منز شبس — تهند مقامس گنزیه حاصل واته عالی مرتبس

حضرت مخدوم جرن مدن لس تراون نه لر — درتمام شب کرن ذکر خدا سر وجهر

پوره بیداری کرک یله رتبهٔ عالی لبک — عزت ده این سعادت انه خدا حالی لبک

یُود مرغ روح اوس منظر عرش آشیان
لسن ته بنا بیقرار انه شوق آن منظر شد آ ست

آسو تهندس روح پاکس عرش پٹھ یا قرار — اشتیاق کره احترام سیت گومت بقرار

مرغ روحس آلو ہیک منظر عرش علا ‌ ‌ ذوق ہستی ہتھ آسس شوق عشق خدا

سالکن ہند سلوک آیہ استعداد ہور ‌ ‌ از قرین جذبۂ حق واتہ عرشس ضرور

اولیا سالک بلاشک چھی سلوکک راہ دان ‌ ‌ چھی کران سیر و سیاحت ہم بعرش و لامکان

بالیقین روحس چھو اصلی عرش اعلیٰ جای خاص ‌ ‌ منزہ چھو تس چھو مسافر یہ چھو اختصاص

اولیا چھی مضطرب آسان توی اندہ زمین ‌ ‌ روح پاکن ہند چھی کل آن عرش برین

حضرت محبوب العالم پیشوائی سالکان ‌ ‌ جذبۂ حق گوک نزدیک گیہ توی عرشس لگان

عرش پاکس چھ دل پاکس ازان آسوک قرار ‌ ‌ آلو اصلی مرغ روحس عرشس آسو کہہ شعرار

بانہ پران سلوک تا مقام اصل فت

از جناح جذبۂ حق چون بال و پر شدہ آت

وفہ ون ہنیہ سلوکس طی کرن دیہ مقام ‌ ‌ تا مقام اصل واتہ گژھ حاصل چھو مرام

شاہ پر ہنیہ سلوکس کرنہ پرواز وودہ ‌ ‌ اصلکس عالی مقامس منز گژھ تہ پیوہ شیرہ

لولہ ناوس للہ ناوان زاول قلب سحر ‌ ‌ آسو از جذبات حق سوی ہیران بابال و پر

طیر طور جنب و طور النفس قلب روح و سر

ہم خفی کریہ بغیب الغیب ہم طیر شدہ آت

طور جن و طور النفس طور قلب طور روح ‌ ‌ طور سر طور خفی ہم طور غیب الغیب خوح

گیہ چھی طوار سبعہ سالکن ہست مقام ‌ ‌ در مقامات سلوکک طی کران عالی مقام

نس متابعت کریہ چھ یہ قول و فعل ‌ ‌ معیت بر کل گو حاصل یی کسل

دیاوا و دہ شاد ونہ تابع عوی رنج ‌ ‌ شو اہشار نغمہ ہن تھاوہ کرت جاسیج

اوّل آداب شریعت کرہ حاصل انہم
حرص آند عجب کبر و بخل و کین حشم و غضب
نفس شیطانس نجس ییہ تقوی تھاوہ قید
از فضول تعفت تعفو آیہ دل تھاوہ وفا
با خلائق سوی علائق ترکہ کیم التفات
عزلتس منز یہ وہ دایم آستہ تہاتس قرار
مست تیم آسہ دایم از شراب سلسبیل
آسہ ذوق شہود دیم تجلیات حق
یم سبب اطوار سبعن چھی بلاشک التیرہ
طور سبعن آسو فاتر حضرت سلطان بانو
ات سلوکس چھی سپارکات مقامس مرحبا
بیخرکیا بوزہ کیا گو طور سبعہ غیر قال
حضرت اودحا کی تطور سبعہ شرح

در طریقت وزہ توہ تیمہ مستقیم و مستدام
سارا اوصاف ذمیمہ ترا وہ کیسو از ادب
در توکل روزہ قایم از خدایم ناامید
امر حق کرہ تسلیم دور از علم قیاف
روزہ دائم در مشاہدات خدائی پاک ذات
ناکس نش وزہ بالکل و قہر کرہ تر فراہ
دل تیہ روح بافتق مولی تھاوہ باعزم بلا
در عنایات و ہدایات خدا آسی غرق
ہر سبب روت دارہ کھو ہیا دل و جان
زانسیب آسہ عدنانہ سالکن منز شرہ بانو
آفرین شاباش از جان آفرین شام و صبا
چھم یہ لاعلمی گمت چھو بات انبہ ترگنا گو وال
تم تیہ فرماوا ابن مفصّل چھم بیسیدی منشرح

سیر کرہ عالم جبروت را ملکوت یم
باذر لاہوت مرغ جان او اشتر شدات

عالم صوری یعنی عالم محسوس و خلق
ات دپان ساری مخلوق عالم ناسوت گو
ممکنات و نباتات و کلیات دمکہ روح
آن مکانن چھوی شان آن باریتعال

عالم ارباب ظاہر عالم اعضا و دلق
عالم قلبی و معنی عالم ملکوت گو
مخفی و مخفی و غیب جبر دلس فتوح
تت دپان لاہوت ساری صاحبن وجد و حال

عالم ملکوت و جبروت عالم لاهوت زان — اندرین عالم گژان چھوی پریس سیر بگمان

شاهباز عالم لاهوت پتھ یکبر سانو — غوث و قطبیت پتہ تس سار فی سوی زانو

مانشان سیر محبوبی بسیرس یا فتیم

زانکہ کشفش از عبادت بیشتر مظہر شدست

سیر محبوبانہ سیرس لبوتہ سہ گوتی عیان — کشف آسوک زیادہ ظاہر طاعتہ برونٹھی گژان

از تولّد خرق عادت آیہ از شیخ زمان — معدہ چوپانن چھواتٹ قصہ مشہور زمان

اجتہاد بر نہ آسوک کشف حاصل گوتی — تہ عنایت از خداوند آلہ ہیک آمتوی

ہوش در دم خلوت اندر انجمن ہم حال او

او مربی ہم بخلوت ہم بصحبت رشد است

حال آسوک ہوش در دم خلوت اندر انجمن — تربیت کرون بخلوت تہ بجلوت مخلصن

ظاہر آسان باجماعت باطنا در یاد دوست — حجرہ پاکس منز بہت تہ عرش سیر آسک او

ظاہرا سیر زمین و باطنا سیر سماء — گفتگو آسوک بخلقان باطنی ذکر خدا

اندرون سو آشنا و از برون بیگانگان — اینچنین زیبا روش کم بی بود اندر جہان

ہوش چہ بود ہست پیاسو شہودش دائما

زانکہ بینا دیدہ ہوشش ہمی بصر شدست

ہوش کیا گو ذات فانی کرتھ در ذات خدا — غیر حق شہودنس کر آسو کینہ انداسوا

ہوش کیاہ آسک ہمیشہ آس تم اندر شہود — کحل بی یبصر بچشم پاک بینا دید وجود

آنکہ سمعا و بصرا ہم زبان و دست و پا — ہر محبوبان عنایت چھ یمن بانی خدا

روشنا کحل بی یبصر چہ چشم اولیا — چھوک بہ بی یسمع کنن ہوشار درگاہ خدا

عارفست و کاین و بائن سرّ وحدتش

نیست مانع صورت چیزیکه مستکثر شدست

تم چھہ عارف کاین و بائن زن سرّ وحدتس | ظاہری چیزن کرک نہ کینہ تہ ٹھور تہ کشمکش

دل بجانان در شہود آسوک تن خلقن اندر | ماسوی اللّٰہ ترک کرمت گرچہ ما چھوک ٹہ فرد

مُخلصان را صحبت او موجب جمعیّت است

تائبان را بیعت او سدّ اسکندر شدست

بخشہ جمعیت مُریدن صحبت شیخ زمان | سدّ اسکندر چھہ بیعت تیمہ والن ہر زمان

پیرہ سنز صحبت کرالہ از دل پریشانی چھہ دور | بیعت شیخ زمانہ حفظ حق تہ تہند حضور

یژ یہ والن چھی کران صحبت لتسنز آباد دل | مخلصن اخلاص کوی سامانہ روزان مستقل

لسنہ بیعت آسہ کر سوی دزہ دامن امان | بیعت پیر مکمل حفظ و امن جاودان

پیرہ سنز صحبت چھہ جمعیّت کران حاصل دلن | صحبتہ سیتہ غم زلان تہ سارہ بیماری ملن

ملک عرفانک سکندر پیر چھو ہم صاحب جلال | تمسنزی بیعت بنان دیوار آہن یقین وقال

نفس تہ شیطان دشمن چھی مخالف بے گمان | پیرہ سنز بیعت تمن دیوار حائل درمیان

کیا کرن اعداء دین یس آسہ تس صاحب شفیق | معذرت خواہن مریدن چھوی سٹھاہ دلجو شفیق

سالہا شد رخصت ارشاد و بیعت یافت لیک

محترز از شیخی و بابائی و لنگر شدست

رخصت ارشاد آسوک واہن در تن حصول | بیعتک دروازہ وتہ تھاوک پئی اہل قبول

آسو از شیخی و بابائی کران تیر احتراز | آسو از لنگر سٹھاہ بیزار آن صاحب نیاز

کالو بخشک اجازت لوکنی ارشاد کر   بیعتک ارشاد نیولک اشتیاق بیشتر

بیعت و ارشاد لوکن گے گران تم سالہا   بیعت و ارشادس اندر آسو کال بی بیا

شیخ و باباتس فن آسو گٹھ ناخوش دلس   خانقاہ تہ لنگر آسن نفرت گُلی جمع لتس

شہرتہ سُمعہ یا نشہ آسن الکل مجتنب   آسن پُر اخلاصہ سیتی آسن شرعس شریب

بیشتر خواہ ملومی و خمول و نیستی
گرچہ اند عالم ارشادس لشکر شدا ست

زیادہ آسی تم ملامت جو نہ گمنامی تہ پرہان   نیستی ندمی سیٹھا آسک کفایت خوش گذران

بالیقین سردار اند عالم ارشاد آسو   شہرتہ ہشمود آسنہ نشہ سیٹھا آزاد آسو

پادشاہ آسِت فروتن آسو گیان اضنہ   حرمت و اعزاز آسِت نیستی آسک لسنہ

سالکان کاملن ہندی ہیو دستور اوس   آکت یس شہرت تُهوان آسن تہ بالیقین تمن

الخمول راحۃ ملوضا آسوک در نظر   بالیقین الشہرۃ آفۃ دہیان آسوک تُهنر

تائبان صادقان امیکند توبہ قبول
طالبی گو یافتہ و تلقین ذکر افکر شدا ست

توبہ والین ہریاران کران توبہ قبول   آسو ئس طالبن تعلیم و تلقین گو حصول

تائبان صادقین ارشاد بخشان زود تر   عاشقن مخلصن بیعت کران آکر دہ

ہم مریدن ذکر لب اپر کامل دہ زبان   جان و دل آکر نیولتن باہم اعضا انان

ورد و ملک و دعای معظم بسیار
ہر کہ وہاندی ہوا لبا فت مستظہر شدا ست

آسن اکثر لتس دعات و وِ دعا مستجاب   آسو وِ دلتہ دعاون اثر سیٹھا آسن عجاب

آسو یس ورد و وظیفہ دعا تلقین کران — درجہان سوی صاحب تامید عزت چھی [illegible]

یانہ وردن تہ دعاہن آسہ مالک باکمال — ور تصرف آسہ تس سای دعا بے قیل و قال

یس کران آسی جہا ذکر و تلقین دعا — ور ہمہ منصو سیدان تہ مظفر جا بجا

ورد و دعوا تن اندہ طالبان کامل چھر — منتہی سالک شانی صاحب فیض و شعور

آفتاب عالم ارشاد و تکمیل است لیک

ناقص از نقصان خود خفاش وش ناخوش است

آفتاب عالم ارشاد کوی آسوی چھ پوہ — یتہ کیلس چھوی اتو نہ اتھہ کرتھ ذاتی سو بوہ

اعتقاد کہ نقص یس آسی تس چھ دور — اچھہ وتھ چھوی اتہ کیلاس تہ عقلہ چھس فتور

تس حاصل کر چھوا ایمان یتھہ حاصل اعتقاد — آولس عزتکس یا زاسی کامل کساد

پیر کامل عالم ارشاد کوی چھوی آفتاب — نورہ ہند عالمہ روشن گٹران آفتاب

بیچھ محروم پوزان از فیض کاملان — نقص چھی دیتھ اتھان اچھہ آسان نیتھ گمان

مرشد کامل بلاشک چشمۂ بحر کرم — بالس اتیرہ گی بخشان صفائی دم بدم

کشور کشمیر او [illegible] مسکن شدہ

مولد این تجا اولیا ہمہ ہی کشور شد است

شہر کشمیری چھیس سکونت چھیس تولد بہ — باتہ بڈ بابہ تتہ چھوس چھو کہ بحر لوزم خبر

زینہ گیر مہر چھو گاشہر تجنیام — والدین حضرت سلطان تہ نہاو اسقام

بابہ عثمان بابہ آسوک صاحب فیض ذکا — عالما انہ شریعت صاحب ورع و تقی

آسو نیہ یتھ باتہ قفہ صاحب وقار — زاہد اپر ہیزگار صاحب روشنار

شیخ حمزہ سیت آو شہر اوسن بتہ اشغال — روز و شب درس علوم مشاغل با اہل

آسی قرآن مجید زانان برن تم باصول — قاری القرآن تمن لنش آسی حیران سیول

ئمی سبب شہرس ینک جوگ گئیت اتھ مقیم — تاکہ گیہ مقبول درگاہ خداوند کریم

دہ عبادات و ریاضت نکیہ سبقت بر تمام — لوک ٹھ حیران ییہن یہ وچھکھ آن مرد کرام

ریزن لیہ لوکن یمن گوفتار ہو لی ات لبان — آس اسلاک کران تبلیغ زجان و زبان

حضرت داؤد فرماوان چھو فخراً این الکلام — چھم بشاشت فرحا حاصل دلس زین تمام

یتہ آسان پیر کامل چھوم مدت تہ چھوم زادو بوم — پیر کاتہر بوتہ کاتہر شکر آن ذات قیوم

شاہ کشتوپر میانوی بور عنایات مقیم — چھون گدار ذات برس تل آغہ چھوم جو اکریم

این گواهی کو بهر محضر وسیلهٔ جن و انس

کاین فقیر از جان غلام آنکو محضر شد است

جن و انسا نو گواہی ئمی یو دربر مکان — چھوس غلام داغدار آنکو محضر بجان

حضرت مخدوم حمزہس چھوس غلام داغدار — چھم غلامی کھر نیہر از شاہی زنگ و تتار

از محبت چھوس کران دعوی بُتہ انتہ کیا — چھوس فنا در عشق پیر خویش با صد افتخار

لیس اکھا تر ہانڈ ان آسی عزت دنیا و دین — سوی بہان از جان غلام آنکو محضر ہمین

پیرمن حقانی است دست لازم پیروی لیش

زانکہ از بہر سلوک او راست محل مسطر شد است

پیر میانوی پیر حقانی چھیہ لازم پیروی — محکمی تہ استقامت خاص چھس در پیروی

پیر پیر حق چھوم کرن لتس پیروی چھوم فرض عین — ورنہ یہ حق شناس سند بلاشک پیر و دین

سالک صادق بلاشک واصل قرب خدا — سالکن تہ عارفن سند پیشوا تہ مقتدا

پیر حقانی چھو لازم پرت الکھ ندٔن بجان
پیر حقانی مریدین سوی حق بیشک نوان

یم چھ پیران طریقت تم چھ حقانی اصول
چھکھی محقق در ہمہ علم و عمل اہل عقول

پُس محقق آسہ زٲنی حق و باطل کفر و دین
پیر حقانی مانان پُس ورہ نورای خوش یقین

پُس موافق آسہ دائم روز و شب با کار شیخ
پُس اطاعت تھاوہ لازم بر ہمہ گفتار شیخ

پیروی نہ استقامت آسہ پُس در ہر امور
معرفت حاصل گژھتس نہ سوی اہل نور

حضرت مخدوم حمزہ پیر حقانی چھو سانو
پیروی واجب اسنزی سر فدا پُس زٕ تہ کرانو

وقت بیعت چون ید بیضای آن عیسیٰ نفس
داد دستم در زبان دل زندہ وا انور شدست

ہمہ وقتہ طالبن تہ مخلصن بیعت کران
ید بیضا تہ دم عیسیٰ مہ گو آذم عیان

وقت بیعت چون ید بیضا تھوان پیش دستِ پاک
ید اللہ فوق ایدیھم سویدا تابناک

دستہای پاک ہندی ست قدرت بالیقین
ید اللہ تی چھو وضح بوزی مرد یقین

بیعتک ثمرہ رضای حق رضای مصطفےٰ
بیعتس کر استقامت رٕ عہدس باوفا

چھوی علی مرتضےٰ اوی یہ فرمان خبین
کرِ ہمہ بیعت باسول اللہ عطا گم عز دین

ہمہ وقتہ ازسر و پانہ لگ اکُت لباس
با ادب رفیقت بخشیت و کرک النماس

یتہ لباسس لاگنس مزکیا چھو پیر با مصطفےٰ
کرو شفقت پکنس مہ گو عطا بڈ خلعتا

گو یہ صلہ درمیان سئی چھو فرمادان خباب
پھر ارباب طریقت رٕ و سنت ربٹ جواب

بیعتک آیات پرِتہ سورۃ الفتحس اندر
کتھہ کنن ارشاد بیعت آو از خیر البشر

بیگمان آسنتس وارث یہ سای اولیا
بیعت ارشاد دل اندر آسہ یم صفا ولا

این کُلاہ و پوستین وین خرقۂ پشمین کہ داد
بندہ رابہ از قبائی شاہی و افسر شُدست

مُنز خرقہ دِتُکتہ این کُلاہ و پوستین — چھوم بہتر از قبائی شاہی تاج زرین

خرقسی چُھبہ بنیومہ نفسکس جنگس اندر — چھوم عصا دِتُستہ نیزہ چھیم کُلاہ برسر سپر

اکھ کُلاہ آو جبرئیل دِتھ اکھ سوئی رسولؐ — چھُوہ عطا از ذات باری یا محمدؐ کر قبول

بر پاک این کُلاہ پاک تھاو و نہ دِ بر — بعد از ان لبس خوش گژھی لس کرتھ عطا ایکھ فقیر

چار پر گال کُلاہ پلو رٹ تھوو از جبرئیلؑ — سر برِ پاک تام تھاو ک جند گاہے قال و قیل

چوپر گالہ کرِ تقسیم چون یارن اندر — تھو تمو بر سر زا مر حضرت خیر البشرؐ

رود منون طریقت کبر شیخان کرام — چھوہ ورگیت اند ساری بزرگان نیک نام

حضرت مخدوم حمزہ شیخؒ دین و دین پناہ — بخشتھم پوستین و خرقۂ پشمین و کُلاہ

این کُلاہ و پوستین تہ خرقہ مےکرہم عطا — چھوم بہتر از قبائی شاہی تاج و لوا

سایہ سر چھوم روز محشر آن کُلاہ نازنین — خلعت ایمان دربر خرقہ تہ آن پوستین

در جہاد نفس شد چُون جُبہ این خرقہ ام
ہم عصا چُون نیزہ این طاقیہ مغفر شدست

خرقسی چُھبہ بنیومہ نفسکس جنگس اندر — چھوم عصا دِتمو نیزہ چھیم کُلاہ برسر سپر

نفسکس جنگس اندر بو گژھ آسُن سخت گیر — نفسنی پامال کرِتھ در ہوا گژھتہ اسیر

بو مشرف گوس کرم بیعت و ارشاد رو — خرقہ تہ عاصہ کُلاہ تہ بخشتھم جود و سُجود

گوس نفسس تُن بو غالب کرمہ تس قہر و غضب — دِ بلا کت ہیوتہ دائم رود اندر یاد رب

ن بالتسلیم [illegible] زیواو حرص [illegible] — فیض صحبت گوم حاصل گومہ دل تراز سرور

آن مُصلّا و عبائی فقر کان لطفم نمود
بھر جنگ نفس سیھُون قیزم و خنجر شُد است

آن مُصلّا لیس سہ بخشا گُش بنیم پیر پیز
تیز رفتار اُونٹناہ زِن گمیہ حاصل بامیز

آن مُصلّا و عبا لیس بخشن پیرن بر فقیر
صاف تھولس ازبہوا و بوشن اہن نفس شریر

حضرت مخدوم حمزہ مرشد با دستگاہ
درگلیم و خرقہ بشک آس اسان گاہ گاہ

حضرت داود فرماوان کہ آن شیخ کریم
ڈاف تراوت دچھہ مہ پوزی آس دِزِ زیر گلیم

رَوہ پلوا آس پٹ ہت رُود مت دِ خواب ناز
غرق در نور خدا کیاہ آسوان گردن فراز

از امیر خسرو دہلی مہ اک بیت یاد آم
یام یاد آم تام سمیدس شادول انیکام

مرد پنہان در گلیم و پادشاہ عالم است
تیغ خفتہ در نیام و پاسبان کشور است

خرقہ یہ ظاہر شر رگن معنیاً تم پادشاہ
ظاہر و باطن جہانک پادشاہ پشت و پناہ

ورد کان کرہ حوالہ ذکر کان تلقین نمود
آن کمان تیر و ین شمشیر یا ہر بنیدہ است

ورد لُس یُس کرِم حوالہ ذکر لس تلقین مہ گو
زن کمان و تیر یہ شمشیر نفسس ٹینس مہ پو

و چھہ مہ خوالیس نیر و سیہ ہاکم آطمینا جان
برکمر شمشیر لیتہ بہم بدست تیر و کمان

در حضور پیر کامل یلہ کرو م ظاہر یہ خواب
آس تعبیر یس ستھا و اقف تہ فرماوکن جواب

ذکر حق تہ ورد اعظم بیہ یم ورد و دعا
یم بران چھوک چھی ہمی شمشیر و خنجر نیزہ ہا

ازرہ باطن غنیمت نا زہ چھوک با سلاح
در میان طالبان بشک گتت اہل صلاح

فصل اشارتی با انکہ حضرت شیخ حمزہ را تربیت و خلافت و اجازت در ارشاد کہ عبارت است از تحبیب محبوب حقیقی در دل طالبان صادق و قبول توبۂ ایشان

وتعلیم ذکر وبیان اسرار رسالکان لائق از مخدوم شیخ جمال الدین ست کہ وی خلیفہ ز
خانوادۂ مبارکۂ جامعیہ قطب العالم حضرت مخدوم جہانیان سید جلال الدین بخاری ست
قدس سرہٗ و اعتماد بر شہرت مشائخ این سلسلۂ شریفہ اکتفا نہ کرد بعضی ایشان
بحیثیتکہ متضمن نوع فضیلت و اعتصام بدلیل ارشاد این عزیزان بودہ کردہ آ قدس سرہم

اوبارشادِ شیخ المشائخ قطب حق

بندگی سید جمال الدین بحق سرشد است

آسوس ارشاد از سید جمال الدین جیئن
یانہ فرماوان جناب شیخ حمزہ شیخ دین
ات خیالس روز دشب آسوس لو آسان دوہم
باخبر روز فضل حق سیدی ستھاہ مہربان
کاملاہ شیخا محقق خوش حسب والنسب
حضرت سید جمال الدین بخاری مشتہر
مرشد و ہادی و رہبر بے نظیر و بے مثال
سلسلہ یمیندوی مسلسل تا بجناب مصطفیٰ
انتظارس منٛسی روزت پیوند خانقاہ
یلہ بشارت گیہ کنن تہ گوس بیدار بوز خواب
گوس بے آرام جان و دل شوقی اندر ہتھان
خدمت سید جمال الدین بو حاضر گوس یام
سارنی وردن وظیفن سارنی ذکرن اندر
گیہ ستھاہ حاصل مے آنم فیض و برکات حق

طالبین مخلصین سہماد دراہ دین
واصلا پیر اکمل گوتڑ ہمہ آسون بالیقین
تام خوابس منز مہ لوزم شوسیان رغنا نجام
چانہ بابت صاحبا ک سوز ذاتن این زمان
عارفا عالیمقاما واصل درگاہ رب
اوتمو تشریف بجبر تربت مشہور انسہ
صاحب درد و انگانہ عالما فرخ خصال
بر خلافت رو و وقت قائم بیوو زصدق و صفا
و تہ سین سیدا جل گتر بتیل شیخ دین پناہ
عجائبی حالات بوزت ییومس اندر اضطراب
اشتیاقن غلبہ کرنک کر چھین آرام جان
مشفقانہ تربیت کریم تہ سید ارشاد کام
ورد اعظم حرز مولس ہم زبانی آیات و سور
یکتنا بی و صفائی تہ ستھاہ نور و سرور

رخصت ارشاد بخشنگ گوس آندم ہھرو بہ   بیہ ز دعوات و اشارہ ساپچی کرہم خبر

وی ہم از ارشاد قطب عالم دُنوّاب و
درمیان مرشدان سلسلہ مفتخر شُد است

تمتہ از ارشاد قطب عالم و خلفای وی   مرشدن اندر کرن ام منزل ارشاد طی

اک اشارۂ ی جوات ھنز بوزای طالبجان   حضرت او دفرماوان ثان اندر بیان

حضرت محبوب العالمؒ صاحب نعمت آب   گو ز ارشاد جناب قطب عالم فیضیاب

مرشدن ھنز مرشد اگو مفتخر اہل زمان   رہنمای گمرہان و پیشوائی مخلصان

بیہ خلیفن تھندہ نی لٹن گیہ سہٹا ھم کامیاب   مشتہر گوہمت زانس ھنز تیی عالیجناب

ھمچنین سید جلال الدینؒ کہ آل ذوالاقتدا   لٹن نوح قطب عالم فیض واتوی بیشمار

ہم ز خلفا لٹن سہٹا فیض و فتوح و اتک یدم   مصدر ارشاد و بیعت گیہ نسبت عالی قدم

آن بخاری نسبت و سید جلال الدینؒ لقب
قطب عالم بودن و مخدو مشہور شدہ است

پیر آسوس قطب عالم سید عالی نسب   یس چھو مخدوم جہانی و جہانگشت لقب

لتس دپان سید جلال الدین بخاری وارہ بوز   نا و سپتی سینہ اندر دل گھر اُن چھوم درد و سوز

مشتہر سوی قطب عالم درمیان خاص و عام   آنگہ مخدوم جہانی و جہانگشت نیک نام

چھوی وطن راو چھندوی اُچھ ہندوستان   لیک نسبت چھیکھ بخاری چھی لقب در زمان

در بخارا روزہ وون آسی تھند سلف صالحین   چھک توی نسبت بخاری وارہ بوزای اہل دین

در تصرف کردن اہلِ اولیا دستی تمام
داشتن انرو برادو خذ مشتہر شُد است

اولیاہن منز بلاشک آسوتس دستگاہ کمال بیعت و ارشادس اندر صاحب عز و جلال
کیاہ نسب عالی چھو امند کیاہ حسب عُوس پاکہ رہنمائی رہنمایان حامی ما دین پناہ

بھر اثبات لنسب اند روضہ پاک نبی
از جواب یا ولد مخصوص مختصر شد است

یکوٹن گیہ در حضور حضرت شاہ عرب السلام علیک یا جدی کرک عین ادب
روضہ پاکس اندر واتت کرن عرض سلام گوش تاب لنسب اطہر از شہ خیر الانام
تورہ ای فرزند و علیک کرہس بالیقین رحمت و برکات نازل گیہ سہاندم بر زمین
در مدینہ پاک روزت آس ردر سے برقرار اک جماعتا سیدن ہندیتی سیز کہ با وقار
بحث کرہک از سیادت کیاہ زہ چھی حاصل تورہ نسب نامہ ین ہا و گٹر وادہ معتمد
حضرت سید جلال الدین یہ بوزت تیز گے معترض لوکن کنوی پاس سخت شکر ریز گے
چھونم حاجت مہ نسب نامہ بوہا و وو حضر نسب عالی میانی بوزد ہو شہ سان روز واگر
جدّ پاکس لش گنزد ساری کرد عرض سلام ساری معلوم سید و گس چھو سید کس چھ عام
یا تم و علیک بوزن از شہ لولاک خاص ھمز لمن منز ہیولتس عز تا با اختصاص
بیہ ای فرزند فرماوس رسول پاکنی خوش تہ تھاوی حضرت حق کا غم غمناکنی
گنتزہ ہندوستان لوکن بیعت وا ارشاد کر تازہ گی دلین ہر جا خاطرن شاد کر

پس ازانجا بھر ارشاد و ہدایت سوی ھند
ہم مرخص ان رسول الطیب و اطہر شد است

آ و سوئی ھند بیعت وا ارشاد دین رہنمائی کرنہ لوکن تازہ گو اسلام دین
جایہ جایہ کفر گالک نحکمی دین کرک از ہدایت و نز سعادت کوم اسلامچ کرک

اہل ہندوستان مشرف گییہ باسلام بدین | تازہ گو دین رسول اللہ صلعم بلاشک برزمین

کی بیان کردن مقامش مجال من بود

خود زبان لال و عبارت زین بیان قاصر شد است

گُس کری یہندِن کرامات مقاماتن عبور | یہند اوصاف مبارک کراندن تا نفخ صور

کیاہ ونے تعریف تہندی کیاہ ونی توصیف تہو | کج زبان ہیوس چھا مر طاقت یمہ بو در گفتگو

چھس مراتب تھدتہ کیتاہ بوانی در قیل و قال | زین بیان قاصر عبارت چھم تہ زیو چھم گنگ و لال

خطۂ پاک زمین اُچّہ در ہندوستان

از صفائی مرقدش با زینت و با فر شد است

در زمین ہند چھو پس مشہور آں اُچّہ شریف | تت چھو تہندی مرقد پاک از صفائی کیاہ لطیف

مرقد اطہر یہندوی اُوچہ پاکس اندرہ | از صفائی لطافت چھوی سٹھاہ زیب و فر

رحمت باری ناں تتہ زائرن تہ چاہران | مورد رحمت بنیومت باطناً تہ ظاہرا

بود از سر خانوادہ مستفید اما لبے

سہروردی را دچشتی مظہر و مظہر شد است

خانوادن سارنی منز آسو کامل سہروردہ | خاص پاٹھس سہروردیکہ چشتیک اثر

سہروردی چشتیس اندر کرک تلقین عام | گرچہ در سرخانوادہ آسوس دستی تمام

سالکن شیخان دین ئی چھو دستور العمل | اک طریقا باگراوان طالبن منز در محل

سارسی یدوی چھہ مالک اک طریقا اختیار | چھی کران بہرِ ریاضت تی چھہ تھاوان زیر کار

رُشد و آثار ہدایت زین مبارک سلسلہ

این زمان در سرولایت شامل و منتشر شد است

از ہدایات مبارک سلسلۂ عظیم الشان — راہ راستچ ٹھ دلیلا زین ہویدا بیگمان

تھفد عنایت ازہ است و ہدایات انہ — جایہ جایہ شہر دگامن ژن چھیمہ انہ بحر و بر

پھیلومت ازعرب چھو تا عجم این سلسلہ — ہند و سندہس واتمت ہر مکان ہی مشغلہ

سلسلس پھندہس چھو گومت عالمس اندر رواج — سلسلہ ہندوی موافق آسموی باہر مزاج

دور دنشر دیکو چھو کرمت اختیار ازجان و دل — فیض تہ برکات و آثار الس چھی مشتمل

حیتھ فیض از لطف او دایم کہ فیض عام او
تا دم محشر پئی اتباع مستفیض شدست

تھندہ فیضچ چھیم امید افیض چھو پس بر خاص و عام — تا بعد تہ پیروان پیٹھ تا قیامت مستدام

فیض تہ احسان سوزم چھیم امید اقوی — سلسلہ ہندہ مطابق چھیم اسہ اسلامچ وی

فیض ہندوی نشر زمینس پیٹھ گومت چھو یہ — فیض ہندوی تھا گومت تھاہ از شور و

فیض بخشتان تا بعد تہ پیروان پیٹھ مدام — پیر وس ہندس عمن شادی بلاشک والسلام

او ست یک صاحبقران یک قرن را مشہور لیک
زین مشائخ ہر یکے ارشاد را مشہور شدست

شاہ شاہان ولایت قطب اقطاب دہر — مالک گنج ہدایت نور ارباب نظر

دوسری منز صاحب دوراہ چھو مشہور ناو — تازگی بخشتان دینس اہل باطن امان

مرکز زمرۂ مشائخہا و ارباب سلوک — واتولتس پر کینہ ہندوی فیض تاج الملوک

ہر یکی زین مقتدا ال ابرسان قاتین بود
فیض شان بر مخلصان بالصفت مظہر شدست

پرت اکھا نہ ین پیشوایان فیض چھو اہرِ زدن ‖ رُود زن تراوان پیالی عاشقن تہ مخلصن

اولیا ہنبکی چھے رحمت بر ہمہ خاص و عوام ‖ رحمت خاص خدا چھی در زمانہ تا قیام

فیض سوزان مومن تہ مخلصن چھی جابجا ‖ فیضہ چھینہ بران پرت کنیہ چھیہ اندر دورا

این مشایخ را مسلسل اندر ارشاد و ادب
تا نبی اللہ وسیلہ مرتضیٰ حیدر شدست

ساری شیخن مسلسل اندر ارشاد وہدی ‖ تا نبی اللہ وسیلہ چھوک علی مرتضیٰ رض

سلسلن ساری چھو مصدر آن شیر گشا ‖ سا سلسلہ تس نشہ چھی مرتجی دامن کشا

چھوک وسیلہ سوی حضور حضرت خیر البشر ‖ ملک عرفانک شہنشاہ حضرت خیر البشر

چھوس بو علمک شہر فرمادی رسول حق ‖ تت چھو دروازہ علی مرتضیٰ تہ دوارہ کن

بر ولایت گوتوی شاہ ولا پادشاہ ‖ از خدا و از رسول اللہ لبن دستگاہ

غم نباید خورد مارا روز حشر از تشنگی
منبع این سلسلہ چون ساقی کوثر شدست

تر لشہ ہندوی در قیامت کریو غم تھانی لسبہ ‖ ساقی کوثر چھو بیشک منبع یت سلسلس

تر لشن چادی اہل عرفانن علی مرتضیٰ ‖ ساقی کوثر ملقب آو از خیر الوری

پرت طریقک شاہ مردان جامع و مصدر چھو ‖ سا سلسلہ دار محکم تھفہ کرے تس تس انس

ساقی کوثر علی مرتضیٰ روز قیام ‖ لو دوالن آب کوثر چاوہ تھاک سیر کام

چھوم وسیلہ پرینیوی حضرت مخدوم ما ‖ چاوہ نادم آب کوثر از علی مرتضیٰ رض

عروۃ الوثقی و حبل اللہ بان ین سلسلہ
ہر کہ زو ینکس مصحب تا لب جنفیر شد

سہروردی سلسلہ چھُہ عروۃ الوثقیٰ نشان
اَتھ منز یَس لُس یُس تھف کرِتھ وُنی رتہِ زَمان

پیریاتھ سلسلس یُس تھاوہِ رَٹِتھ قول و عمل
عروۃ الوثقیٰ اَتھس منز آسہِ گوُ صاحبِ دل

تابع قرآن و سُنّت روزہِ دائم در سُلوک
امر و نہیس منز موافق روزہِ با حُسنِ سلوک

عروۃ الوثقیٰ تہِ چھی ہم گوسوا آفت خلاص
قبرِ اندر واتہِ باعصمت تہٰا با اختصار

بیعت مخدوم حمزہ عروۃ الوثقیٰ قوی
بے ہراس و غم بہ جا روزہ طالب مستوی

بالیقین سکرات سید سُہل آسان ژھ جان
عروۃ الوثقیٰ سیتین روزہِ در امن و امان

قبرِ اندر روزہِ ثابت در سوال و در جواب
روزہِ ایمن بیگمان سوی از دِکیلان عذاب

ہر کہ اندر کشتی این سلسلہ تشریف یافت
بی مشقت سیر و سوی خدا منجر شد است

سُہروردی سلسلہ چھُو ی نائب اَتھ تاوہ ژاو
بے مشقت سوی حق کیا عیش وار آسوا و

ژاوِلیس اَتھ سلسلس منز گو مشرف از ہمہ
قربِ حق تکلیف رستو ی تس چھُو حاصل از ہمہ

سلسلہ محبوبین لُس روزہِ دائم بیگزان
واتہِ سوئی حق بلاشک غیر تکلیف و محن

پیرِ ژھانڈن پیرت اکس لازم چھو پیر چھُوا
پیریم لبو ناوہ منز تاو رود در امن و امان

سلسلس تَس یِم گومت ناوہ سیت از این سبب
ہَی چھو فرماوان جناب حضرت شاہ عرب

بر مثال کشتی نوحؑ بوتہ میان اصحاب و یار
ہم سُوی بیچا یم ناوہ اندر از دل و جان ژھو قرار

یم قدم تھاوی اتھ منز گوسو غرقاب بلا
مُبتلا در ابتلا رُود ابتدا در انتہاء

حضرت داؤدؑ فرماوان مہ گوئی آزمُود
ژاو لیس ت سلسلس منز از فتح چھُوس کشود

بار با وچھ مخلصو خالِس اندرہ ناو ایوان
ژاو لیس لُس ناوہ اندرہ سوی بنیو از احسان

تم کری بیعت بہ پیش پیر کامل زود تر
تس ژلان سارے خلالت تہِ کہالت تہِ کہ

بحمداللہ چھوم قدم اتھ سلسلس اندر تمام
یوتہ با آلہٖ پور ناد ام الایام

یا علی صحبت پیران بہتر از ہر طاعت است
این صحبت کرنی یا آن شہ خیبر شد است

صحبت پیران چھو بہتر از عبادت بے ریا ‌ ‌ ئی وصیت کرنس نبیؐ با شہ خیبر کشا
صحبت پیرن چھہ بہتر ای علیؑ مرتضیٰ ‌ ‌ از ہمہ طاعات نافع در صفائی و ضیا
ییدو نی اعمال صالح واتنا وان سعی حق ‌ ‌ صحبت شیخ کمل زان بہا لا در سبق
صحبت پیران کامل قرب حق واوان زود ‌ ‌ فیض صحبت پیر چھو نافع از ہمہ ہد و سجود

گفتن ذکر است سوئی حق رہ نزدیک تر
برطریقی کرنی تلقین آن صفدر شد است

ودت چھہ نیر نزدیک سوئی حق کرن ذکر خدا ‌ ‌ تتھ کنس تتھہ یارت تلقین از شہ ہردوسرا
شاہ مردانس رسولؐ رحمتن تلقین کرن ‌ ‌ ذکر حق و ذکر حق تم از دل و از جان سرن
روز و شب از جان و دل ورزن بذکر حق دوام ‌ ‌ ذکر حق تھاون ہمہ آلات و حالات و کلام
کینہ شرائط ذکر حق برلس اندر صوفی لکھان ‌ ‌ توبہ اول کرنی دست پرای روشن رد ان
چھوی ودیم ئی کرزہ حاصل ذکر از صاحب کمال ‌ ‌ لیس مجاز و صاحب خاصیت ہم جذب حال
چھوی تریم ئی اعتقاد شیخ کر حاصل زہ پو ‌ ‌ وسو از دل ثہ کرد و رزو ہر دم با حضور
ذکر کرنک کینہ شرائط پیرا دی سربسر ‌ ‌ ذکر پیرلس ور محکم ذکر حقس گنڈ کمر
سالکن ہند شغل و اذکار ذکر حق رزوگار ‌ ‌ در قیامت انبیاءن سیت چھوک قرب وجوار
حضرت محبوب العالمؒ پیشوائی ذاکرین ‌ ‌ در زمانہ واصل درگاہ رب العلمین
لیس کر تعلیم ذکر حق سو گو واصل بحق ‌ ‌ دولت دنیا و عقبی گوس حاصل نزد حق

سنیانیم و موالی ہم برغم رافضی
ما و شیخانن رچھ مولی خواجہ قنبر شد است

آتھ سُنی تہ محب اہل دلن ہندی بدل — رافضی تہ خارجی ازکردۂ خود منفعل

آگہ چھوی شاہ ولایت اتھ برن سانی — مرشدن تہ پیشوا ان پیشوا چھوی سانی

شیعہ و سُنّی یکی ھستند اما از اہل رفض
ادّعائی شیعگی سبّ و بغض انکر شد است

شیعہ و سُنّی اُگوی آسنی اما رافضی — بغض تہ سب کر شیخینن تہ گیم خارجی

بن تہ از جان دوستدار چار با صفا — بن تہ شیخین تہ ختنین محب ای با وفا

تھو صحابن ہند تہ یارن ہند محبت مستقل — تھو تہ اجابن تہ اتباعن محبت مستقل

یِنہ آسی بو محبت رافضی مردود گو — کافر و ملعون از درگاہ تہ مطرود گو

بغض شیخین ییس اکس آسی بخاطر جای گیر — رافضی بدبخت گو سوی اتہ در نار سعیر

چھو شوٗنی یارن ہندوی لس آسہ از جان دوستدار — تس دیان سُنّی چھہ گو سوی جنتی چھوی رستگار

اہل بیتن ہند محبت یم تھوی لبوم نجات — از محبت لبہ آزادی ز نار و مہلکات

اولیاء اللہ چھی کنہ چھی کنفسِ الواحدۃ — سانی ہندوی محبت تھو تہ چھوی فائدہ

بالخصوص ییس آسہ ہر ورہ دین پیشوا — بن تہ عاشق تمہندوی ہر جاتہ روزک با نوا

سوی حق آن را کہ سودائی سلوک اندر سر است
کو رعایت کردن این شش ادب معتبر شد است

وحدت و ذکر و وضو و نفی خواطر ربطِ قلب — صمت و تقلیل و رضا کاندر سلوک اندر سر است

ییس اکس خواہش سلوکچ آسہ اندر راہ حق — آٹھن ادبن ہند رعایت چھوس برن اوّل سبق

جای تنہا تہ طہارت ذکر حق تہ کم کلام — دل گنڈن با ہر خود بخاطر روزن مدام

راضی روزن خیر و شر س بیہ خاموشی کرن — تھاوہ کن آٹھن ادبن ییس سلوکچ ووت سرن

روز در خلوت کر یاد خدا شام وصبا   با طهارت روز دایم یاد حق چهوی دلربا

فصل اشارتی با آنکه نسبتی دیگر آنحضرت را در استفاده واستفاضه با رشاد حضرت خواجه خضر پیغمبرست علی نبینا وعلیه السلام وذکر بعضی شمائل بمناسبتش

باز خضر گلشن ارشاد و رشد شیخ ما
هم ز سقائی لطف خضر پیغمبر شدست

باغ ارشاد پیره سیند دی بیه چهو گومت سبز تر   آبیاشنی خواجه خضرن تت کرن کیاه خوبتر

چون ز خلفائی جناب قطب عالم تربیت   گیکهه حاصل بیهیه بر تخت خلافت شه صفت

از جناب قطب عالم لیس بخاری مشتهر   شیخ حمزه قطب عالم گوبنت در بحر و تر

خواجه خضرن به محض شفقت دلطف عطا   تربیت از باطنی کرنگ ستهاه گیه با صفا

خواجه خضرن دلس ئی از کمال لطف دخیر   مرحبا چهوی نکسن چهوک حق شناسس منز ره پیرا

یم وظائفی دعادت پر گوی چهوی تم زه پیر   چهوک تره مقبول خدا منظور جانوی سر بسر

چهوی اجازت میانو تر خضرس تره تیتهِ کر عمل   چهوی مردمیانوی هم مادم هر مکان در محل

اوست چون خضری وحکمتهای افعالش از ان
از قیاس مردم موسی صفت برتر شدست

خواجه خضرس هو موی چهوی سرّ و اسرارن اندر   شیخ حمزه پیر سانوی طور و انوارن اندر

غیبکی حالاه وشن چهین ته کوتاه راز دان   از قیاس مردم موسی صفت بالا از ان

خواجه خضرس بلا شک آسمتیم معاملات   حضرت مخدوم حمزس چهی تیتهی حال وصفات

حکمت وافعال اقوالش مثال خضر دان   کیاه تره زانک تم چهه برتر از قیاس مردمان

روز خاموش زبان لبسته تره از چون و چرا   پیروی منز رضا جوئی اندر روز با دفاء

پیروی ییٚنٛز سعادت چھی بلا شک جاودان
در رضا یس چھوی رضائی حق تہٕ گر گوشش بہان

گر تو عزّ صحبتش خواہی بہ السّال لبان
از کفش پیر طفلی را اگر خنجر شد است

پیرٕ سٕنٛز صحبت اگرچہ چھو کٕ شرہان پریشان کر
دست پاکہ سیت بدی وکینسہ شخصس تہٕ سر

یہ سو گردن تہٕ کنیہ سرفراز چھی یہ لتس
اعتراض ریس تہٕ کر صحبت تہٕ وارہ تھوٗرلس

طالبان صادقن تسلیم لازم ہر زمان
با مشایخ با محقق فرض ودا بیگمان

پیر کامل ییٚ دنی تی طالبا تسلیم کر
بن تہٕ تابع پیرٕ سند وی ییٚب یینٛک فرح سیر

کینہ مہ کینہ تا یہ سرّ و حکمت زان تی
کینہ کینیہ ہیہ کینہ از دل جان تی

نسبت صحبت بخواجہ خضرؑ آسس سالہا
چھوک تو یی تشبیہ اکثر حال و دراقوالہا

اوست خضری از آن دخاطرش گیر قرار
زاب جاری ہر کجا آوازہ جرجر شد است

دل پکیس آسو تسن جایہ آرام و قرار
آسنہ ٹھسرای آبس ہی آسہی تہٕ آبشار

آبشارن تش بہان آس رہا با مخلصان
صفہ آسی ساوان آبشارن درمیان

آب جاری زیادہ آسو کٕ خوش بخاطر ہمچو خضر
زانسب آرام آسک آکبت ہمچو خضرؑ

ہر سحر گہ بود غسلے لازمش در سالہا
قلب و روح و سرّ او زین روی مطہّر شد است

آسو نہ ناغہ کران غسلا ہمیشہ ہر صبا
روح پاک قلب پاک آسو کٕ توی گومت صفا

وہن ورین پاس آخر غسل گر چھو کٕ دوام
بلکہ روزانہ دو سہ بار آسو عادت سان کرام

آس فریادان خلیفن لس غسل کرہ ہر سحر
تسن بدن زوزی سلا داد لنس سر بسر

بلکہ تندوں درد شکم گومت مبتلا — کمانہ علاج کار گر تس گو نہ یوُمت بلا

آوٚ تاکہ خدمت پیر کمس اکہ دوہ — عرض کرن دلدوہ چھیتی چھوٚس حضرت آمت شکوہ

کاگنہ گونہ گوٹھس ہیچ دارو تہ دوا — چھوس تنگ آمت تہ بیتہ کرتہ آہم شفا

تورہ فرماوُن جنابن ہر سحر گہ غسل کر — شافی امراض قلبی قالبی غسل سحر

بیس لقمان جنابِ شیخ حمزہ آس مرید — ہر سحر گہ غسل کرِم گو مرض تس ناپدید

تس مزاج ناموافق آو اندر اعتدال — آسو تس عادت تمی کن غسل کرن چند سال

گر مساوی در حضورش خلوت و بازار شد
لیک میل خاطرش اکثر بکوہ و دشت آسدا

خلوت و بازار سی ہیر تس ہوی آسوی حضور — دل پاکس میل آسوک کوہ و دشتس گژھن ضرور

آسہن بہ باغ و بستان تہ بازارن اندر — دل بکار حق تمن آسو شغل و اذکارن اندر

خلوت و بازار یکسان کاملن اندر حضور — قرب حق ہر جا میسر واصلن نزدیک و دور

کثرتس منز وحدتس فرا چھہ تہاو اندر نشاط — خلوت اندر انجمن آسوک سٹھاہ با احتیاط

کوہ و میدانن چھہ فیران سالکان و عارفان — در عبادات و نوافل چھی بر وزان و شبان

در حدیث آمت چھو فرماوان جناب مصطفٰی — چھم نوافل تا ٹھہ گذراون سٹھاہ در باغہا

فصل اشارتی باکہ نسبتے دیگر آنحضرت را و استفادہ و استفاضہ بعضی پیغمبراست علی نبینا و علیہ السلام و ذکر بعضے مقامات او و ریاضات او و مناسبتش

ہم دمے کرد اُش مشرف نبی محمدی روح حق
ہم دم افزا ان شفا بخشا جان پرور سدا آسست

ہمنشین لتس گاہ گاہی حضرت عیسیٰ سُن
گرُ مشرف صحبتن تہ صاحب حضرت سین

یام ہمدم گوس روح اللہ ستماہ گو باثر
برکت صحبت تمس تہ گو عیان باپیشتر

مردہ زندہ ستھر لدگیمت شفایاب بیشمار
گیہ بینا کیت نابینا ہزار اندہ ہزار

نسبت صحبت قوی اور العیسی شد ازان
کو بعصمت ہیچو عیسیٰ زیادہ ازباد رشدہ است

نسبتن تہ صحبتن عیسیٰ دمی کرنس عطا
از دعا لیتس ہر مرضس بندگی لب شفا

نسبت صحبت قوی لتس گیہ بعیسیٰ سن ہیو بھاو
ہمچو عیسیٰ والدس کیا پاک و پاکیزہ سو زاو

زوہ دنوی عابدہ ساجد گو بدرگاہ خدا
رود در عصمت نہایت ابتدا تا انتہا

ہمچو عیسیٰ آس انہ شہوت نہایت پاک تر
فارغ از اوصاف بشری چو ملک رو ان گرہ

ہمچو عیسیٰ زیست بی زن لیکے فرزند بست
ہر مرید اور البسیر مخلصہ دختر شدہ است

ہمچو عیسیٰ ستھر راہ یہ کرک مولی سرک
منزل تجرید و تفرید س نہایت طی کرک

نیترہ رتوی تمن چھ کورہ کیتا گبر
مخلصہ تیر اکہ چھ دختر تربیت مریدا چھو کہ پسر

نسبت صحبت بعیسیٰ چھک تہی رو دبی نکاح
صرف دریاد خدا شاغل بدہ شام و صباح

بی نکاح بیدرو دکین چھو کہ عیال سای مرید
ظاہر و باطن اعانت بر مریدان چھو کہ مزید

در مقام توبہ فرماید کہ تائب آن بود
کش نہ ان ہیگا نہ ہمچون خواہر و مادر شدہ است

وقت توبہ آسن فرماوان چھہ تایب بوان / ہاج تہ ہشس میں لس آسہ بیگانہ زبان

وقت توبہ تایبن پند و نصیحت لس کران / کن چھہ شوبان دگر لستہ از غیبت زبان

روز بینی تہ بدگوئی لشہ دور العزیز / نیک عملن پٹھ رہ کرد ادن تہ دور از اہل تمیز

امر معروف تہ نہی لس عامل مستدام / روز پانس شریعت رہ سکوت و کلام

او ملک عجلت واندر چشم عبرت بین او

مروبالچیس صفت ستورہ مہ شد است

چشم عبرت بین آسہ تس ملک خوئی تنان / لشہ او امر و لس لش آسن بیگانہ زبان

نفس پاک آسوک سراہم رہنس ہم راز / ور پاچس نفس امنت رہس آسوک انہ نیاز

چون ملک بے نفس گیت ا رسلوک و جہاد / شہ لس عبرت مبدل گومتن از انقیاد

آسرا رہ عبرت وچھان ہم با زبان امردان / مرو بالچیس رہ ستورہ نولان آسہی گمان

با خیال پاک ہم آسن صاف دل تہ غرفہ تن / از صفائی حق گمت چھک پاف آکن و ون بہ

چیست عبرت بلکہ اندر دیدہ حق بین او

ہرچہ آید نور حق را مطلع و مظہر شد است

کیا چھو عبرت بلکہ حق بین منظرن چشمین اندر / آسویت حیران لش نور حق اندر نظر

دیدہ حق بین آسک غیر حق کرینہ وچھک / نظرہ اندر اگیہ کینہ نور حق مطلق وچھک

چشمہ چھک منور از جمال مصطفی / گو سو مشہود جمالی و جلالی از صفا

ظاہر و باطن خدا بین و ہمہ نور خدا / نقش آب و گل وچھک کر غیر حق کینہ بدا

بُو صیام ہیچ عیسیٰ سالہا ہم کنون

ہست یحییٰ صوم شرل رچھ صوم و مفطر شد است

روزہ داری ہیچ عیسیٰ پس ہمیشہ کار آسو
صوم ہے یحییٰ تت وبان چھی ظاہر افطار آسو

روزہ اہل طریقت آسو معمول کرام
روزہ شب بعدہ روزس تہ وبان صوم دوام

در صیام و در قیام و مناجات و دعا
بہر خویش و برائی مخلصان بینوا

در تمام شب بہ شوق فکر آخرت
در ریاضت در نوافل با نیاز و معذرت

از صفائے روزہ شد وارستہ از نار فراق

زانکہ روزہ بہر دفع نار چھ ان آسیر شد است

از صفائی روزہ گو آزاد از نار فراق
روزہ چھی نارس تیتر روزہ دارن اشتیاق

تہ صفائی گیہ چھل روزی سیتی کینہ و شر
گیہ خلاص از نار فرقت قلب اند گیہ حضور

روزہ چھی نارس تتہ نور گو نارس بدل
روزہ دارن چھوی جزا یاسے خدا عز و جل

روزہ داری ہیت آسوک خوی و عادات النبیین
با خدا واصل تمی گو نور حق چھوس بر جبین

فصل اشارتے بانکہ نسبتے دیگر آنحضرت را در کسب کمالات بروحانیت

حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم بیواسطہ زیرا کہ در اکثر واقعات صادقہ و منامات

صالحہ اکثر اوقات بصحبت شریفش نیز شدہ

مصطفیٰ را ہم مع الاصحاب دیدہ بارہا

زان سبب نسبت ہمہ راسخ تر شد است

وچھہ تو اکثر صحابہ ہت جناب مصطفیٰ
نسبت ہمہ آسوک ستیر و تہ اکتفا

شہر میان در افضل بند تہ نو آستر
فیض باوان آس لوکن فیضکوی زر و زر

حضرت مخدوم حمزہ پیر کامل پیشوا
یا الٰہی بر صراط مستقیم محکم تھاو
مسجد اکھ کوہ ماران س ٹھین تت اندر
بوچھ ہتو ترشنہ آسوس بوچھند روزکی وردان
ترمیشہ نصف راتن چھیہ خوابس منز عیان
بر در و بیرون مسجد شور و غوغا گو بپا
تور دیوہم در جواب ای شیخ حمزہ مرد دین
سیّد الکونین شاہ انبیا ختم الرسل
اگیہ منوہ چشمہ میانی از جمال با کمال
وارہ وارہ آیہ نش چار یار باصفا
معتقدین بیہ محب با حضرت خیر الانام
تہ شونی یارن خلافت لیچھن ترتیب رسول
چار یار باصفا زانگ ہوئی وامرو ین
آل و اصحابن تہ اتباعن شودی بن دوستدار
حضرت مخدوم حمزہ ئی کران افشای پانہ
زمرہ اصحاب ٹھیم ہمگروہ مومنان
ہیبتہ سیت گو مین لرزہ آسم بر بدن
جامہ لیس منز آسوم گومتوی تر شر بو آسو

حال ثریت ئی وان آسی کیا کرہ ابتدا
اصل مذہب دم تہ اصلکوی مطلب پاوہ
خلوتس منز تت یعنی بٹھس دلن جہہ جگر
با دل زاری فنا چا چھوم خوابس گئن کران
آفتاب چھ گوہ گوشاہ روشن جہان
چھوس پرہان خلقن بکام حالا چھ گوہ روبرو نما
شہسوار الامکان آمت صحابیت میین
آنو تشریف مک مصدر حجرہ وو گل
با ٹھ ٹھ ہم یوی پاک آل حبیب ذوالجلال
[illegible] وعظ و نصیحت کر زہ [illegible] فا
چار یارن تہ صحابن بر سہ آل کرام
آمری چھ تھو رہ [illegible] اعتقاد تہ کر قبول
بیگمان زہ شوی خلیفہ رحمۃ للعالمین
اہل سنت والجماعت کر زہ مذہب اختیار
رودا [illegible] خوابس منز [illegible]
پرت اکھا [illegible] اسلامکی احکام [illegible]
غرق [illegible] آسوم [illegible]
چھیز سیتن [illegible] قطرہ [illegible]

حضرت اود خاکی چھی ونان اند بیان
نسبت ییہ آسوک آس چھنی بیگمان

چون مشرف گٔیہ صحبتہ ہای وو دروقعات
پس لہٰذا ہن صحابی وننس دیس سرشتہ آ

ییٚمہ مشرف گیہ بصحبت خدای اندر سلہ
خلعت یم صحبتی حاصل تمن گوتہ عطا

گیہ رسول پاکسی سیت ہم مصاحب باصواب
رتبۂ عالیہ حاصل گوک تمہ انتساب

گیہ مشرف صحبتہ سیت اکہ جناب صحاب
گیہ صحابن سیت شامل رحساب وو کتاب

یی چھیو فرماوان جناب حضرت خیرالوریٰ
یم وچھن تم وچھن یوی چھوی حدیث مصطفیٰ

خوالیس اندر بیٹھ پیس در مجلس پاک رسول
چھوی صحابن سیت داخل تہ کر ترحم قبول

چول رسول اللہ گفتا ہر تقی آل من است
شکر کُس باغ نبی پیدا یکی نو سرشتہ آ

یی چھیو فرماوان جناب حضرت خیر البشر
گیہ چھی اولاد میانی آسہ یس تقوی اثر

آسہ یس تقوی صفت تہ آسہ یس پرہیزگار
گیہ چھی اولاد میانی گیہ چھی میان رشتہ دار

خاصہ نو میوا باغ حضرت خیر الانام
پیر سانی وکات شیخ حمزہ بسہ خاص و عوام

ہر تقی آل من است و نو چھنک پیغمبران
حضرت مخدوم حمزہ متقی بیشک و ظن

در شریعت در طریقت متقی کامل ترین
در حقیقت مظہر نور خداسوی بر زمین

عالمان آخرت ہر انبیا در رہبری
وارث انداو ازین میراث در خوہ رشتہ آ

عالمان آخرت چھی وارث پیغمبران | رہبری تہ رہنمائی منز چھ وارث بیگمان
آیہ توحید خدا ہت انبیاہ مرسلان | اولیا وارث چھ یمندی رہنمائی گمرہان
انبیاہن کینہ وراثت روپیہ نہ موجود کر | علم چھو یمندی وراثت کیاہ وننہ خوب تر
اولیا چھی عالمان آخرت در حال و قال | وارثان انبیا زانگ یمی فی کل حال

چون بعینہ صاحب و آل رسول اللہ اوست
خصم او رافضی و خارج صفت گمرہ است

حضرت سلطان ساوی رہنماہ پیشوا | معنوی فرزند رسول اکرمس صد صفا
معنوی صحبت اسس آس با محمد مصطفیٰ | بار بار ڈینٹھمک تمی با چار یار با صفا
ظاہری تہ باطنی نسبت چھا بن سیحکت | خارجی رافضی تہ کافر چھو یمس کینہ روزہ شک
اعتقاد کِنی تس جیمس منز رہ کیہن رود انہ یقین | اعتماد یند ٹھ کرای مومن روشن جبین

فصل ثامن بانگ بستی دیگر انحضرت بروحانیت حضرت شیخ نجم الدین کبری قدس سرہ نیز ہست و ایمائی محکم کردن او بمناسبتش قواعد سلوک بموت ارادی بلفظ موتوا قبل ان تموتوا اشارہ الیہ شدہ و بہ بیان اجتہاد او و انحصار درد یافتہ

رہنمون تس شیخ نجم الدین کبری نیز بود
زان در اسرار حقیقت عالم اکبر شدہ است

شیخ نجم الدین کبری پر آسوک رہنما | بود در اسرار حقیقت عالمان بی انتہا
سالکن تہ عارفن ہند مقتدا تہ پیشکار | شیخ حمزہ شیخن اندر صاحب عز و وقار
از ابو الجناب نجم الدین کبری تس بخواب | در سلوک و در تصانیف گو عطا تس فتح باب

تربیت تعلیم کرہک از کمال اہتمام — منصب ارشادس انہ گیہنت عالیمقام

عالم اسرار ربانی ضبت گوسا نو بیر — واقف حالات عالم بحر و بر روشن ضمیر

از ابوالجناب نجم الدین کبری یم کلام — گیہ کنن تہ یاد تھاوک با کمال احترام

محکمس بہر عمارت کرون قصر سلوک
این قواعدہ کہ دین وضع آن اعظم شداست

توبہ و زہد و توکل ہم قناعت خلق خوش — کردہ ودہ عزلت از توفیق حق ذکر شداست

در توجہ رو نہادہ صبر تشریح نیس شدہ — در مراقب ثابت و اندر رضا شکر شداست

شیخ کبران سلوکس دہ قواعد تھاوت — کُلہم چھینام خالص انور باوت

توبہ و زہد و توکل ہم قناعت چھیہ بوزہ — جای خلوت بیہ آسن فکر حقک درد و سوزہ

روی آسن سوی حق تہ صبر آسن باکمال — ہم مراقب ہم رضا تہ ہر امر ذوالجلال

یم سلوکک دہ چھہ قانون تھاوکن تہ یاد کر — سالکن لازم چھیہ آسن یاد دہ فکر و نظر

توبہ گو تھاون زہن دل نہایت صاف تر — زہد گو ہمیشہ تھاون از بدیا و خطر

تکیہ بر حق گو توکل در ہمہ امر و امور — ما حصل آسی یہ کنیز اگر قناعت زہ توبہ

روزہ بیگانن نشہ و رٹ یان خلوت چھیہ بوزہ — ذکر حق تہ تیہ کران جان و دل با درد و سوزہ

روی دل آن سوی حق حل تہ توجہ دیان — ما سوی اللہ ہو از دل با خدا ول کرہ زان

در عبادات و ریاضت زہ صابر باکمال — کر مراقبہ و چھیہ تجلی خدائی ذوالجلال

خیر و شرن بہ رضا آنچہ تقدیر خدا — کانتہ خیر اگر نہ واقع چھ جناب کبریا

سالکن تہ عارفن حاصل گژھت ساری مقام — چھہ کر توی یہ رضی خدا تہ رضی چھو کہ خیر الانام

فصل اشارتی با کہ آنحضرت البابر نسبتہائی اویسیہ از اولیائے کاملین حاصل است

ہمچنین واقعہ ہر لحظہ از فضل خدا
صحبتش با اولیائے اعظم اقرشد است

خوانی اللہ بفضل حق تہی باتھن مدام ۔۔۔ ہمنشینی اولیا ان ست آسکھ صبح و شام
ظاہری مجلس سکان روز و شب پیوستہ بود ۔۔۔ باطنا آس ہمنشین با اولیائے اہل جود
ذکر و تلقین و دعا از اولیائے کاملین ۔۔۔ خواب باتھن کرتھ حاصل گیہ تی کاملترین

کسب کرد از ہر یکے کیفیت ذکر و دعا
در رموز رہبری زین رے د انشور شد است

کرکہ حاصل ہر اکس ذکرہ خاصہ دعا ۔۔۔ رہبری سند ن رموزن وا تو تہ گو رہنما
ذکر و دعوات اندر گو کامل اکمن دہر ۔۔۔ در مقام رہبری عالیمقام دہبر ود

ورد اعظم باکہ دعوا تیت باباسین ہم
گشتہ ملہم کاسم اعظم حلیہ تا ہر شد است

ورد اعظم اسم اعظم سورۂ یاسین پور ۔۔۔ آسو تس صبح تہ شام سوی وظیفہ بابر ود
سوی دعایت ورد اعظم نا و آمت انز کرام ۔۔۔ سورۂ یاسین وظیفہ اسم اعظم انضمام

قاری این ورد بود و بد با با حیدرش
کز دہانش ہر نفس ستران یکی کبیر شد است

یم ورد آسی پران تہ وچھ تہ با باحیدرن ۔۔۔ در شیطہ ایوان آس کوترن وڈانی ازدہن

تیلہ مولک میر باحیدر وچھ اکہ دوہ
آسو تیتھ پرکامِل سیدٔ والا شکوہ

تس نظر آسی برونٹھی پرکامِل مستقیم
طرفۃ العین گژھن تہ چہ آزان تیتھ

کوترن ہنز اک کھجاوٹھ ین ییر ترج ردان
در تحیر گو وچھِت فی در تعجب ہیو آزان

جل کرن معلوم ات ہنز کیاہ چھو سِر ای شیخ نا
چھوس وَنان نی پرکامِل ارہ لو ای با صفا

ورد و کلماتن نیاں چھو شکل مرغان از خلا
بھر تسبیح چھی کران پرواز تم سوی سما

ہست روشن ہم دعائی حرزِ مونس اولیاء
ہر ولی ویر و لی از خواندنش مونس شدست

حرزِ مونس یُس دعا مشہور سوی تس ورد آسو
پیر تس ییتر وس لیس یی پردن دستور آسو

حرزِ مونس ورد آسو کنہ آسو کو تابا فتح
نور تکوی پیدہ آسو ک یُرا تمہ جسم روح

حرزِ مونس بر عمامہ آسو گنڈت بر خلیل
تار مردس نوی قول یوس گو یان بہ جبریل

آسو بر بازوی پاک یوسف صدیق ہم
آسو بر الواح موسیٰ مہد عیسیٰ بر ہم

حرزِ مونس واجہ لیکھت تس سلیمانس آسو
واجہ سیی تخت آسوس واجب آیوس کس

آسوی لیکھت بھر پاک احمد مجتبیٰ
ورد ذوالفقار جناب آن علی مرتضیٰ

عوض تعویذ حسنین یوی آسو بر عمامہ
از عطیات جناب حضرت خیر الانام

سار نی شیخن بزرگن تی مسلسل گیہ خبر
تا جناب شیخ حمزہ تم ات گیہ بھر ورہ

گرسند تہ یانڈ ک دہ شرح کرہ مطالعہ با کمال
کیا لکھا داؤد خاکی قصہ ساری کیاہ چھو حال

گفتہ ورد و ملک اورا حرز حزب البحر ہم
گرمی و تاثیر آں مشہور بر شہر شدست

حرز حزب البحر آسوک لکھِتھ وِرد زبان — خاصیت تاثیرہ تمکی آسس مشہور زبان

وِرد حزب البحر آسوک وقت عاجز گوا ذالۂ — مُستند خواص تمکی کیکھہ حاصل از خدا

از بزرگان باسنہ واتک حاصل ہیو کت بت — از پئی خوشنودئی حق گو پران آن حق پرست

آسو کوتاہ پر اثر پئی گو عیان در ہر زمان — گرمی و تاثیر گیہن تمکی از شیخ زبان

چونکہ با از مشائخ ہفت آیات خوان

در حصار آہنین حفظ حق محصور شد آ

زامر پیران آسس ہشت آیہ من زیر عمل — آسس درِ حفظ خدا از شر غولان دغل

ہفت آیات قرآنی ورد تھاوک روز و شب — ٹاچھ کرنیک طغیان از ہر رنج و کرب

عینی جمی زاولیا حرز یمانی خوان شبی

ہم بالیشان خواندہ بان خواندنش از بر صفا

اکہ اتہ الیس اولیاون ہنز جماعتا گئی عیان — تان ووچھک حرز یمانی اتفاقا تم پران

پر یمو حرز یمانی با جماعہ اولیاء — ھتو ذرول عبارت حفظ الفاظ دعا

خوالیس اندر اولیاون ہنز جماعتا ک چھک و — محو ویدا خدا کیمت سر اسرم ووچھک

حضرت مخدوم حمزہؒ ہو پیی لتن لشوق — از کمال اشتیاق و از کمال عشق و ذوق

یہ دعا پرلس شروع کرسا دی با درد دل — اندرہ شفقت اشارہ مہ کرک پر مستقل

بیت پان حرز یمانی روز و شب ئی ورد کر — در امور دین و دنیا حقئی فتح و ظفر

مگیہ پیران تم بہ کرک ارشاد خلقن از خلوص — طالبن یہ پیر دن تم آسس از اہل خصوص

حلقہ کردہ قاریٔی اوراد فتحیہ لشوق
اولیا رب پاٹھسو تس پیر اکس شلیٔ ست

دائرٕ کرتھی پران اوراد فتحیہ بشوق
ہیت مریدان مخلصا آسن ہم آہنگ زوق

آسن اکثر اولیا شامل گتران ات عرس
فیض ست آسو ہنگ جاو بن تتہ زائرس

اکھ اوات پسر چھو اکھ سیام
تت سفید باہ چھو پران زبان چھن سر خام

ٹھیک سنبرات گلزار چھو گرداگرد آن
اولیا ہت آسن تت اوراد فتحیہ پران

بعد خفتن ہم یکجا اوراد فتحیہ بصدق
باہ مریدان اولیا تس اکس ہیم یکمیر شلیٔ ست

بعد خفتن ہم پران اوراد فتحیہ لسوز
باہ مریدان فی چھو تتو مریدان تا ہنوز

تا دہل آسو پریشانی کرک آلو مخلص
بعد خفتن ہرکہ فتحیہ مبارک یکہ شور

بعد صبح و بعد خفتن پرنہ اوراد شریف
حلقہ کرتھی نٔی چھو فرماوان اجازت چھو ہم لطیف

بعد ہر فرضی یکجا ختمہ مغاین قرآن
اکس مشائخ باہ آین مرید آ پر شلیٔ ست

آسن سیہ آیات قرآنی پران تم بعد فرض
امر شیخان فی چھو امت امر شیخان ان فرض

ناظم انقرات منز گوس امور و نجاز
نزاکاہ تریو سیدس بر ہمہ حالات و راز

فیضس اکہ حید ین لسبہ ہم مخلصا تس الاّ ست
بیشتر فیض و ترقی کرحل انہ شلیٔ ست

فیض لس اتریو دو چھوی مخلصن ہندہ تمام
نیک سیرت سارنی منز درتر قی نیک نام

ظاهری نسبت بسوئی قطب عالم آن کس | آن جلال الدین بخاری صاحب رفعت چه بس

باطنی نسبت اویسی رطریقت از فصیح | نسبت خواجه خضر ته نسبت عیسی مسیح

نسبت حضرت محمدؐ نسبت اصحاب و بار | از ابو الجناؐ نجم الدین کبری نامدار

ظاهر افیض و فتوح لس باطناً ته نسبتاً | آسو لس اثر وه توکن فیض جاری حبتاً

مخلصن تهندن مریدن فیض از این اهها | روز و شب و اتان دمادم چهوی زدرگاه آله

یا الهی کر نصیب یا بهند فیض و فتوح | یا آله ایمی وسیله یا کنی هند پاک روح

عزت ادین عطا کر بیر شیخان کرام | و نجات از شر شیطانان و خصمان تمام

نور شیخان بیتر سر چهند راه روشن آسه ست

صادق ایجاب شیخ سمنانی بشارت شد آسه ست

نور شیخان زیاده بهتر بیلو وفی وت شر چه صاف | اته بشارت شیخ سمنانی فی نان بی الخلاف

راه غیبی غیر امداد مشایخ کر بنان | نور شیخان آسه تیه راه غیبی سوی یکان

فصل اشارت لسه چهند نوع ذکر موظفه آنحضرت و تنبیه ر انواع بسیار آن جمال

مغز سر از آتش گرمی ذکر چار ضرب

سوختن از مبتلا اگر بوده دسر شد آسه ست

آس لس مغز مبارک خشک گمت ذکره سیت | چار ضربه ذکره سیتی عاقبتی فکره سیت

چار ضرب لس آس محکم ابتدا ته انتها | درد سر آسو کتی گومت هیشه به وه نها

درد سر آست فنا در حق کران یاد خدا | درد سر آست فنا در عشق و حب مصطفی

درد سر آسو کت هیشه بچور د بخواب آس | ازه یی دیلاه مولی در تب و ... آب آس

دردِ سر آسکھ نازک تن گژھان آسکھ تخفیف — ہیچو خاکستر لوان آسو بوزنہ روئی شریف

دردِ سر سیتی گژھان آسو گُمانہ گاہ گاہ — کاسۂ سر گو جُدا تہ ژھین نہ دریادِ خدا

حضرت محبوب العالم وچھ تہ کھتو عالی ہمم — محکم اندر یادِ حق با دردِ عشق و سوز ہم

اوست سلطان تاج ذکر پاس انفاس شدہ

چار ضرب ش چار ترک و ہر نفس گوہر شدست

ذکر دائم تاج آسو ک آسو سلطان زبان — چار ضربک چار بالش پادشاہ سیو کیا شوبان

پاس انفاس ہیوتن دم بدم ذکرہ حق مشتغل — تا کہ سلطانی بنیک ین دُنیا مستقل

معنوی سلطان آسن ذکر تاج معنوی — پاس داری تھوتن انفاس پاکن ہستدی

چار ضربی تاج بنیک جُوہی مرصع دِلبر — گیہ لسُلطانی مشرّف مشتہر در بحر و بر

ورزشِ دم آن قدر دارد ز آغاز عشاء

تا زمان صبح از ذکرش بیکدم در شدست

ورزشِ دم ہیوت آسو ک نہ آغازِ عشا — بند کرت شتہ ذکر حق آسوی کرانی تا صبا

در تمام شب بحبسِ نفس اللہ ذکر حق — تا نمازہ صبح دِ یکدم بدم مشغول حق

آنچہ دی شُد خوردہ نالایق بذکر آن خستم

این خطاب از وی بہمن در قریۂ بنیر شدست

رات نالایق غذا کھیوتہ منز الوانہ یاد حق — بنیر میں اندر کرا یا تمے فرماوک سبق

بارہ مُولہ لش چھو گاما ناوِ تت بنیر دیان — ناموافق نو غذا تہ اک مریدن بیگمان

بیدہ سیدان ناہ آسو ک ذکرہ سیتی شعلہ زن — عشقہ سیتی نا منقل سینہ چھوی گومتمن

بیدونی کانہہ چیز نارس گژھنہ بیکدم چھوی وزان — عشق زان الّا سوی اللّٰہ نارہ کی یاتھا ودھیان

عشقہ نارک شعلہ لیس آسی سینہ کیا کریس
ناموافق چیز سوٗہ گژی سارٕی ژٕس

عشق برآئینہ دل چھوی کران صیقل جلا
عشق شیران عاشقن چھوی بہر دیدار و لقا

یا الٰہی عشقہ برتن سینہ میانوی نہ ہان
عاشقن ستیٖ مہ تھوتم در قیامت رامان

خاصیت وِیدہ ہم از اذکار و بسیار الّا ذکر
باز اندر ذکر جہری حال واجہر شد است

خاصیت تہ سٹھاہ اذکار گیہ من ازجناب
ذکر جہری لشہ نوگو حال آن کان صواب

نفی و اثباتس موافق مشایخ آسو پُور
ذکر خفیف و جہرس منز سٹھاہ آسوک عبور

بہر عامان ذکر جہری ذکر سِر بہر خواص
خاص لوکن عامنی ہٹ چھوی نہایت اختصاص

در شریعت ذکر جہری بیگمان آمت جائز
لیک ذکر خفی اندر شد گژان حاصل چھ راز

ذکر خفیس منز چھو نور اپید اندر دل گژان
چھی توٗی ذکر خفیس طالبان حق ژہان

فصل اشارتے بمقام شوق و عشق آنحضرت کہ نتیجۂ ذکر است و منتج وصل و تجلیات

سال عمرس لبن بُد خیدان و الی ازدرد عشق
موش کافور و درد نہ آتش سرون برشد است

زیادہ وُنیس آسکھنہ بالکل کم تہ نہ عمر شریف
عشقہ نارکہ جوشہ ستیٖ گوک چھتو موی لطیف

موی نہ ن کافور آسوک عشقہ نارکہ زور ستہ
دلیہ وندان مبارک ذکرہ زورکہ شور ستہ

حضرت داؤد فرماوان چھوکی عاشق تہ بوز
حضرت مخدوم حمزہ س گوت آسوی دوس

از زبان پاک فرماوک مہ کن مہ تی چھو یاد
در سلوک و معرفت چھوک گوت کرمت اجتہاد

درمیان چہل و پنجاہ وُنیس چھیم لس زیادہ نہ
ریش و موٗ چھتو گوم سارٕی وندنہ بریت گیہ

درد عشقن آسو کرمت سخت کمزور نحیف | درا کھ دندان مبارک گوک تمیتی موئی شریف

گوید اکثر سوختم از کثرت داغ درون
سینه ام گویا پر از آتش یکی مجمر شده است

آس فراوان دوش ته فریب چھوم نار زن | نار منقل چھوم سینس نار چھوم اندر بدن
آس فراوان وس از کثرت داغ درون | سینه پر آتش چھ منقل بیه چھم اشک خون
نو نشان آسوک بظاهر لرزه بر اعضای پاک | اشک جاری قطره قطره آسو ازچشمان پاک
ایره لیس یه عشقه سیلاب آسه نه آتش پرین | کو نه آسس اشک جاری است سوی تمامی تمن
غیر حق کانسه یاد پیاوه سه چھوم نه جهان | چھی توی عاشق بولی یان پنوی پوشان

آر کری سینه اتھ پر آتش عشق درون
رنگ آن روی مبارک چھو خاکستر شده است

آسو پر یاسینه تھندوی عشق ناران ظلمت | عشق گوی سوی نارته طلبار آسوک تاب و توت
سو ظلمت آسوزان لس رنگ روی نازنین | آسو نور حق ثنائی کیا زرخسار و جبین
سوزش آتش نهایت آسوک اندجان پاک | تھند علامت آسوتن است تمن روی پاک
رنگ چھو خاکستر گمت آسوک روی نازنین | خاطر پاک ش گنده آسو تحزون و غمین
عاشقن چھی تره نشانه واره تھو کن ای پسر | روی زرد و آه سرد و چشمه تر ای با هنر
عاشقن منز د زمانه شیخ حمزه پیشوا، | عاشقانه طور آسوک سه جا بی ریا
روی زرد و آه سرد و چشمه تر ته درد سر | دل کباب آسوک نه د عشق ته خسته جگر

میر سید احمد کرانی که زاهل کشف بود
عشق و درد و سوز او دیده حیر شده است

اہل کشفو ہنزہ سیّد احمد کرمان بو / عشق و درد و سوز ہیندی دی لیہ پھیک حیران گو

در تعجب گو چھین ہنئی دی کمالا و قدم / چیون زبان تی جوانان ہتراو اندیشم

چھی جوانی بگیان سیدک تہ پیریا بوان / ناتوانی سیت ناوہ سیدکنئ کابل ای جوان

چیوک گوشس ہنزہ صحبت کنیہ یارم تہ چھے / ییر سرس فیر ہیر جاسی عمل محکم تہ چھے

باہوائی خوش گتریہ تازہ دماغ و دل ربر / کوہسارن آبشارن ہیٹ تہ بہن دی نظر

سیت یارن تھا صحبت ذکر حق تھکوا و بابہ / تھاو ول شاوہ ستاوان دور سیکی خطر ار

چون شوق حق کشید آہ جگر سوز از درون

چشم اہل کشف مشہور ان جگر تیئز است

لیلہ شوق خدا ان دل کرانی آس آہ / آسو ومست تن جگر انہ شوق وزعشق آہ

اہل حالن ناو پتیہ نگل بو تہ ایون ندویہ / اہل دردن نیک مردن بوز دن سیدن اسوہ

چھی عقلی ہوفی زمان تی چھ میہ پیرن یار / پیہ تیتہ انہ جگر آس آہ تراوان پرزناہ

ودوہ اسیم بیت اوان ناوہ پیٹھ ونظر / انہ دان اک نیران وقت آہ پرشرہ

آسیہ عشقن فنک کرت عشقہ بتیخ زان / عشقہ ستی عاشقن چھے تن تیاں تہ زوگلان

عاشقن سجہ شہاوہ مرہ لیس عشقس اندر / ناہواری عاشقن ہنز بوز مرشد الدہر

انگلس تانہ تی ذوق وگلہائ وصل

بہ مید انہ بو بنہ نفس جون آخر نسلا است

وصلکی گل عشق باغس آس ہنیت تازہ تر / بلبلان شوق باغس آسو فیران خوش سیر

سبزار نوبہار فضل حق تہ آس جان / وصلکی گل تہ گلالہ آسو چیاوان ہرزہ مان

فصل اشارتی بحصول مقام تجلیات مران حضرت را یعنی مقام فخر حقیقی بتقریب آن

ہم تجلیات ذاتی و صفاتی خدا
ظاہر ست از رأفت بر و رؤف و بر شد است

جلوہ حق آسو ظاہر تس ذات و ہم صفات | کیاہ سوال ثانی تہ فانی آسو ذات و صفات
مہربانی نیک کاری آسو احسان کار تس | مہربان آسوس خدا تہ احمد مختار تس

چون شود نار تجلیات و عشقش شعلہ کش
از مزاح و خندہ تسکین بخش آن آرزہ شد است

یلہ اتس نار تجلی نار عشق آسو رہیہ دون | از سراپا عشقہ نار چ ریھہ مثل ندر بدن
پھر تسکین دل و ییرہ عشق آن آسنج زمن | آسو خوشباشی تہ خندہ مخلصن ستی کرن
وجد و حالس منز استغراقس اثر شوق حق | از شراب معرفت آس مست و محو نور حق
آسو خوشباشی تہ خندہ مخلصن ستی کران | حال بدلان آس تو وہ کن سر مولانن گران
وقت استغراق و خوشباشی سیدان ہمکلام | ییہ چھو عادہ شریف آن شہ خیر الانام

فصل درین بیت علامتی آیا کہ در ورود آن حالت عجیبہ تدبیران کہ آنحضرت زید حالات دارند ہمہ مبنی بر کمال متابعت سنت و احوال سید المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم

کلمینی یا حمیرا سوی بی بی عائشہ
در چنین حالات وارد ان ز فقر افخر شد است

آس فرمادان رسول حق تہس حالس اندر | عائشیس کن یا حمیرا کتھ میہ ستی جل زہ کر
عائشہ صدیقہ آسک ہمکلام سیدان چھر رہ | دل پاکس پیدہ سیدان آسو فرحت سروہ
آسہ خوش آواز لیق آسیس مشیرین کلام | اثر پر حالات بوزن ہمترین ہمند کلام

اِتّباعًا شیخ حمزہ طالبن سیت گاگا
وجد و حال پیٚس روزہ دائم روزہ کرٕ یوٚد بوٚد
در مزاح و در تکلّم در سماع و در سروٗد

در مزاح و در مطائب آسوا یوان مرد راہ
گرٕ ہہ فانی از میانش طالبن کیا پیہ سوٗد
عاشقان حق توی آسی بوان یم آسک سوٗد

از فقیران حقیقی نیٚرِن تہت ضحک و مزاح
ہست تسبیح و عبادت قول آں سرور بِدا

یم فقیران حقیقی یم چھِ محبوبانِ حق
چھوی اسوٗن تہندی تی خوشباشی گاہ گاہ
یم فقیران خدا کیاہ بغم و رنج تہان

زان خوشباشی تہنزی تعبر عبادت پیش حق
زان تسبیح و عبادت قول شاہ دوسرا
کینہ بیگانس اکس لگس چال نہ حالی کران

ظاہرا جہّال شیدا ہندستان را اغنیاء
ہم باین عنوان لقرآن و صفِ آن معشر بِدا

آسن جاہل اغنیاء زانان ییٚن تہ مالدار
بیگمان توصیف ہندی چھی لقرآن صاف بوٗز
فقر و فاقہ چھ زاہ شکایت کرک ہرگز کسی
در ریاضت پاک تہا و ک قید تہا و ک نفس پاک

ئی چھو فرماوان خدا قرآنس اندر کتھ دار
یا نہ فرماوان خدائی پاک بالفظ و رموز
تہ تہا آسوک رضائی حقتعالی از لے
از غنائی بے نیاز خولش و اندیشناک

محض خیرست این گروہ از بہر خیر و شر ولی
خصم این معشر برائی خویشتن محض شر بِدا

اولیاء اللہ بنا محض خیر و بہترین
یم دشمن چھِ نیش بیکہ تم چھِ یئواتہ جہل

شر زلان بیندہ طفلہ خیر وا تان الیقین
مسخ صورت چھو گمت کیاہ چھہ تم پاکدل

انیک خواہ چھیدی چھ یُس تیر زان پرزان | آسہ ہوتہ تہو چھو بالیس چھی چھو خنجر قران

مَن اَنا و فعلہا نصّ قرآن مجید | بہ چھو بالسن نہ شکن چھد چھو عزت اتہ شہید

کار و باریک نظان با خداد پر اموزہ | چھمک چھان یالے خداۓ چھو کتھ ان چھونہ

حسبنا اللّٰہ وقت شام حسبنا اللّٰہ وسحر | ذکر و فکر شکتہ یلہ چھی تو کیا ہم بے خطر

شیر علی خان افضاک دشمن شیخ فرید | سوی یال آسو شیخ حمزہ یو کرن آخر شہید

تس عداوت آسو جانی با جناب پیر ما | آسو قصد او اتماو ان سخت تکلیف وادا

آو پیس حضرت سید جلال الدین بخواب | کیا زہ غم چھوی نفسہ یم چھوک تہ عالی انتساب

حقتعالی یُس شمع پزلادہ تہا وتن تاماک | یُس کتھ سو یہ رادہ تہ تہ گژھ تسک سو ہلاک

نزد حاکم ختم گو قید تہا وک چند گاہ | مرزہ چیدہ آسو حاکم کرمی یکدم فنا

خان انس لوٹ کرس پرستا پاج گوس | جائیداد خانہ سار وی سیم وزر تاراج گوس

دلہ افضل کرک جوش یکانہ بیش کش | تمنہ پتہ اہل عیالس کر یاتس تہ زو کش

اولیاء دار الامان چھی دیا بان اتہ تھلی فقیر | تمہ پتہ سوزی خدائی پاک یُس نعم النصیر

نیت چھین فقر حقیقی اتنافی با چشم
قال الفقر فخری شاہ ہر عسکر شدا

چھونہ در فقر حقیقی یال آسون سیم وزر | نو کر و چاکر تہ خادم تھو یکران ہر گز چھ کہ

فقر فخری آس فرماوان رسول نامدار | اولیاء حق افقری پتہ چھو چھنک افتخار

وارث اسباب دولت کریان چھی زاہ فقیر | چھک وراثت فقر فخری منصب عالی کبیر

باطناً سلطان عالم مالک گنج کرم | تنگدستن عاجزن چھہ انکرم کاسان غم

مثنوی باتع اتھ کثرت اسبابس پیٹھ

ییچ باتھ ہر خلیل اللہ بن آذرس ستۍ

وصلس رحق چھوُنہ پھوُر کثرت اسبابہ ہال
سیم و زر تہٕ مال و مواشی آسون بیہ اہل و عیال

کانہ حجاب گرزِ بالن بر خلیل اللہ رحق
آسو و مال مواشی فضل حق گوت غرق

بڈ زناہ شاہ جیلانس تھیہ گیہ پیسیر
ییمن چھوُم تہندی مریدہ لعل تہندی زیادہ تر

چھوُسُس دلس تہندی محبت وُن ہی کرن قبول
گو پیر شاہ جیلان بچہ گو خصت چھوُل

در عبادت در ریاضت تھاوِ پن آن لسیر
بیخوری تہ بیخوابی سیٖن لاغر پسیر

بعد چند دوہ آیس گرنہ ہیوِس گُن نظر
مُضطر و لاغر چھِن گومت پن نوالبصر

گیہ سناتہ انوکھ خوانیر مکلف پیشِ پیر
مرغ بریان ہم کباب و غنین و سیم نیر

بچہ و نو گستاخ باتھن ہوی عالی دستگاہ
سیٹھ نعمت چھو کھوان پانس بیچارو گوماہ

مرغ بریان چھو کھیوان پانس سیم صرفت
یا خبابت شاہ جیلان چھا مروت تھاویہ جان

اڈجی کن ستہ پک پیو و ستگرن دیہ
قُم باذنی یام دیہ گو ودان شُہی جانور

غوث الاعظم چھی ونان لسو بچہ گن یہ
آسہ وقتا جانو فرزندو اتہ قدرس بغن

سیم و زر تہٕ مال و دولت آسوان آسن فقہ
کرچھاب آسو نہ تھی پانہ خدا آسن باخدو

ہیت انہ چھیٖم کانسہ سیم و زر بالاعتبار
کان چھی سنگ سفید ان گرتھ ستہ

کالمن تہ ہلن نس ... تہ سون بیہ اعتبار
سون تہٕ ہندِ کیا ... سنگ و لعل ابلا

زرد گن ھیو سون ییمن نس ...
چیُک نو ... خدا ... خدا ... چیک میلہ

بندگان حق بغیر حق چھِنہ محتاج کس — دار دنیا مال دُنیا چھُوی تمن نش ہیچو خس

خاک وز ریگسان تمن نش تِم چھہ بالکل بے نیاز — سر بسر فانی ہولاگیہ تِمی کُن سر فراز

هست دُنیا آنچہ مشغولت کند از ذکر حق

گر متاع پر بہا یا چیز کی احقر شدست

کرہ یُس غافل نہ یادِ حق دیان دُنیا تِتھ — قیمتی جاداد یا کم قیمتی چیزا چھہ تیت

فیرِ بت کُن ل تہ گا نگل کرہ از ذکرِ خدا — تت دیان دُنیا چھہ بیشک دور تھاوان از خدا

ترکِ دنیا کر نہ زنہ گو کار آسوک ذکرِ حق — طالب مولا بلا شک زاہ نہ غافل یک رمق

خرقہ لاگُن ترکِ دُنیا گو نہ لنگوٹہ گنڈُن — کھیون تہ چین لاگُن لباس گو ترکِ دُنیا حق سیرن

ترکِ دنیا گو کرُن جود و سخاوت تہ کرم — ترکِ دُنیا گو نہ کھین پانس لو کُن آسُن ستم

گر بود شاغل نہ ذکرت ور بود از ہر جاہ

ہم ز دنیا درس و حفظ و خرقہ مظہر شدست

گرچہ قرآنک تلاوت آسہ یا درس علوم — طہارتہ نا تہ خرقہ آسہ پرت یا صوم

لیکن عبادت نفس بابت آسہ عزت جاہ — تت چھ آمت نا و دُنیا نہ چھُل از اللہ

لیکن عبادت آسہ بے اخلاص حاصل گژھ نہ — در گروہِ مخلصان شامل سُو گژھ کینہ چھُو نہ

ور بان قیدی نباشد راویان کرد نقل

با وجود سلطنت از اولیا سنجر شدست

قیدات پٹھ کینہ چھُو نہ تسُند پت تھاوان — راویُو کر روایت نقل از خاصان کران

آسُو سلطان سنجر ماضی سُو مشہور بادشاہ — با وجود سلطنت آسُو سید اردین پناہ

ظاہری شاہی حکومت لوکنی پٹھ یا و سال — باطنی دِل تس تعلق آسُو سوی ذو الجلال

فصل اشارتی ببعض خاصیات و تاثیرات تجلّی صفاتی و باثبات مقام تجلّی صفاتی مر آنحضرت را بدلیل شهود بعضی علامات و خاصیات و تاثیرات آن

حق تجلّی یادہ وصف السمیع و البصیر
کرد و ردی یمه‌نبا السمع و البصر شد است

ہم تجلّی حیات و قدرت و علم و کلام — شد بروی تاثیر آن لبیار مستقر شد است

ہست تاثیر تجلّئی جمال المرید — اینکه در غالب میادین حاصل و محضر شد است

ہم تجلّیات وصف یحیی و وصف یمیت — شد درو لبیار جا تاثیر آن مشتہر شد است

اوچہ تجلائی جمال آمد جلال ذات را — نور آثار جلالیّات ازو ظاہر شد است

در تجلّیات وصف السمیع و البصیر — کر حقن اندر یمه‌نبا تیز سمیع ته تیز بصیر

باطنی حالاتن اندر تھو خدا این با خبر — بر ہمہ حالات غیبی آسو با سمیع و بصر

انہ تجلّی حیات و قدرت علم و کلام — گوتمن تاثیر اکثر ہوته روشن صبح و شام

دہ تجلّی جمال المرید حاصل مراد — گوسه از حق ته سپن غالب آه عالی نژاد

انہ تجلّیات وصف یحیی و وصف یمیت — واریہن جاین اندر تاثیرن گیمت ھیکیت

انہ جمال انہ جلالیت ہیو معدن سکی — نور آثار جلالیت گهز ان روشن زدی

بردہ بار [illegible] تواضع گویه آثار جمال — خشناکی ته غضناکی ز آثار جلال

باخلائق در تواضع اس ز وصف جمالی — اس تہ بار و شفقت پٹ تم ز آثار جلال

زندہ کرمیت مخلص وصف یحیی کے اثر — و تجلّیات یمیی آسمن روشن ترگهر

دشمن دین نبی چھک یا رمت از قہریت — از تجلیات قہری نیر از وصف ہمیت

در تجلیات علمی چون خضر باہرہ آسو — عالم علم لدنی واقف خوش بہرہ آسو

در تجلیات قدرت آسو فائز شیخ با — از خداوند کریم لس حصہ قدرت عطا

شاہ لولاکن سبت اکہ چون یکشت خاک — لشکر کفارن [illegible] سر اسر گیہ ہلاک

نارمیت اذ رمیت رحق وشد نزول — از تجلیات قدرت آمن لس قدرت حصول

چون سلیمان در تجلی سمعی مستفید — ریہ بہر آواز بوزکانہی لطف مزید

ہمچو موسی در تجلی کلام آمن با کلام — با خداوند جلیل اکبر اندر صبح وشام

صفت احیا ہمچو ابراہیم وعیسی تس حصول — نائب انبیان ہمین آسیت منجر الی قبول

از تجلیات کیا ذاتی رت چھس گنگ ولال — کرہ کیاہ اظہارات ہنز [illegible] قیل وقال

چھی با وصاف خدا موصوف سای اولیا — قدرت وعلم وکمال دیر اوصاف انبیا

در تجلیات تاثیرات حمد وصف حق — حضرت محمد [illegible] زمان سبق

فرد افرادن ہندوی قطب اقطاب ہندی — پیشوا سوکی عاشقن جملہ احباب ہندی

کبر او تہ محو ظاہر کبریائی حق ازیت

ابی تعالی آن امام الصادقین جعفر سبت

کبر کینہ آسو کھنہ ذرہ آمن ملکہ کبر وغرور — پیس از ہیبت حق کبریائی حق ظہور

آن امام جعفر صادق امام الصادقین — نور بیعلی وسیط شاہ مرسلین

در بیت ایوان آسہ چھنہ نک بچن خوفاک — از جلالیت حق انا با لکل تابناک

بیخبر لوکن تکبر ذینہ ایوان آسو — معدن علم وحیا مصدر احسان آسو

حضرت مخدوم حمزہ ہیچھِن یاوقتہ تام از کمال عیب آسان درمیان خاص و عام

شیخ مہنہ بیان این صفت دُر سفتہ است
از وقارش سیّد صوری چو مُستکر شدہ است

اک بزرگ گَن یت بیاس ہنز چھُو نمت مختصر تس لقب سلطان ابوسعید ابوالخیر مُشتہر

آس سُلطانی امیری تس جہانبانی حصُول در طریقت و ر حقیقت مرکز اہلِ قبول

آسو سُوی شاہانہ مجلس ہزیان تھاوان ناز سیّد صُوری کاو چھیت پیو غیظ اندر غم ساز

شوکت جاہ و حشم پلہ وُچھنہ تشخیص پر کمال سیّد علوی چھیت پیو در حسد نی قیل و قال

کینہ گوی گونڈ اکس ینس معترض گو بیخبر میانہ خوتہ کُس چھو عالی کُس چھو گومت راہبر

چھُوس ہیہ زادہ بوی تہ منصب شیخی چھو رفعت عالی چھوی تہ ہیم نسب عالی چھُو بہ

بوسعید آسو صاف باطن گو تس معلوم راز سیّد صُوری نامہ ڈلیت گو سمھاسنیت یسی غم ساز

اولیا آئینہ بنیک چھی زنور حق تعال چھُوک گھڑان معلوم سارِوی جہانن حال دل

بوسعید تس سیّدس گُن چھوی تان وانس جواب چھُوک تہ اولادِ نبی بنیک زہ کھد چھوی انتساب

از نسب حضرت محمّد واتونہ تت ترتیب از نسب نزد خدا واتوی نہ ہرگز قرب نسب

نسبتی سہ قرانی پیو دنی سیّد عطار بُولہب پیو دن خشم آسو بالغو و خطار

بوجہل معلون گو تہ دوتو نسبن کانہ نفع بانسب آسو عتبہ شیبہ گیہ زحمت تم دفع

چھُوس بوکال از نسب کینہ چھو منہ فخر و افتخار پیروی مُصطفیٰ ہنز خویش تھاوم افتخار

کرمہ از جان پیروی آن محمّد مُصطفیٰ از متابعت گوس فانی سنّتس چھوم اقتدا

چھُوس فنا در عشق ذات حضرت خیرالوریٰ دِنکس چھو یمن خلق اندر گو تن پژ ما ورا

ظاہری منصب تہ مال و دولت جاہ و حشم کینہ تہ کھور یم چھُو منہ از حق و ز رسول محترم

لا تقوموا مصطفےٰ کرد امر لیسی ایمانن

اِتھ البدعتھ مستقیم امر آن آخر شد است

مبدعتن گلان جناب حضرت سلطان آسو — بدعتی لوکن وناوم سخت تربیذا آسو

اہل دنیارن کران تعظیم زاہنہ احترام — پادشاہن کردتھان تعذ زاہنہ تعظیمک قیام

در حدیث مصطفےٰ وچھ لا تقوموا الرضا — ہَرہ وتھتو سُند اہل دنیارن یہ چھوی اختلاف

گفت پیغمبر تکبر بر متکبر صدقہ است

در وقارس سرّ این اخبار مضمر شد است

گوبرہ سان وزان نادانن تہ بے علمن اند — تھنہ نادان لوک گفتر ہیں است سر من منز نا خبر

با دماغ و با ادب آسن کرامن ہند طریق — عرشیدن تہ بہرن ہندوی چھو دستور دقیق

آن وقار کو ساتس گرچہ بر حاسد گران است

لیک حفظ کتے ارشاد النگر شد است

کوہ ہیو عزّت ہندوی یدچھو گونہ حاسدن — آسو حاصل عزّت دنیا و دین تس جاودان

صوفیو و اُ صفت ارشادس اندر لکیمت — یم چھہ اندر کتے ارشاد محکم بیٹھمت

وقرو حرمت پیر سُند آسن مریدن خیال — تھصنہ ین گستاخ باٹھن بیش بر صاحب کمال

ہم باسم الغنی دودی تجلّی کرد حق

زین جہت مستغنی از ہر بیر او شد است

بلہ تجلّی دوتوحتن تس یوہ زاسم الغنی — بیرت اکس لش در ہمہ چیز گو سو مستغنی غنی

آس نبی حارکس آسو باسامان تر — کینہ آسو کاروبار ظاہری کسب ہنر

پیش آن سلطان همین است از گدا ابقید تر
اگر در دنیا شهنشه مثل اسکندر شده است

پادشاہ دینک تہ والی بیگمان سوی چھ بجا — آسہ وقتک پادشاہ تس برونہ کینہ بیچھون گدا
ظاہرکی حاکم تمن نش آسوادنی زن غلام — آسو لرزان دل لسندوی کینہ یا انئی کلام

ہم تجلّی کرد بروی حق باسم الکریم
زین سبب مشفق بحال مخلص و چاکر شده است

تس تجلّی کر حقن از اسم پاک الکریم — آسو مشفق پر بحال مخلصان و ہم یتیم
بیرن تہ بکین ہند و ادرین فریادرس — غمزدن غمخوار دیا ودیس ان چھوی ہمنفس
در سخا و در کرم با خلق خوش شیکو خصال — شفقتا تس خادمن اخلاصمندن ہز کمال
خاص و عامن بچھ شنوئی سخاوت تہ کرم — مضطرن لاچارن پیٹھ آسو تس کوتاہ رحم

سخت و تلخ از بہر اہل کبر و عجب و بدعت است
اہل درد و شوق را شیرین تر از شکر شده است

بدعتی لوکن تہ مغرورن ستا آسوی تشین — اہل دردن شوقمندن آسو شکر تہ شیرین
کبرہ والن لوکنی بیزار آسوی ہر زمان — شوقہ والن طالبن ہند باعث امن و امان

حاصل آنکہ گشت فانی از خود و اوصاف خود
باقی باللہ شد و اوصاف او مظہر شده است

پانہ پنتہ فانی گمت تہ بیہ از اوصاف خود — تس بقا حاصل گمت تہ آسو اصل با احد
آسو مست از جام وحدت از دوئی بالکل بری — اہل توحیدن پیٹھن لس افسری تہ بہری

سایۂ حق است اندر عالم پناہ عالمین
نور بخش مخلصان چون شاہ خاور شد است

سایۂ حق عالمس منز لوکنی ٹھ پناہ
نور بخشان مخلصن ییٹ آفتابک یاٹ گواہ

ساری پھیندی چھو سایہ سایی پھیندی ہلہ
نور پاشی چھوی کران بر مخلصان با رشد

آفتاب دینگوی منز وینداری کیاہ شوبان
آسی گمراہ لوک ہنیی نورہ راہ حق طلبان

چھی عنایات الٰہی اولیاء اندر جہان
سایہ پھیندی برکہ ومہ سائبان مخلصان

چھوک وجود پاک تابان ہیچھ نور آفتاب
درمیان مردان روزت گھٹ زیر قباب

ظلّ مرشد تھوڑہ سیر طالبا کر اختیار
سایۂ حق پیر کامل چھوی رٹھی ازحر نار

تیز بین باش مشو اندر غلط زیرا کہ او
کردہ رو پوش از بشر روحی مثال خورشید است

از یقین تر تیز بین آسی کر غلط از دل زدو
در بشر روپوش روزت قدرتک نور ظہور

آفتاب نور حق چھوم پرینبوی وارہ بوز
وارہ وچھہ پر کوہ ماران تابون عالم فروز

کوہ مارانس بہت برتخت ہیچھون پادشاہ
عیبداران تہ گنہگاران سو ٹھ لشت وپناہ

مخلصن ییٹ لبن چھو مشفق کیاہ چھو ٹھ مسکین نواز
از کمال لطف بیچاران ہندی ٹھ چارہ ساز

فیض چھوم جاری یوان ساری توی امیدوار
دلفگارن تہ پریشانن چھو ٹھ غمخوار یار

نیکبخت است آنکہ پروانہ اخلاص شوق
ناظر روی نکوئی آن نکو منظر شد است

بختہ ٹھ نیک گژھی تا چھوی لسون از شوق جان
پیرتہ و پہ سلطانہ سندوی دی نکو چھوی جہان

چھوی مبارک تس میں اندر نظر ذات شریف
دست لیستہ آسہ تس دارہ تل رنہ حریف

کرہ لیس عرضی پنن تس یا شاہس سر صبا
دادرس آسا چھو بشیک حل کرن حاجت روا

شد شگفتہ جان ما از دیدن دیدار او
آنچنان کز دیدن خورشید نیلوفر شدہ است

پیرہ سندہ دیدارہ ستی دل پھولاتس گلاب
ییتھہ کنن ہمیوش آسن منز پھولان آفتاب

عاشقن اخلاصمندن پیرہ سند دیدار لبس
بنہ حاصل دین دنیا تارہ سر لیس تل بربس

چھوی کلام پاک پیران روح جسم مرید
زندگانی طالبن دیدار پیران سعید

دیدن روٹی نکوبان دولت عشاق لبس
روح پرور چھوی کلام پاک یا مشتاق لبس

کرد ماہی جان فدائی دولت دیدار او
چون مشرف آنکہ دوہش قریہ کثیر شدہ است

سر فدا سرفن چھو کرمت بھر دیدار جناب
آسہ تن سلطانہ سندی ہا ستی عشقہ حجاب

درحد کمراج گاہت دیان کثیر لطیف
دوہہ اکہ سلطانی نیو تو لتس شریف

پیدہ گو سرفا نہایت سہمگین خوفناک
اک مریدن اندراندم کراکی تھجہ ہلاک

پیرہ استغراق تس اندر آسو در حال دگر
وچھہ تھزرکتا چھو پیرس جتہ کوتاہ چھونہ بچ

غیبی اک شخصن اشارہ کرہ پرگر چھارہ روا
عاشقا ہر زیارت آوسوی کرو نو فنا

پیرہ نی فرماوسہ کن ستی مرہ منو بہ بار
عشق بازان خدا چی آسہ ہاجن یا آسہ ہار

فصل اشارت بعضی کرامات آنحضرت و سبحی جزئیات
آن کہ مثال تاثیرات بعضے تجلیات نغز گو رست

چند تاثیری نوشتم این تجلیات را
گرچه جزئیات بریک فوق تا لیسطر شداست

بوونی کوتا بجبه کیا ونی کوتاه تحریر | از تجلیات ذات حق چهه نن تسکت اثر
کیا کری تحریر حال حضرت سلطان دین | ین نه دِ تقریر سندی منقبت تا یوم دین

اول این اُغر مریدن نبارک ات او
ویده انواع کرامت فی انما اشکر شدا ست

وُچهه میه پیرس نشن نگارنگ تعد کرامات وبے | چهوس بو شکرانه خدالس کُن کراچهوس خوش نصیب
چهم اچهو دچهمت کنو بونم کرامات و مقام | خرق عادتن کراماتن اندر چهوک کلّه مقام
بود نا بود هین کران آسو سم کران نا بود بود | غیبکن حالاتن اندر غیبکوی گفت و شنود
هوشه سان روزت ره کُن تعو بوراسرس ثبوت | زندنی مرده بناوان مرده نی بخشان حیات
کیا بو کوتا زه ونی زوصف آن عالی نژاد | آسن فرماوان کلامه با نباتات و جماد
بر هواتی آب وزان جو یکپاوان سنگ | وحشی و طائر مسخر حکم بر شیر و پلنگ

فصل اشارتی بدان قاعدهٔ کلیه که اگر حقتعالی بر بنده بصفت بصیرت متجلی شود آنچنان بود که حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم میفرمود که از پیش دیدی واز عقب وفوق وتحت وجنوب وشمال وکشف قلوب وکشف قبور وسائر کشوفیکه متعلق به بصر است چون از سالکی ومبتدی ومرشدی هادی ظاهر شود این تجلی خواهد بود چنانکه تاثیر این تجلی از ذات بابرکات شیخ ممدوح چند کرامات او تواند بود والله اعلم

زو کرامت از قبیل کشف قلب و کشف قبر
درمیان مخلصان بر بعضہ امستطور شد است

راز دل آسک عیان تی بے بیان معلوم آس
اکثر ایتہ اختراع نتہ شیخ ما معصوم آس

آس یم قبرن اندر اموات ساری نیک و بد
چھوک گژھان معلوم ہندی حال تیکو حال رد

کونہ چیز کانہ خیالا گو لس گژہی نمود
آس بیت واقف گژھان تہ آس نیر اوان زود

مقبرو تہ پزاد و مزیکان پد گاہ آس
بیکسان بر حال اہل مقبرہ آگاہ آس

اکثر الاوقات ناظم راز نوع کشف قلب
کاشف و مخبر زانفی قلبہ و تر شد است

حضرت او دُریاوان بوچھہ تی بار بار
اکثر انات جناب شیخ حمزہ بشیار

یدونی زیا مہ گژھہی زاہ بخاطر کنہ خیال
آس فرماوان کران اظہار ساری میانو حال

آس فرماوان مہ اکثر رازتہ احوال بیان
چھنہ پوشیدہ بہ ہرگز کانہ احوال جہان

گاہ ہندن امرن اندر یدو نی گژھہی قصور
بام ثیشان آس فرماوان تہ کر تو بہ ضرور

ہم بیان نعمت اللہ صاحب کشف و کمال
بارہا موجی زانفی قلبہ صدور شد است

اکہ میان نعمت اللہ صاحب کشف و کمال
عارفا اخلاص مند اعاشقا با وجد و حال

دوہ اکہ نعمت سو پیر یاہ دوخہ آسوی کھوان
تس ہوس گو کوہ ماران تہ پیرس گو عیان

کوہ مارانس کھسون گو ژھ اجازت پیر نو
ات خیالس گو بخاطر گو تہ پیرس صاف نو

پیر فرماوان اشارہ جل کھیو نعمت شتاب
کوہ مارانس گژھ سو پیر اکرد تو بہ جواب

کشف ملا احمد انڈھا گل روان چون ماہ معنی و
واقف احوال او از قرینہ اکبر شد است

يلہ مُلّا احمد اتہ عا گل روان گوسوی بیہ — ایکہ بیس منز پیرڈ لوٹھن مریدان کثیر

وتہ وتہ یم حال ڈیٹھک پرچھوس ظاہر کران — واقف احوال گومت غیبکوی لبس اژدان

شب دل خواجہ علی لماس ہر لیپائی ازد
خواست نہ وِش مُرسلِ آں حیثاً اذا استغفر شدا ست

اک مُریدا ناوتس خواجہ علی مسکین دپان — آسو سُوی بیمار آسوی تسن تپدن تہ تن تپان

رات کتو میلا ہرسیک گوس نفسن کرسنہ منگ — ہرستاسا تس حنابو سونہ صبحس بیدرنگ

ہرسہ کھیت شکرانہ کرتم سوی ربّ العلمین — چھو منہ منشراوان بنن پیرا زرہ باطن معین

ازپئی امداد و یاری مستعد آغہ مہ چھوم — ئی ضرورت پیوتہ سوزان پیر بنا غہ مہ چھوم

ظاہری تہ باطنی حالن چھو میانن باخبر — بھر امدادِ مریدانِ زمان لبستہ کمر

در اوائل ازپئی اصلاح با خواجہ شریف
مانع آن رہنمائی شربِ ما اسکر شدہ است

بھر اصلاح پیرہ نی تس خواجہس ابتداء — نشہ چیزن منع کرگو سوا اہلِ صفا

شکرانون چیزیم چھہ نشہ چیز اندر جہان — ینہ بیک زاہ یہ غرض چھوی مہ بنن گوڈہ نوجوان

باخبر باشد زحالِ مخلصان بحر و بر
زانکہ ظاہر باطنش را جملہ خشک و تر شدہ است

مخلصن ہند حال چھوک معلوم ساروی یکسان — ظاہری تہ باطنی حالات ساری چھک عیان

واقف از نورِ ولایت چھی بحالِ مخلصان — از نفاق و اخلاص نیک و بد کہ باشد در جہان

شاہ صاحب دہلوی لیکھان چھہ و فتح العزیز — زیر آیہ لتکونوا اگر زہ وچھراوی با تمیز

واقف از نور نبوّت رحمةً للعالمینؐ
چھی باخلاص و نفاق اُمّت خبردار بالیقین

پیر کامل از نبیؐ چھوی اک نمونہ بیگمان
نور پیغمبر توی چھُوس بر جبین ظاہر نشان

دور و نزدیکن مُریدن پٹھ سُہ رچھک نظر
کار و بارن شغل و اذکارن پٹھن سُہ رچھک خبر

باحضوریس سیت ستی تابعس چھی پیش پیش
فاقہ لدیسی روزٹھ چھِہ کھیاوا تشنسی چاوان ترش

آسہ پیند وی مُریدا دوریومت از سفر
آس تتھ حاضر گھرانی اس چھِہ پیت کینہ غم مہ بر

سُود و سرمالیس مُریدن تم چھِہ ذمّہ دار و کفیل
باخبر باشد زحال مخلصان بڈ چھم دلیل

بارہا مکشوف احوال قبور ریشیان

در مزار چرار وہم در عیشؤ وہم پوشکر شد است

آسوتس مکشوف احوال قبور ریشیان
در مزار چرار عیشؤ پوشکر آمت چھوی عیان

آس اکتر چرار آسان حضرت مخدوم من
شیخ نور الدّینؒ ولی سندس ملاقاتس گژھن

شیخ العالم شیخ نور الدّینؒ ولی شیخ زمان
تمندی فیض فتوحن محفلن شامل گھران

شیخ العالمؒ آس تمندس تتھ مکنین ترخیش گژھان
شیخ حمزہؒ وقت رحمت پھیر پھیر لیس گژھن وچھان

در مزار عیشؤ مقام آسوی گژھان شیخ فریدؒ
از فیوض زین الدّینؒ ریشی گھران آس مستفید

در مزار پوشکر لوہ از فیوض بام دینؒ
بھرہ ور آسی گھران دیدارہ سیتی نیک بین

پشکرس منز واتی یدگاہ آن شیخ زمان
فیضہائی لدرہ ریشیؒ آس تتہ حاصل کران

کشفش از قبر بدر شد کو زتشریف قدوم

فاتحہ اہل مزار قریہ تیجر شد است

تیجرس منز آسو فول باغ عثمان قبلہ گاہ
سیت سلف صالحین ہز شیخان دین پناہ

گیہ اتوی بہر زیارت والدین بر قبر
والدین ہنز زیارت سنت خیر البشرؐ

آسن تابع سنتس آسی وان زانرو بروعد ‎ ‎ آسن درتعمیل حکم حضرت شاه وجود

حضرت سلطانی تشریف نیو سوئی تحجر ‎ ‎ بابه عثمان بابه آسوکت ییم چھ لستن نو البصر

رُود ایستاده بقبر بابه عثمان چند گاه ‎ ‎ فاتحه خوانی کرک بر قبر آن غفران پناه

ات مزارس آسن ییم ارواح پاک صالحان ‎ ‎ آسو تته اعزاز حضرت بابه عثمانس یران

ارجمند فرزند بیانوی حضرت سلطان علیهم ‎ ‎ فخر حوم تو مس قبلس کیا یه عالی شان علیهم

کشف صورتہای مسخ معنوی رافضان

زو معاین ہمراہن ابجد و مرشد آت

مسخ صورت رافضن ڈولو ٹھک گت اندر قصور ‎ ‎ بعض شیخن بعض شیخان آسه لیس لسن ڈ قصور

بعض بوبکر رض و عمر رض لیس آسه درول جاگیر ‎ ‎ گنگه شہم شکل بیتس واته درنار سعیر

رافضا بو نمکن بین نش آوانه افریب ‎ ‎ یینده رفض کی آسوک لیان ازراه غیب

آسن خلفاء عرض کران بیش آن شیخ زمان ‎ ‎ رافضی آسن ہندوی کتھ باطن چھو نمان

آسن فرماوان چھ گنده رافضی چھوک لوی ‎ ‎ شہمتن چھوک نال لومت تم چھ ملعون ابد

ازده باطن و چهان آسن رافضن مسخ ول ‎ ‎ آسن باطن بین بشک معنویت مستقل

رافضن ڈ لنت یران آسن اسم پاک چار یار ‎ ‎ چاریاری تھو خدا چار یارن دوستدار

بهر بوبکر رض و عمر رض عثمان رض و حیدر اجدا ‎ ‎ کامل الایمان بناوم ازره حب و ولا

اوست چون سنی پاک اندر مقام پاک او

از نجاست بوی اہل رفض مستقذر شد آت

آسن در مجلس بیان کینه رافضی سنتو چال ‎ ‎ اس چھ معتقد ته ہندی بانون ہندوی کمال

پرزہ ناوان بوبہ سیت آسن رافضن گفتل
آسن نیراوان مجلس ہم گتران غوار ذجبل

گر چہ چندی کار ابوی صورت ول احکم رفض
معترف بہ کہ اثنا ایشان بعد ا انکر شد آسیت

گر کیتن تشکہ سیتی شکل ژینت حکم رفض
منکر آسیت یتھ کو معترف بہ حال رافض

اثنا ملق رافضی کینہ لبنا مجلس آیہ بیش
شیخ بلن آسن زمان فو یم چیہ سا کیا رفض کیش

کینہ چھیہ مسوخ یم باطن کینہ چیہ بوزنہ تعصیب
چھی سیاہ دل بعث نیر محکم انہ رفض کیت

نیست مخفی غور تبید منافق راچو دید
حاکم کفر دل او قتل ما اظہر شد آسیت

غور صادی کافر ہی سپنا سی لیت
ظاہرا اسلام یا الان باطنا منکر صفت

آسو ید ظاہر مسلمان باطن بد خصال
کفر سیت آسو تہ دل اثر کشی منز پامال

آسن مرتد منافق تس زمان شیخ کبیر
آخرا کافر سپدیہ گو سود ننا سعیر

ہمچنین ہر رافضی سنی نماے راچو دید
مختر انعال او قتل ما اجہر شد آسیت

آسو ید کانہ رافضا سنی لباس منز یوان
حکم کفر دل انان تس آسو از شیخ زمان

درزمان ہرزہ چیدہ خوف سیت رافضن ووان
خوف جانہ از نفاق آسن عاصی سنی بیان

لیس حمایت آسہی از شیخ حمزہ آنزمان
تس عنایات آسن کتیاہ رعیان در نہان

حاکمان جابرن ہند کرمن کینہ خوف و بیم
آسن چھ ید بیر الٰہی پیر بوزت مستقیم

رافضی آسی امی ہمیہ بنان ہیرس مرید
در نہانی اعتقاد رافض آسو کس شدید

فصل اشارتی بدان مسئلہ کرہ متصوفہ کہ اگر حقتعالی بر کسی بصفت سمیعی تجلّی کند از جمیع جماد و حیوانات تسبیح کہ ایشان میگویند بشنود و سایر مقالات ایشان نیز بشنود چنانکہ از جناب شیخ مشار الیہ دیتا تیرت این تجلّی چند کرامات بظہور آمدہ است

روزی اللہداد بر اسپ از نر دلن سیداکرد
او بفریادش رسید آخر چہ در آخور شد است

دانہ وزہ لائی گھرس تھاپر اللہدادن بروۃ	پیر یامیت بر ونیتھ ڈالنس تمن فریاد و شور
تام فراوک اللہدادس چھو گھر نا راض تر	حق پرست گھر میانوزائن از دل و جان توبہ کر
عذر خواہی کر اللہدادن بہ نیش پیر خیلش	معذرت مقبول زائن تم زیر نیک کیش

از سماع چنگ نی کارہ زروئی منع شرع
گر چہ ذکر اللہ شنوا از تار و از مزیر شد است

چنگ و نی ساز و سرود دل پس ستھا انکار آسو	ات منع شغل اللہ آمت توی بیزار آسو
از صدائی ساز یدی ذکر حق بوزان آس	توتہ سیتا بیس تہ سازس ناستہ کر یاران آسو
سحر ز ارباب معنی چھی ز ساز و وز سرود	کرہ ما الزام لہو و لغو آکن رب الودود
کیا عوام الناس ائن بعینی سیتا ساز	غیر لہو و لعب کینہ بی خبر از حال و راز
چھی عوام الناس سراز کبر و عجب و جہل	چھوی گواہ قرآن کالانعام جاہل بل اضل
لس کری دعوی مریدی ہنیہ پیران کرام	در متابعت پس قدم لازم چھو تھاون دہ تمام
نستہ خیزن تہ رفدن چھیہ سو نا نظر حرام	سوی موافق وندہ شرع س کرہ دینس احترام

از کمال تربیت با خواجه اسحق حلیم
گت ملہم مخزوم انعرا اضر سد است

خواجہ اسحاقس بوقت تربیت فرماوتم — بنگ ترک آسنی پوشیدہ کران لس باوتم

چھم خبر ساری کران کیا چھوک تہ ساری چھوم عیان — توبہ کر پیرو ذرہ بن شرعس لیک شاید امان

بیہ برادر جانوان خواجہ حسن قاری کہ اوست — چھوی گمت مخدوم دلیس اکسن جانی سو دوست

بنگ نوشتی لشہ چیرن در کھان چھوس دستبرد — گفتر چھیس آتا رتکی رتی چھو من بہ چشمہ برد

سہروردی سلسلس منز تھاوت ظاہر قدم — در نہانی غیر شرعس میل لس چھوی دمبدم

سہروردی سلسلک پیر او از شرع شریف — با شریعت سلسلس منز روز قایم ای حریف

آوان خواجہ حسن قاری کرن توبہ جان — حضرت مخدوم حمزہ بر نہکنہ در کیزبان

تربیت کرہ سبق از عارفان دلپسند — بر حسبا خولیشتن گوبڈا مام ارجمند

ئی چھو شر حس منز لکھاوان دا گی گھرتہ بیر — بلکہ در تاریخ لیکھان خواجہ اعظم کر نظر

ملہم از احوال عالم گشتہ آگاہ اخبار کرد
شد مجرب آنکہ واقع عین ما اخبر شدا ست

عالمک حالا آسک سارا آگاہ تہ عیان — بننہ بر نہٹی آس فرماوان یہ تی آسوی بنان

تجربہ کرمت مرید و آزمائش تہ نیو — آسوئی فرماومت پیرن بلا اشک تی نیو

بیگمان نور فراست اولیاءن چھوی حصول — حضرت حق چھوک تو بی بختان کرامات قبول

واردات غائبات ہند چھ مخبر سر بسر — کانہہ حجابا حائلا ما بین کر چھوک در نظر

فصل شانی بدان ضابطۂ اہل سلوک کہ اگر حقتعالی بر کسے بہ صفت حیات

متجلی شود چون مثل حضر و الیاس تا قیامت زنده ماند و اگر نقل کند آن مرگ صوری باشد نه معنوی

منبئی از تشریف تاثیر تجلّی حیات

روزی ہم در حالتی لفظ طی از مرصد نشست

آس اند داد خدا ربود و ساری تس بنود
آس فرماوان بیداری نہ با چشم غنود

طالبا اک رود در خدمت شہاوتس مقیم
چھوس یاں پر کیا خبر چھی ون ہن حال سلیم

طالبن ہُی رحیات نو چھوس عوشن لج غم
زندگانی تمنز از حق چھوس ہزان ای محترم

طالبس کن حضرت سلطان فرماون چھین
غم ہن کھیبیا نو غم کیا چھوی تاره کھنوی مریدن

جاودانی زندگانی چھم حقن کرنہ عطاء
از تجلّی حیاتی چھوس بوہردم رو نما

سانہ حقہ آسزلتا بای حقیقت آرمون
چونکہ لاخوف علیہم نزلاہم یحزنون

گوشہاه شرمنده طالب کا تراون دفرد
معرفت خواه گو شیخ غذ زحق گو تو بہ جو

ہم کہ آتش نوع نشر وقت وطی حرف

ہمدمان و مخلصان را تجربہ اکثر شدست

نشر وقتس طی حرفس بر کرامت کو مقام
آزمائش ہمنشینو مخلصو کرمتز تمام

نشر وقتس کیا چھو معنی بوزکن دارت ره بدن
کت دیان چھی طیّ حرف کت دیان بر زبن

اند یک ساعت گھران ساس کرہ یکہ برت لیان
سیر عالم چھی کران در لحظہ با جان و بتن

ہفت اقلیمس لیان بیرت چھہ لحظس اولیا
ظاہری جسته تشکلی فیض بخشان جا بجا

آس در لحظہ بوت پور قرآنس کران
ات دیان چھی طیّ حرفات دیان طی اللسان

ہم بہ نشر وقت از فضل خدا چھے ادار

ورد و ساقش یا لغت از نه بر شد است

از کرامت حضرت مخدوم محبّس گوروان
پوره وره هس توره ور هس قافلس ستی لگان

پوروون درهن اکه بار قافله سیر و سفر
نشر وقتک اکه اشاره کرکنن ای نامور

قافلس اندر گذار کرته وریه اندر سفر
ظاهر اَد معجزه کرد کرامت جناب آسی نبر

معجزه یکسی منز بهت آسی کران سیر جهان
عالمک حالات ساری آسس هجاپه وچهان

زائران شرب و بطحی بطاهر یکی و باد

او یاوان بروز از زائران از یر شد است

در مدینه طیبه یره وغمه پاک رسول
گیته حاصل گوک تته صد عزّت جاو قبول

یرزه یاوان آسک اکثر زائرن تته زان کار
باهمین احوال یاوان واقعات روزگار

بارهامت سود ریکوڈار پر اخلاص را

از پی حفظ عدو در لشکر سوی پر شد است

آسو ریکوڈار مخلص اکه مرید اتعاد هیان
سوی پرس منز پر والتس هراد لوکن یان

دشمنو آسوگیر کرمت سخت مغلوب و اسیر
پیر از شفر علس گو تجلدی دستگیر

شهر سوامذ پیر آسوس با گروه مخلصان
سوی پرس منز آسو ریکوڈار با دشمن لڈان

دشمنو آسو تنگ کرمت بلتجی گو سوی پر
گوس حاضر پیر تامت سکلاون از شریر

پهگذشت اکثر علی صوفی به ایلان تس کوه

بر کهامیرفت او باآل بدن حصر شد است

مخلص هندوی علی صوفی چیونامی مشتهر
آسو اکثر آسون کوهن بسیابانن اندر

سر دین ته گرین منز روز و شب آن مردین
آسو اکثر جاینی لس پر یسیدان هامنشین

ناصح ہم کارِ فرا خواجہ عثمان کول را
بارہا اندر زیارتگاہ دُورِ امر شد است

از نصیحت خواجہ عثمان کولسی کینہ یتھ کلام
در زیارتگاہ دُور اُمر کرک باصدق تام

چھُوی بدوامر مزاراہ فیض آثار اُمنُود
حضرت شیخ بہاء الدینؒ نہ اصحاب شہود

خواجہ عثمانس دراسجا کار فرما بیر گو
ہم کلامیت پیرس گوتہ پرتاثیر گو

کھُوتہ ہا آس ساکن چندگاہ پیر زمان
شہرک آک اخلاصمند اتم کرک دعوت بجان

وقت موعودہ انک تشریف یامت سوی شہر
آیہ باغرِ ولایت آس بجایئے دہر

در دل پاکس بہا ندم گوہویدا اک خیال
اہل دنیاہن امیرن نش گڑن ما چھُوم وبال

چھُونہ رخصت مہ گژان تامن امیرن نش چھُول
گرگڑہ سو زہ مانز ابن ناعی گو فضول

در تردُدات خیالس آسوتس تا دیر گاہ
کیا چھ جان تہ کیا چھُو ولی کیا چھُو منشاء آلہ

گوک آلو آستان آن بہاء الدینؒ گوش
فاتحہ سوزک روح پاک آن ارباب ہوش

حضرت شیخ بہاء الدین زبانی چھُوک عیان
دعوتس اخلاصمندس گڑہ شامل ہگیان

چھُونہ بیگانہ گڑوشامل بہ عوت بید رنگ
ازرہِ اخلاص کرتھ پن ضیافت سُو مند

گیہ شامل دعوتس طالبان با خلوص
میزبانس مخلصس گیہ فیض حاصل از خصوص

بھر تادیب یکی نوکر کہ اندر شہر بود
مشت زد از نادہل واقع بران نوکر شد است

نادہل گامس اکس ناوا آسوتس شیخ زمان
آس تتہ مسجد بناوان سیت ہمت بیہ مخلصان

خادما اک شہرمنز اندر تہ جبہ ہس پالان آسو
گھاہ آزاد وقت عادت باادب گھیاوان آسو

امر پیر آسوس ژه یتهنه چانگو نکھ گیها واد
بتھ بروٗنکن گھاسن نا گھانی هیه نار

کیموتر کالا گوشت گو خاوس فرمان پیر
گهتو بالا خانه چانگو اسپ لشب فرمان پذیر

پیر حاضر گوته تهل سر کرنه لس بهر ادب
ئی منع آسوی مه کرمت تی کرتای العجب

نادِہ آسو پیر فراوان خلیفن کن عتاب
واقعات چھو ورہ خام میان شیخ و شاب

بهر امداد مریدان زود حاضر می شود
صورت پاکیزه اش هر جا که مصور شده است

بهر امداد مریدان هر زمان حاضر چهو پیر
سیت تی مخلصن باطن و ظاهر چهو پیر

پیره شند شکل مبارک آسه لیس اندر نظر
پر چهوس حاضر کرن یاری چو باری مختصر

در توجه در تصور روزه لس پیر حضور
روی انور جسم اطهر پیر شند دیشن ضرور

نسبت صوری و معنی آسه لیس حاصل بجان
لس چهو حاضر پیر ناظر دیسه آک هر مکان

در ره تبت بوقت برف اندر دیوسی
دستگیر خواجه نیتی حاجی اکبر شده است

شینس اندر دیوسی منز خواجه نیتی حاجیس
دستگیری کرسه پیرن گوس ته فریاد رس

برف و باران آسو سر یا آسو سن جان لب
پیر حاضر گوس موکلاون بنا نوبیم طرب

یک طبق از نور فی گرفته اندر سنده ولن
وقت خفتن حاضر یک مخلص لولر شده است

حضرت سلطان سیرس آسو اندر سنده ولن
کلمهٔ حق واتناوان مخلصن ته موقنن

سنده ونه ٹهه لولرس تا تھ لگو فن منز آیت
پیرا ولدس [illegible] آو لنتر فتح بونکت

بعد خفتن با حضر حاضر سپن بے مکر و عیب
تنکہ پر دستِ مبارک تہ بانا گوسو غیب

مخلصاہ اک لولہ پس منز ہیوِ مت لوچھ ستھ
پیرہٕ نی بتہ بانہ بلنا وس تہ حاضر گوس تتہ

یک شبہ تارے کنتی صوفی اللّٰہداد را

نان دہ وٕنجی نہول موج پماّ سر تسند آ

میسر پس منز ناوہ اندر صوفی اللّٰہداد آسو
واو غالب انہ گٹ سخت نا وہ منز پنہٕ آسو

دل فرن تامت خیابن کُن کرِن تہ التجا
روشنائی پیادہ گیہ تہ واو تامت گوفنا

پیرِ دوانس ژوچہ جورا ہیت تہ سپدس ہمنشین
لبہٕ نجات صوفی اللّٰہداد و ہماندم بالیقین

لیس مدد تہ ہانڈی بلاشک پرسو نرس ٹھ مدد
یم مثالہ اتھرہ لوٕزت یم تہ چھی حاصل ستھ

باتن گنتہ چھول یک شبی سیاح لوٕد

ہنماًئی روپہ ریشی برگر اولہ تسند آ

روپ ریشی ریشاسوی ریشین منز نیکنام
حبہ کہ لس نیش چھہ مدفون چھونی یاد گارِ عام

برگرہ اولہ خلوت آسو دہ یاد خدا
محو حق گومت وفاتی آسو دہ راہ خدا

بھر حاجت اُتھ منزہ دراو انہ خلوت نبر
بروٕنہ ط تیت کُن وچھن کھاور دوا آسو ی نظر

اک سوار صاحبا نورہ برت ورہ یوان
رودہ دُن ھیوِ ش گو نورہ نہ بی پیگمان

گوگمانہ ریشی صاحبن چھو انسانن جمال
راتھ منز بتہ چھانیہ کانہہ خضر صاحبِ کمال

پیر غیبی آسہ ہا کانہہ پہ چھونہ کار لبشر
اتہ جمال اللّٰہ چھو مردا صاحباً بالکرّ و فر

بروٕنہ کُن واتس تہ تامت ریشین کرس سلام
تورہ تم وعلیک لوٕزن اتھ خیرالانام

کرنہ با صد انکساری پایبوسی پیرہ سی
شاہ عالی مرتبس لتس یاد پیرس دستگیری

چھوم غرض راہ خدا و بخدمت چھوم سوال
شامل جمع مریدان روزنہ چھوم عز و جلال

تامہ فریاد من خبا بو چھوم شہرس منز مقام
شیخ حمزہ لوک شہرک ہیچھم وناں تہ خاص و عام

بعد خلوت و بیٹھی واتو خدمت منز تہندن
شیخ حمزہ کت مکانس کیاہ چھہ تت مجلس وناں

یام ووتھن سپیزہ اون با اخلاق واو
برکہ اولیا لیشہ چھو واتمت زِ نصف شب

اہل مجلس گیہ حیران ییلہ بوزک واقعات
واتمت تہو پیر آسومن از کرامت ہت نجات

چند روٗ لیٹھی رسندس ییہ جوان آدند
عاقبت مقصود شان حاصل ازین سر شد آت

سینکی دوس لیشس کینہ ون آیا اخلاص جان
وات پیرس لس تہ حاصل گوک مقصد درزان

تربیت چواس تا ئیب انصاف اندر تقین
تربیت تعلیم تلقین گوک حاصل عز دین

در سلوک و معرفت محفوظ و فائز تس چھین
در ہدایت در سعادت لوکنی رہبر سپین

پیچھین پیران کرو مشہور ما بعد
تیمہ ابدالی و سپاہیش اظہر شدست

تیرہ حجت تہ مثالیت بران دو دلیل
اسکہ ابدال بدلا چھیم سند نقل قیل

امہ ہندکی کرامات و مقامات علو
غیر ابدالن اقطابن چھہ کس حاصل گو

یہ چھو ابدالن تہ اقطابن ہندوی تمہ علا
آسون پیر جا یہ جا حاضر فیرن چھی جا بجا

بندہ راتحقیق با علم لدنی بود نیش
اکثر اندر باب رؤیا حین اعتبر شد آت

گومہ تحقیق تہمیان علم لدنی چھس حصول
خوابکین تعبیرن اندر اکمل اہل عقول

خوابکی تعبیر فرماوان تمی اسو منز راہ
عالمان و عاقلان آسن اتہ اندر حیران داہ

آزادم با ہما ذرہ تعبیر خواب || آسن کیتھ پاٹھن کران تعبیر خوابن اصواب

عقل حیران گیہ ڈیٹھ کیا چھو عالی پایگاہ || مخزن اسرار ربانی لغوظ عزّ وجاہ

کرِتھ بیان یِگفتنس اظہار ویائی بنس

بیش اوقاتیہ چھو ملّا احمد اصفر شتہ

آو ملّا احمد اصفر نیت تایب بیہ بیٹھ || ونہ ہر ونٹھی خواب ہنس تہ ماہس تعبیر بیٹھ

یُ چھو ملّا احمد اصفر ونان رویاد بونہ || بانیازا آسوس بہ بیٹھ پیر خود با درد و سوز

تربیت خواہان بو آسوس تمہ از نزدیر || تَت کران تا خیر آسو آسوس با دو ضمیر

خوالبس اندی چھہ مہ چھو یا سی یکان با آب صاف || تَت کدل عالی بند تروٹ چھم عین مصاف

آو شخصا سوی کران تعریف آسو بیان || آیی بل مخدوم حمزہ پتہ فرمایان زبان

چھو ہیں یکان بر ونہ کُن ڈیچھم مہ کُچھو تہ لبیر بلند || تَت اندر ڈیٹھم جناب پیر کامل احمد بد

ازرہ اخلاص کریہ عرض تسلیم سوی پیر || مَی اشارہ چھم کران بیٹھ آسہ نزدیکی بگیر

باادب بیوٹھس حضورس منز بجان امید وار || در توجہ گوم پیر خویشن آن شفقت شعار

عُون پیدا آسہ ترتیب نشتر ان با منہ خواب || باوِچ چھنہ کینہ ضرورت تی ونان پر ونٹھی جواب

کاملن معلوم سارے وی تنے بیان نہ عیاں || باادب کھتر چھو ونان دہ حضور صالحان

ہمچنین اکثر مریدان را بجواب و واقعات

مخبر اندو یائی ہر یکی قبل با قریب نشست شدا

خوانی اندر مریدن یم بیان آسن واقعات || ونہ رستو ہی آسن زانی بیان تم با ثقات

افترا کردہ یمی رُیاش گفت نو جواب

عِندنا یا اَلٰہنا مِن یَعبُدُ لا اَفتَرَ شدات

آو تخصاہت اُیز خواباتہ و نیس یُی جواب | چھُوک نان نادانہ پتھ یا چھوی اُیز جاو یہ جواب

گفتہ از اقوال و خاطر نشان مخلصاں

کہ تجلّی تکلّم اُسہم و مظہر شدات

از تجلّی تکلّم لَس ہُویا مو ہو | مخلصن خاطر نشین گو آنہم از اقوال او

غائبانہ بندہ حضور یہ آسہ پیدان گفتگو | ہُو تہ روشن آسو پیدان در حضور یا مو ہو

فصل اشارتی میں قانون ہن تجلیات اگر حق تعالیٰ برے بہ صفت حیائی متجلّی شود
جیا بود کہ حضرت عیسیٰ علیہ السلام بود و اسا رنگے نظیر خاصیت صفت ممیتی بعضی احیا ازان حضرت

ازو مُلا و حید مخلص بہ شہزادہ مرض موت

زان یکی خواجہ حُسین ہم و الدش یکبر شفات

از دعائیش نوہ گیہ مخلصان کینژن شفا | از مرض خواجہ حُسین تہ بابہ تمیند گو رہا

دو ہہ اکہ خواجہ حسین بیمار گو بیہ لس قبلہ گاہ | مولوی فیروزہ آسوی ناو تس بے اشتباہ

گیہ سٹھا بیمار و شوی گیہ سٹھا زار و نزار | از طبیبان حکیمیان گو نہ علاجن کرنہ کار

از کمال عاجزی تم بیٹھ بر دربار جا | از رہ اخلاص یس کن کرانی التجار

از دعائی بیہ شوی گیہ شفا بات و صحیح | کُنبہ صدقہ بیہ فرماوان چھو تجویز از صریح

یس دعا آسی کران تس نان آسوی شفا | از دعائیش تیر اکھا از مرض پیدان رہا

گفت مروی اینگام تجلّی نیست

من ہلاکت میگنیم عمر فورم بستر شلد ا

خانہ دا ملوا اکس نش مخلصا یعقوب دی خریبا — لیکن دنادا مطلق نش کانہ شفق قریب

ہیرہ باطالما آسوس بہاتھ تلی رحم — آسوانی جبر لا نزوا اتناوال نس ستم

بلکہ آسوس لا یہ وا ان جاکمن نش بی حجاب — نیگ ینگہ اتنا وال نس افاتہ بہ عذاب

دفضی آ آسو ر فضا کیس ان نشان آسوی خیال — زا لمتر آسوس مرید حضرت سلطان دیان

رغمہ ستی وا تناوان آسس سختی نبرو — خانہ دادان سر اسر دو نیبہ پرس نش لفو

پیر خشم و غضب آسو تام جاہل گو مود — تجلّی سیت آسنہ کس نس مرتہ مود

کالیجن شنگو لستہ ہس یہ ملوت میچہ آسو — قبض روح مومن کرس تیہ برلیہ بزار گوس

از دعائی مستجاب نش یہ شد و لب یا د کو

خاصہ انکوری بال ان فتح اللہ کاچر شد ا

ان سید بنا دعایہ شیخ دین کرتن — از دعائی مستجاب نش گوانش آمتہ جیبی ان

بالخصوص بانہ ناگہانی انوسو فتح اللہ سین — باز بنیا از دعائی آن ولی اللہ سین

جملہ صوفی لو لوس منز کور ما در زا آسو — خاطر ا با ل دو لت لس سیتہ ما ا با دا اسو

آ و با اخلاص پیرس نش کرن عرض حالات — از دعائی پیر دولن چشمن آ س نور گو اش

آیہ نابینا تیہی باطن سیتہ بینا سپن — مشتہر گیہ بہ عالم میان انس وچن

از دعائی او لیس قلبن سید بانوا

یک دعا ظہر بہ دولت سینہ نور شد ا

نۆنرس منز آسو دولت یلہ اچانہ عزیب | از دُعالیس گو دولتمند کو تانوش نصیب
دولت دُنیا وعقبی پھنہ استانہ نبان | نیغنکی بر برخزانہ از برائی مخلصان
آس مسکین غریبن از دعا دولت بنان | سر لیس پشکو ریو دزان آس انہ حجا وربان

اہلِ دولت گشت فصحت یافتہ اتریح باد
پیش او نائب جا این ہمہ مشہور شد است

آسو دولت ریبی نچوات گرلیس ریح باو | از دعائی بر گوسوی از مرض آزاد و شاد
گو ہیلیا تائب بتھ شیخ حمزہ زود تیر | ریح بادلیس گو دفع اتہ بت آلہ نیک فر
آسو مفلس سخت گوت فقر و فاقن مبتلا | فیض صحبت سیدس سعد و دولت عطا

صوت قرآن خوانتیس ہر جا سپہ یو باد
دیو گریزندہ ولرزندہ چھون عجز شد است

تھند قرآن برنچی آواز یوت لوٚب فاتحی | دیو لرزان تہ لان تہ جایہ نیرِ بداسہہ
یا ام قرآن مجید آوازہ سپت آسی پران | دیو چھول سیدلرزان ہتہ سپتی گلان
واتھی یت جایہ واوکہ باٹ آواز قرآن | دیو چھن تہ جایہ اندر آس کر بر گزران

پیش این درخت ضجاہ بود و بتخانہ بود
این دم از یمن قدمش مسجد و منبر شد است

کامراجس تہ براجس منز کینہ براخ بوٚد | بُت پرست بتخانہ گالک لیہ عدد بازگرد و باشعور
مسجد و منبر نبا وکھ یمہ جا خو تبر | کُفرکہ ازا ایمان دار اسلام اہلِ ایمان بہرہ ور
نادِ ہل تہ منگیالس ترآ بامس اندرہ | آسر تہ بتخانہ تہ دیون شہد مکانہ سر لیسر

ازقدومِ خوش لگو مسند یوگ بیاریمہ پاک مسجدان عالی بناوکھ بلند و تابناک

بہ شدہ مصرعِ تمام انفاسِ پُربرکات او
چند جزیاتن لگتھ تامہ کُنی پُر فترشدہ ا بیت

لہٰ لہ کتیا ہیبت ازدمِ عیسیٰ دمی زانتن عیسیٰ فتی کینہ ہر گز چھکھ کمی
کیتگ گزرادی چھندا و صاحبان تم بےشمار بہ دفتر لیکھ بیو زیادہ تم از صد ہزار
مبتلا اندر بلا کتیاہ گست تم گیہ رہا سالن ہند یا بیس آخر آسو گ ان دئی ولا
ہاچھنی شترا یہ اکثر لاد لگیہ بادلہ طالحس صالح بناوکھ تر شخو سمس سعد

یافتہ ہر کسن بقدرِ ہمت ازدی ہر چہ بیت
قبلۂ حاجات اگر سیٰ اَمثل جدِ رشدہ ا بیت

آسو لیس حاجت یکوتہ گوس حاصل از جناب ہیرت اکھا ہیرت کامہ اند گو فتحمند کامیاب
آتن ہمت لیس اکس ترحہ لیتن گو تہ لسں عطا ہیرت اکھا مقبول گو تہ بخشہ ہس سہو و خطا
حاجتن ہند قبلہ چھیوم سو کا آستان جنت نشان ر و رو شب بیرچوان چھس حاجتس ساری یوان

ازطوافش یافتیم چون بند لگہ حاجیان
کعبۂ صدق و صفا تس انگوتیم اولتر شدہ ا بیت

ازکمالِ فرحت و شادی تمن خاکی خبر ازطواف ہیر لیب حاجین ہنز خوش خبر
کعبۂ صدق و صفا تس و نیا ہتر چھیوم آستانش کعبۂ لطف و وفا نور مہ چھوم
کعبۂ ظاہر مطاف اہل ظاہر صواب کعبۂ دل قبلۂ باطن لگشیان مستطاب
اہلِ دل یاتہ نیہ لایم کعبۂ باطن سو گو کعبۂ باطن چھو بہتر از ہمہ کعبہ برو

روی دِل آن سوی کعبهٔ دل اگر چھُوی عشق وونہ
فرگرد اگر د کعبهٔ دل بنک انہ اہل فرد

این شُد از انفاس اُولی آنکه تعویذی نوشت
وانمائے کتاب تعویذات واندر شد است

بیگمان انفاس تکنش ٹھ شفاتہ ٹھ دوا
پرت مریضس پرت مرض دل از دعا تم لبو شفا

آسنہ تعویذ لیکھان لیکھنہ ستوی مراد
آسو نیران لیکھنس نعمان عالی نژاد

بالیقین انفاس مقبول آسہ کامل شفاء
آس بخشانی مریضن سقیمن بے ریاء

این ہمہ شید ولی صد ننگ سید ارد آئین
گو بود او قائم خدایاد جہا منتشر شد است

پیدا وی تہ لیکن آسہ تھاوان سخت ننگ
آسہ زاہد شد مردم گتران عاجز تہ تنگ

آسہ فرمان خدایا وقت حیوم ضایع گتران
غیر ذکر حق نفس ضایع گتران دل اکر یامان

ایقدر صاحب غرضہائی رذیلت وچرا
طالبان اللہ را عالی ہمم اندر شد است

ہمّت عالی چھوانہ انبیان مقصود شیوخ
ہمّت دونان وچھتہ ننگ آدتہ شیخ بار سوخ

اندرین جز دونان عالی ہمت بسیار کم
در رزائل لوک ہمیت ورونتہ بخچ و غم

ناخوش آسہ یہ صحبت اندر ذکر اخوان الزّمان
معترض یا عیب چین یا منکر اکثر شد است

ناخوش آسہ سوک صحبت یا جنس نا کس مردمان
معترض یا عیب چین یا منکر اکثر بان

ناشناس وقت تکن لوکن اندرمہ راہ بہان
نے خبر اشخاص آسان منکر اہل دلان

عیب چھیٚی چھی کران اہل لَس بے خبر — زانہٕ چھنہٕ اولیاہن تس چھوٚر باطن اثر
ئی چھو فرماوان جناب شیخ حمزہ پیشوا — خیر و برکت سگمیان دربر صحبت نیکان لسا
اولیاہن سیت صحبت تھاوہٕ لیٚی وُنی قرن — عزت و تمکین حاصل لسی رب العلمین

گر بوٚہ مخلص غرض لوٚہ طالب بوالہوس
گویہٕ اکثر کاین زمان گمنامی و الترشیدا

بوالہوس طالب غرضمند لوکن تس ہوزنا — آس فرماوان چھہ گمنامی شہا بہتر جان
یا سفارش یا گھر تس آسن ناہ یا پسر — یا اگر تس سرمایہ آسن تنگدست آسن اگر
طالب اسباب دُنیا کثرت مال و منال — چھوک غرض آسان توٚہی چھی پیش بر حسابکما
چھنہ مشہوری ضرورت درمیان مردمان — چھیم گمژان ضایع اوقات عزیزہ آمزان
الزم تمہ تنگ قبول شاہ و رسہ تھوارہ یاد — تیتھہ اوقات عزیزہ سیدہ ضایع مہ باد

فصل اشارتی بعضے کرامات آنحضرت ضمن اثبات حقیقت اوراد و تحقیق آنکہ وعظ و حقایق گفتن بکسیان در مجلس عوام و مردم طلبیدہ و رو مرید ساختن و برکت یافتن بحصر استعداد آداب طریقت آموختن و تلقین ذکر و وظایف حوالہ کردن طریق مرشدین کاملین و محققین نیست بلکہ دستور مقلدین و قصیٚن آز فرق سیا بیر محققی و پیر مقلد

این محقق پیش پیران مقلد سرفراز
درمیان و میان تشنہ تیر نہ شدست

درزمانہ سگمیان پیر محقق سا نو پیر — نشتی انہ سلوک و معرفت و شخصیر
آس پیران مقلد و تس انہ تشیار — نبی خبر صورت و معنی بظاہر اقتدار

در میان روبہان چون شیر نر شیخ زمان
شیخ شیخان شیخ حمزہ ثبتان مخلصان

یدبو تقلیدس تہ تحقیقس کری بنو نو فرق
بحتہ تمکی برزہ ین تہ لیکھنہ ین صد ورق

اوست عارف دگران زاہد تقلیدی شدہ
درمیان فرق آسمان گز انس شد آ ست

سوچہو عارف دگران پیران مقلد بیگمان
اند زمین تا آسمان فرقا یمن ون درمیان

عارفن سند سیر تا تحت شہنشہ بے گمان
سیر زاہد از صحن تا خانہ باشد نی ازان

عقل عارف وہین تر تا برد یوم ثمین
عقل زاہد از طلوع تا چاشت باشد در بہین

عارف اکمل جناب شیخ حمزہ رہنما
معرفت بخشان مریدن باہمہ نور و ضیا

اوست چون عارف بمقدار عقول مردمان
پس بوفق کلموا الناس سخن گستر تسد آ ست

معرفت آسو کتہ فرماوان میان خاص و عام
حسب استعداد عقل مردمان آسی کلام

پس اکس ییت آسہ فہماتہ عقلاتہ ذہن
تس اکس ستی تہوی آسی گتران شامل کتھن

پیر محجوب مقلد ہیت چون بے معرفت
عاقل و دیوانہ اکو رانہ افسونگر تسد آ ست

پیر محجوب مقلد آسہ پس بے معرفت
چہوس اچھن ٹھورتہ کنو چھن بوند تر اسان بہ گت

چھوس گومت صراط مستقیم کت چھی دپان
برزبان توحید ظاہر منز دلس شر نہان

شرعکن مسلن اندر واقف تہ ماہر نور پاٹھ
انو بنا ومت نفس چھس لذت شہوت اتھ

پانہ را دمت با وتن کیاہ وہ تہ سوی خدا
پانہ مغلوب شیاطین کتہو بیس کرد سون را

علم با نا اہل گفتن تخم ضایع کردن است
در زمین شورہ کرذی دانی امید سر شدہ است

علم نا اہلس دِنُن چھُوی یوں ضایع کرُنی
یِتھ وون شورہ زمینس تخم چھُونہ کھینی

لُیس دِیی شعرہ یمس کتھ تہ تماوی نہ بید
ننگ تہ میوہ چھُوی ژرِہان ژِ نہ دان شانی زِید

از ادب کتمان ہرِ بتہ چھُو از نا محرمان
علم نا اہلس دِنُن گو جرم الکبرای جوان

سیم و زر دیو یکھ مشتی تہ سی زر دیر گاہ
ییتھی دِرہ دست ناکس فتنہ بنہ اندہ جہان

ییر غیب بتہ چھو ونتہ لس یس موت آسی ہا
تھونہ نزاوی میان مُردان کم فہم

ہمت نا اہل طریقت غیر سالک بر کہ ہست
ہمت وُلتش بچیری دون حق مقصر شدہ است

غیر سالک چھُونہ از اہل طریقت بیگمان
لیسی ہمت تس غیر حقس کُن زہ ان

لیت ہمت کرلی ت سوی حق بِنِکٹ و نہیب
ہمت عالیہ سان واتہ انندہ غیب غیب

ہمتش کوتہ بان دُون گفتہ و بس گوشش دل
از سخنہائی سلوک را حقش کر شدہ است

لُیش سالک آ ہمت کم چھئی تس یہی کتھ
چھونہ کتھ بوزان سلوک چھ بیگمان تس کنن

چھُو مس گژران دشوار بوزن معرفت کی کلام
یی عرفان زاہ یسینہ تس چھو وہ بینی زِہ کام

از شریعت و طریقت پذیر گرتس وعظ و پند
جانور اند قفسس چھوی گژران محبوس و بند

نیست محفل حقایق گفتن اکثر خصلتش
از حقایق پر اگر چون لیجہ اکثر شدہ است

حضرت سلطانؔ سالکٔ عارف صاحب کمال
بحر ذخارِ حقائق سینہ آسوک بیگمان

عارف باللہ بلاشک عاشقا با وجد و حال
لیکہ مجلس تمکو کر آسن فراوان بیان

مجلسن منز یمہ فرماوان حقیقتکی کلام
یم چھہ اسرارِ الٰہی یم کتھہ کیا زانہ عام

اندرا خدیہ مرید و نیر در تلقین ذکر
یا مجاز از روحِ پیران یا ز پیغمبر شُد آ

آسونہ ہرگز مریدن ذکرتہ تلقین کران
آسن ز شیخان و پیغمبر اجازت یم انان

تا کہ رخصت از مشائخ یا ز پیغمبر لبان
بعد از ان آسی مریدن ذکرتہ تلقین کران

ییندہ بابت خصت ایشا و بیٹھہ کہ اسہ ورد
ماسوائی امرِ پیران طریقت یا کسے

تس کران تعلیم و تلقین آسن با فیض و نور
راہ کران تعلیم کر آسن عاشقن یعٔ دہ لبے

استخارہ کر از پے تجدید آسیندگان
زود تمہم یتہٕ تلقین و من اپیر شُد آ

طالبن ہندہ خیطرہ آسن استخارہ یم کران
آسو لیس قابل کران بیعت تمن یاوان راز

استخارس منز گھڑان آسوک عیان سار وی بیان
لُتقال آسو پیران مدت و وروود راز

کُس تمکو مقبل کُس چھو بیار ز شقی و سعید
آسن تمم از غیب باشان جانبِ ربّ المجید

طالبان راتخم ذکر الکاہی کارو بدل
چون ز شوق و عشق اللہ طالبان منز شُد آ

طالب آسن یہی تمہ شوق تہ خوفِ خدا
تس کران تلقین کلمہ تس ہوشان راہ ہدا

شوقہ اولا مخلصا لُس آسہی صادق مُرید — در زمین دل وواں تس تخم ذکر حق مزید

ترسنگاری آسہے لس از خداوند جمیل — طالب شوق خدائہ عاشق صادق جزیل

یس زمین دل زنر می آسہے شر پاک و صاف — تخم ذکر تس آس تراوان بے گزاف و بخلاف

هر یکی را ورد فرماید بقدر حوصلہ

چوں بہ استعداد تقدیری شان اخبر شدہ است

حسب طاقت آس فرماوان اجازت طالبن — با خبر پنیدن دلن سند آسو آن شیخ زمن

پرت وردن وظیفن پٹھ زبعد حوصلہ — آس فرماوان اجازت تہ کران طی مرحلہ

بعضین ورد و ظیفہ بعضین ذکر جہر — بعضین ذکر خفی و خلوت و صوم دہر

حسب گنجایش گژان مامور ہر یک نزد پیر — زین محقق ہر یکی بے شک گژان فرمان پذیر

بوالہوس ہر چند کرد الحاح و نمودش ادب

چوں بہ بی توفیقی تقدیرش ایں انظر شدہ است

بوالہوس طالب کران ناگر منگان تعلیم آسو — زاہ نہ بے توفیق تشخص پٹھ کران تسلیم آسو

کُس چھو صادق کُس چھو کاذب از فراست زانن — یا بالہام الٰہی حال سارِوی زانون

ہر کہ بود از جذبۂ حقّہ صاحب واقعہ

دید اسوش مرید از جان و فرمانبر شدہ است

صادقان مجذوب حق تہ نیک مردان سعید — یلم دلیشان حال پنیدی تام تم سپدن مُرید

احمد چاگل علی صوفی ہتی ہیو مرد راہ — بیہ ابراہیم صاحب آن امام خانقاہ

آس یم مجذوب حق تہ صادق اندر تربیت — از صداقت آس کامل در سلوک و معرفت

بوده بابا ہردی ریشی تابع پیران غیب
با ہمہ صحبت آخر از معیتش فخر شدست

آسو بابا ہردی ریشی اکھ مجذوب خدا
تابع پیران غیب و سالک راہ ہدا

صاحب درد اسرا صاحب ذوق کمال
متقی پرہیزگار ریشیا با وجد و حال

لذّت و شہوات دنیا ترک حیوانات ہم
مست از جام شہود و غرق در نور قدم

دُرّ دریائی حقیقت شاہباز عرش پاک
والہ عشق الٰہی اختر دین تابناک

افتخار اراو در زمرۂ مریدان جناب
ہت خلیفہ او بیرس نش تہ گوسوی کامیاب

سالکان امیگنڈ اجلاس خلوت جابجا
پس تحلّ واقعات ہر یکی اعبر شدست

سالکن ارشاد خلوت آسو دیوان جابجا
خوابنی تعبیر فرماوان دمادم خوش ادا

واقعات و خواب نزدیکش سراسر روشن است
در تجرد و بے مثال و در مشاہدہ موقن است

خلوتن منز سالکن آسو مصلح کامل نشان
نور و آثار تجلّی سالکن حاصل گژھان

اندران خلوت زَ ئین ہمت و ارشاد او
ہر یکی اوراد و واقعات المیسر شدست

خلوتن منز بندہ یمنہ بندہ ارشادہ نشان
سہل سیدان وارد و واقعات ایجهان

برت اکس گیہ سہل ساری واردات و واقعات
اندعائی خیر و از ارشاد شیخ خوش صفات

زود از تلقین و محظوظ شیرینی ذکر
خدمت خواجہ حسن قاری بلد ہمسر شدست

حضرت خواجه حسن قاری سپین شیرین دهان | یله اَبن تلقین کهم سه ووانس شیخ زبان

بهره ور گو یله یمس حاصل سپین تلقین ذکر | از حضور شیخ حمزه روح تتر از قصد و فکر

غنچهٔ دل هر که پهلو چی دلس این خواجه وش

ماند و زو دان از دمش شگفته واز پر شد است

هیچ پهلو فولی تس غنچهٔ دل لس اکها | با حضور رو با علی آسه ده شام و پگاه

ذاکر الس ذکر و نکرن در مراقبه ده پوه | با توجه روز بجهِ سپدی غرق نور

در خیال شیخ صادق دل معلق مستدام | غنچهٔ دل تس فولی حل جون گل و لاله مدام

حضرت خواجه حسن قاری زمین خدمتش | روشنائی بیه سپدس از کمال شفقتش

همچنین بعضی مریدن اگه گشت این ذکر جل

کام ذکر از کام سیدا سنج شکر شد است

همچنین بعضی مریدن ذکر حق گو خوشگوار | یله تهو باصدق دل کر ذکر شیرین بار بار

کان شکر گو دهن تس ذکر حق لیس حل سپین | ذاکر شیرین زبانان در زمان اکمل سپین

شکر کاین بیچاره ناظم یمه بجاوت از زبانس

از حصول بوی ذکر والس مستتر شد است

حضرت داود خاکی از جناب شیخ دین | ناظم هم ره الطریق سالک اهل الیقین

بد بشارت لب متی از بوی ذکر والس یم | یله بخلوت پیر پاکن کرنه انس ست ضم

یم چهه فرماوان ثنا ذالس دوام صبح و شام | بوی ذکر وانس سپین جهس مسرت شاد کام

از زبان خود یه فرماوم مریدن شاد روزه | چیوی ته حاصل بوی ذکر والس از حق داره بونه

مولوی فیروز نہ فیروز نئی تلقین او

زود از انتاج نور ذکر فتح فر شد است

مولوی فیروز اتھ تلقین سیٖن بہرہ یاب | از نتیجۂ نور ذکر دل سیٖن تس فتحباب

چون در آداب طریقت گوس حاصل غر کمال | عزلتس شغلوتس منز بہرہ ور گوگل حال

در اشارات و مقامات جلیل اوس بلند | شاہد و مشہود حق تہ اوس عزیز و ارجمند

کرد بہرام رینہ صحبتس تاثیر زود

نفس بخس شوم اقتال چون خنجر شد است

حضرت بہرام رینس صحبتن تقدیری اثر | نفس نادانس بخنجر کھٹس کڈ دیتم زود تر

آسو سوداگر تہ صاحب دولتا باکر و فر | عیش و نازس منز میان اقربا مشہور تر

وا تو لیہ در صحبت مخدوم حمزہ باحضور | فیض صحبت گوس حاصل باہمہ نور و سرور

خلوتس منز بیٹھ از ارشاد پیر خویش زود | باطنی حالاتن اندر گومتس فتح و کشود

مال و دولت کرنہ در راہ خدا ایثار و صرف | درمیان طالبان گو اوس عزیز و اوس شگرف

یک نظر خواجہ عثمان کول از لطفس فتاد

حاصل اوس زود کشف حال ہر مقبر شد است

از عنایت خواجہ عثمانس کرک یلہ اکھ نظر | ولتس کشف قبور حاصل سیٖن ای معتبر

حال اہل مقبرہ نبہ آسوس تس منز خبر | کشف قبرک معنی گوزانہ کیاہ تی بیخبر

چون مصدّر زادہ خطاط مولانا حسین

یکنظر دیدہ ز لطفس حاصل و چون زر شد است

تہنزہ نظرہ ترام چون زرہ گو مولانا حسین
یلہ نظر از لطف کرہس درا واز ہر سنا ق شین

معرفتکوی آفتابا گو تہنزی نظرہ سیت
غفلتک ٹھرد و گسین پیدا سین انوارکیت

نیر ازوی مفخر السادات سید شمس میر
پرتو نور ولایت شمس وار اظہر شد است

میر شمس الدین رح ہیند ہس خدمتس اندر سین
گوسو از نور ولایت آفتاباہ تابون

شیخ سلطان پور آن سید محمد اہل کشف
رفعت و قدرتس چھو دیدہ لبس تنا گستر شد است

حضرت سید محمد آسودہ سلطان پور رح
واتو لیہ در خدمت پیر مکمل با حضور

منقبت خوانی کرن ڈلیت تھند قدر بلند
خدمتس ہیند ہس لازم گوسٹھاہ سوی ارجمند

کردہ چھون ز اتباع او تاثیر ارشادس ظہور
لبس ولایت بودان متعدلیس اشہر شد است

کرتمی ارشاد خلقن پانہ حق ہاوی تمی
پیر کامل سند تھر لوگن اندر ہادی تمی

قدر عالی مریدان پیرہ سندہ قدر نشان
وانہ سوی لبس و اتو اتو تہ کیا یہ انی غیر ان

کار شد عکس و ادب برخاستان پانہ وعظ وپند
پیرہ باین از مرید کور دل مرجحہ شد است

گو بدل پلہ حال لوکن از ادب بیہ ودتر
اول سیہ آس پیرہ سند و بانن تمن کر گو یہ اثر

از یکس شقیس کتھہ خلعت سعادتکوی لان
تھفزہ کم بخت یہ سیتن چھوی عتاب پیر پیدا

قول لا تہدی نہ قرآن گوش تھاوداوہ بوزہ
پدرہ چھوی از عشق مولی سینی مز دید وسون

از خدائی خویش توفیق ادب یوم زه زار / با ادب خدمت پرگژھ رت قرار

بی ادب محروم از فضل خدا چھوی بیشکے / یہ شوو التس دوہ باڑو ته طاقت چھکے

بی ادب نیس آسہ نتس کر گژھ یاون اہ حق / خالق حق ومت چھو سوی اندر ہموم نسیم قلق

ہر دل پیر محقق چون طبیب حاذق آسیت

کٹن ہر علت مجرب اروی ہیگر شد آسیت

دلچین بیمارین هند پیر کامل بالیقین / چون طبیب حاذق آند واره بوزای اہ بین

چھوی دوا پیرت مرضکوی معلوم تس نش علاج / آز یاوت چھوی دوان اروو ہاپر مزاج

شو بہ بیمارین گژھن از صدق دل بااعتقاد / لشہ حکیم حاذقس ہمہ سیت والسن ٹھ مفاد

بدعت و شرک و نفاق و بدگمانی کفر و کین / غل و غش بغض و بدخویی ہیم باردان ہمنشین

عجب و خودبینی تکبر ہیم یا بخل و حسد / غفلت و عصیان و بدنیتی و ہیم اطوار بد

فسق و کذب و غیبت و بدگوئی و آزار خلق / ہیم نمیمہ کھیون حرام تزویر لاگن جامہ دلق

چھی ہمی امراض قلبی پیر چھوی دانا حکیم / ییس کری پرہیز کامل تس بنے قلب سلیم

بچھونشہ دور روزن شرک و کفرس و نفاق / بدگمانی لشہ کرن پرہیز روزن باوفاق

طفل پاه آد مقلد کم سیا پاری انزو

در تربیت اُستاد آل لشکر طفلس تربیت آسیت

یس محقق آسہ آسی مقلد زان شُر / چھوی سو مغرور شیاطین انتکر کلہ بُر

پیروی ممتنع چھہ گمراہی ہوا پتہ لشہ دوہ / لبنہ تابع ممتنع ی از نو ته حق ہ گژھیہ نوہ

طفل پاه گوژ ہویٹہ کھو ته پیر تس کتھ سہ لوہ / آسہ بے تہ پیر تس آسہ چھی از فتح دوه

وای تہ افسوس لس کتہ لیس یعیں پرسیں یتہ
نور کتھ حاصل من مشک تمس آسان گٹہ

یاد آم از پیر کامل حضرت شیخ الشیوخ
لیس چھوا نہ پیران برحق پیرہ نی منز بار سوخ

یُسنہ تابع آسہ شرعس یہ کرامت تس لشتہ
مین بظاہر ولیمی نہزی کراماتی ہیشہ

چھنہ کرامت بلکہ استدراج شیطانی ترہ زان
میل کرہ لیس آمکہ بنیق آمہ اندر بیان

کیا بنیو خلقن کران مکر و کراماتس ہشر
از سر صدق و ارادت یہ عشق تم او ان سر

پترہ روزن دورہ خلقن از مکاران زمان
یا الٰہی رچھتہ تمہ لشتہ چھاو تم اندر امان

راہ بنماید اہل حق بہ جوئی بصدق
کردن اعلام مریدان پیش شان منکر شدست

طالبان صادقن چھی اہل حق ہاوان وت
ہمیس کران تعلیم و تلقین پیہ سلوک و معرفت

بے طلب یوی گترن از بہر تعلیم سلوک
یا گرن شہرہ یہ چھکھ از نامداران ملوک

تا خوفن آسی ہرد و صورتہ نزد شیخان کیا
اندر آداب طریقت آسیت پرہیزگار

اہل حق اندر حق پیر مقلد گفتہ اند
گمرہ و گم کن چو دجال بد اعور شدست

اہل حق در حق پیران مقلد چھی ونان
وتہ ظلمت وتہ تالان چھی تہ دجال زمان

صورت شیخان بظاہر سیرت شیطان زوان
ہیچھو دجال العین ست بہ صفت تہ بد شگون

افتہ اگو از شقاوت سخت تہ بہتان تراش
لیش و دستار اعصاتہ خرقہ پیرت بمعاش

ہنزان دین ہی گیہ منگ اما از خوشہ زود
عقل ذاتس منگ فرق کرد میان نابود و بود

ای بسا ابلیس آدم روی ہست اندر جہان
مثنوی منز مولوی رومی امان اندر بیان

شیخ کو اذن شفاعت از خدا حاصل کرد

گر مریدان ادہد و از ہوا مغرور شد است

از خدا اذن شفاعت لیس یہ شیخس گو طلب
یہ کری بیعت مریدن از ہوا بیہودہ غرور

آسہ از پیرو پیمبر رخصت ارشاد لیس
قابل ارشاد و بیعت چھوی مریدان نہ کسس

بیس پیرس نہ زحق اذن شفاعت گو حصول
یلہ مریدن بنہ یہ بہر گو سوا زشیطان و غول

پیرت شفیعس اذن حق آسُن ضروری از خدا
ورنہ سپاہی رد و مطرود از غرور و از ہوا

زان سبب مخدوم حمزہ قبل از اذن آکہ
ز ناہتہ تلقین کرکران آسی مریدن ہیچگاہ

معتکف در خانقہ بوودہ قریب بیست سال

معتبر العشرین بعیش قرب حق اگر شد است

وُہن ورہن عتکافس آس اندر خانقاہ
امر و نہیک دائرہ لنہ نفس یلہ ترا وک نہ راہ

یلہ یہ مدت باکمال محنت تکلیف دراو
قرب حقک عیش و عشرت بر کمال دہ میس آیا

این زبان بر وحدت و تفویض راضی بر قضا

ہمنشاین با نیک و بدلیک از ہمہ بہتر شد است

عارف کامل سپن یلہ خلق زانگ سر بسر
مظہر اوصاف باری و وُد راضی بر قدر

ہمنشاین نیکو یمن گیہ از ہمہ عزت رنگ
صحبت نیکان چھو نیکو ابدان دل و اوال رنگ

صحبت بدیہ چھو بد ابا بدی لنہ دل زنگ
فائدہ بڑ چھوی بلاشک از بدان ہر دم رنگ

جو نما گندم فروش و مر ملامت مشتری

ولیا و اغنیا مہ فقر خوفہ آ ستر شد است

جو نما گندم فروش آیت ملامت معل ہوان   آمن شاہانہ پوشاک سیت فقرس کتھ ونہ تھوان

چھی زانک ناکرین گندم نما و جو فروش   نکر کوی سالانہ سنز چھوک کری چھی تمہ پوش

نان پانی کیاہ چھو قرب حضرت سلطان دین   خدمت محبوب چھو کانہ خدائی عالمین

گویا عشق و ملامت توامان زائیده اند

زانکه حق را ہر کہ عاشق شد ملامت خر شده است

شیخی زاہل ملامت پہلوان محمود نام   بوده واز بہر این معنی کہ بر مغز شده است

دوکرہ زاو عشق و ملامت عاشقو تو امہ ہان   عاشق حق پیش ییس تہ چھوی ملامت مول ہوان

انجماع اولیا اہل ملامت بیشمار   ظاہرا بکار لاگان باخدا بہر گا ہے

آسہ پوی منزہ بر نگاہ پہلوان محمود ناو   تم ملامت مول ہیرن تہ گانہ وانن [illegible]

خامشم گویا و ساہر نایم و صایم بخورد

مست و ہشیاریست زان احوال و اظہر شده است

نفس اماس تجدید مطمئنہ گو بدل   امر عادی یمی تس نش تہ کرو آتس خلل

فی الحقیقت کھوت نفس صوم بیدی   ہنجین کت زان سکوت و ہوشیاری شکوان

شاہسے دل یلہ مسلم گیہ بہر شہر بدن   زان سپھ بشیده آو احوال الشیخ مس

بر توکل خوردن و پوشیدنش بوده ولی

چون رسید مذ یا شبہه ز آن سنی شده است

بر توکل کھوت چھو آسو بہ پولانگن لباس   بر غذائی مشتبه آسو ہس عتاب کر شہر اس

انعنایات الٰہی آمس محفوظ و معصوم   دیہہ مشرف آکول فضل حق تس نمون

برغذائی مُشتبه آسک پیوان وُرزی نظر — آسی از الہام سیدان واقف انده احضر

فقر و فاقن ہیٹ کران آسی اوی صبر و سکوت — آسی تھاوان احتیاط انده غذا تہ ہم لقوت

ظاہرش خندان دلش لرزان انه خوف حق

ہمچو برگ بید کو لرزنده وانه صرصر شد است

گر بظاہر خنده لیکن دل ز خوف حق طپان — برگ بید کیاٹ لرزان یله ہوائی خوش وزان

ظاہرا خنده بدل گریه کران شیخ کرام — چھی بُنیا فکر چھیک ده آخرت ذرت تمام

در نگ پوشی زمانه درمیان سردان — خالی از اغیار و باحق آشنا انده نہان

مورد استغفت قلبک حل شد از حالش مرا

کز دل اکثر در مسایل علم و مشعر شد است

مورد استفت قلبک بالیقین دلہای پاک — ہم چھه انه نور تجلی آسون تیز تابناک

حضرت سلطانه سند حالات ذیت گوم حل — بیگمان استفت قلبک چھو دل پاکش محل

حضرت داود خاکی سرگروه طالبین — بحر عرفان و حقیقت معدن علم و یقین

او بتفویض حق و بس حق کہ بہتر حافظ است

حافظ او زانچه ناعرضیه و مضر شد است

چھوک بحق تفویض کرمت ظاہر و باطن پنن — پان لیشر اوک خدا یس جامه تسلیمک ولن

بالیقین حاصل خدا چھوک جاباد ر گل حال — چھوک ره چھیان شبه و نه کیا وان چھوک نذق حلال

محضر ارشد شبه و یا صاحب منت شد است

گاه گاه اکل از خدا حقش عدو و ستیح شد است

احضر یہ مشتبہ با میزبان منّت تھوان | وقت خوردن تس حفظ تی زان نفرت یوان

انیت حالتس صاحب دعوت چو شد بی اعتقاد

ہمچاین ہمکاسہ اس ناگاہ اگر فجر شدہ است

حال یمی چھوک میزبان ید آسہے بد اعتقاد | یا کھنس ستی لگان کانہ فاجر کانہ بد نہاد

آس انہ خوردن گھڑان تم اندرانم لسن نفورہ | آس انہ خوردن تھوان یت دست یا کہ خوردہ

ناگہی گر خوردہ شد بی احتیاط و بی تقی

در زبان از معدہ پاکش بیرون بر شدہ است

معدہس اندر واتہے یدوی تمن شبہک غذا | در زبان والیس یوان آسو بے شک و بی اشتباہ

مشتبہ چیز امعدہ کر رٹان آسوک قرار | کھنہ ستی معدہس اندر آسو سپدان پیدہ ناہ

آسو ہیچان طبیعت تس گھڑان پیدہ انان | آسو قی پھیران بکیدم مشتبہ والیس یوان

ورنہ علو فضل تحتی شدہ با صواب صبر آن

یا با استغفار آن نقصان بدم مجبر شدہ است

یلنہ قی ییہے تہ تکلیف آسو واتان تس ضرور | صبرہ سیت سیدان ثو الیس مستغیلا نحق فنوہ

جبر نقصان خیطرہ تم آسن جل توبہ کران | توبہ ستی از خدا آسک سٹھاہ درجہ ہران

سر لسر آسوک عیان حال مریدان عصاۃ | زانسبب آسن انہ خدا زناگدان رائتی تہ نجات

روز و شب انہ بہر خویش و از برائی مخلصان

با زبان و با دل استغفار اکثر شدہ است

ز اتباع مصطفیٰ آسو حضرت سلطان کران | اکثر استغفار بہر خویش و بہر مخلصان

بازبان و دل کرن استغفار آلس دوہس | مخلصین ہندہ باپت آسو عادت تس شہس

خوردنش زین واقعات اکثر بوقت مخمصه است
شاهد قولم تنش بنگر که چون لاغر شده است

آسو کھیون تیھو چیز یلینہ بنے طیب حلال
دار ہن وقتن بیاپی فاقہ روزان کینژر کال

حضرت اود خاکی سند چھو یہ قول شریف
چھم شہادت فاقہ سیتی بدن یاک آسو نحیف

از ضرورت شبہہ چیزن کن نوان تل دیتھ باک
از حلال طیب یلینہ ذرۂ امکان گیاک

مخمصن منز فاقن اندر مشتبہ چیزن کھوی
آس قرالسن کران تعمیل لاگان تی کھنوی

ہیچگہ فوق الشبع نان و طعام اصلا نخورد
گر ادامش مرغ بریان کرده یا سُعر شده است

کھیوہ از سیری یاہر میانہ تمو ہرگز غذا
مرغ بریان آسیھے ترکاری یا لذت فزا

عادت آسوک کم خوری سند اشتہا سیتی کھیون
میل یدوے آسھک نہ زاہنہ کرتت کن دچھان

حال او در ملبس از حفظ خدا ایست اینچنین
ناگہے ملبس ز ناجنس گرو در بر شده است

ہمچنین اندر لباس آسوا چہ سلطان خدا
کر ز نالایق لباس آسوی تمن ہرگز ضیا

ناموافق گر لباسا لاگھن اندر بدن
متنبہ آسہ بدان از خدائی خویشتن

بالیقین محفوظ آسی یھند حالا شریف
تجربہ کرکر نیواسہ کتھو چھو پاکیزہ لطیف

انبیاء معصوم بودند اولیاء محفوظ ہم
معنی این حکمتین را این نوع مستفسر شده است

انبیاء معصوم آسی اولیاء محفوظ چھی
دونوی مسلن چھو نتھو تفسیر یدیونک ذتی

یعنی حفظ اولیا چھوی ز اتباع انبیا — یم چھہ محفوظ تہ صہ معصوم تھاوکن ای باوفا

گژھہ یہ بیقصد ولس کینہ تِمِس سرزد خطا — زو دلیہ توفیق توبہ بر خطا بنہ تس عطا

باوجود آنکہ محبوبیتش ہم ثابت است
نبود اورا اخذ اگر جرمے از وے مقصود نشد است

باوجود آنکہ محبوبیت سلطان ما — ثابت از فضل خدا چھوی تھاوکن ای باصفا

کینہ محبوبس تِمِس یہ غفلتا صادر سپد — کرِ خدا تس خاص بندس امہ بابت کرہ گرنہ

آیۂ یغفر لکم ات پٹھ دلیل آسہ قوی — کرنی اخذ تس بندس لس فایق آو دربدی

بود شیخی بند سلطان گیرونی ز اخوان و گفت
اکثر اخوان منت بہ ازان اکثر شد است

آسو شیخا پادشاہن تس رٹان نذر و نیاز — نی ز اخوان و قربان تت کران آسو احترام

بہای تھاوانی چھہ منت شہ دپان کرہ نا قبول — یم فقیران حقیقی چھوی تمن بندی اصول

مال مخلص مال شیخ است زانکہ شیخ و دیا
قفل ناشکستہ بہ بیت مخلصی بند شد است

مخلص بند مال پیران بند چھوات پٹھ یم دلیل — آن علی روز باری لس زمردان جلیل

قفل شہرت تا او اندر خانہ یک مخلصے — مال از خانہ کڈ کتہ کو نکھ در دست کسی

مال بدیہ پیر کامل از مرید با خلوص — زانہ منت پرہ سری کر کرن شو لس فسوس

میکند ایثار بہر مخلص خود مالیقق
چون باشد فتوحات از خدا موفر شد است

آسو شیس پت لایق آسان تس پدان آسن تمھو بنفع — از خدا او تان آسک تمھ فتوحات وفور

یانہ محتاجی تہ لوکن چھی کران ایثار دِل | آسہ لسیٖ عادت کرُن ایثار سوی گَلہِ فضل

هم بما محتاج این داعی کفایت می کُنَد

زانکہ اسم کافی الله را مظہر شدہ است

حضرت داود خاکی آسی فرماوان ضرور | ئی مے حاجت آسو آسان تی دوا اسم الله موجود

آسو مظہر اسم کافی یتھما ساو سگیان | آسی محتاج کران حاجت داوی ہر زمان

گفت زاران طلب گاہی بنا بر حکمتی است

ورنہ گاہی میل را نی خاطرم مضطر شدہ است

بنا پہ حکمت زاران طلب گاہی کرو | ورنہ سید ان میل کر آسو کڈل پاک ایمان

تا کہ سپد کہ وقت بیہ گفر حاصل نوا | پیر وسندہ ایتاہ چھی دون جہان کامیاب

گفت مسنون بی تکلف بودن اندر ما ہمہ

ہست ورنہ قصد من نی اجر و صفر شدہ است

تھولیا آسو وا آن تھو کران معطوف آسی | آسی فرماوان چھو سنت از تکلف دور آسی

بی تکلف آسون اندر لبس و مطعم چھو جان | ئی چھو مسنون سرنج وزدس گژن گران لائیل

گفت معذورم من و ناچار باید مرسکی

فخر و حقلی نی مرا بید لاین جوہر شدہ است

آسی فرماوان بو چھس معذورات منز تہ فخر | گر گفتم آسون سوارہ خیطرہ اندر خصوص

فخرہ بات چھو سندہ تھاوان نی برائی غزوہ جا | چھو مے اجازت تھاونک حاصل ندر گاہ آلہ

چھو مے کرُن تعمیل شیر وآ یہ چھو کلانہ قرآن | ہم زیارات قبر مخلصان و صالحان

گفت نبی میل مریدان دارم اما چون کنم
کز برائی رد سائل منع لا تنہر شد است

چھمنہ خواہش گژھ مرید آسن تہ اما کرہ کیا ؟	نہی حق اند رد سائل آت فلا تنہر گواہ
آسن فراوان مرید آسن مہ کر چھوم دعا	لیک لا تنہر بقرآن رد سائل کرہ روا

حالتی دارم کہ نتوانم نہفت و نیز گفت
می ندانم لقمہ شیرین است یا خود مر شد است

چھوم مہ حالانہ کنہی پوشیدہ تھاونہ ونیث	چھوو منہ معلوم لقمہ میٹھ چھا یا مدرانمت رنیث
عشق حصہ سیت گوس مغلوب نیہ چھوم عشق	فرق کینہ چھمنہ غذاسی تلخ چھا کنہ چھوو مدہ

میوم حیف آنکہ احوال دیگرگون مس
دوزخی در بدگمانی مردم اکثر شد است

کیتر آسہ شفقت جناب حضرت سلطانس	ہیش نظر آسک مریدن خویشسی بیگانس
یم چھہ بدظن در حق من چھوم یوان افسوس	دوزخس منزئی سراسر تھندہ داد چھمنہ ییہ
بدگمانی در حق مردان حق چھوی بڈ گناہ	بدگمانن جای دوزخ بیشک بے اشتباہ

من کجا شرح کرامات و مقاماتش کجا
باز در نظم قصیدہ کاصبق و فہم شد است

حضرت مخدوم حمزہ حال چھیدوی لبس تھبہ	کیاہ ونس ذاتن کمالا کیاہ کرن شرح سمبد
منقبت چھیزی بیان کر ذات پاکن وتران	یا چھو فراوان جناب سرور کون و مکان
حضرت سناھانہ چھیدوی حال زانی بانزیدہ	یا کرہ آن معروف کرخی یا کہ آن شیخ فرید

لُسنہ ہیندس رُتسی وائو کیا نہ انی متس — فضلہ والیس لہا فضلا نہ تہ مانی متس

نحد صو منزہ پرت اک نا حوال وکرمت بیان — لیک شپی زان موجب لی کرک شایان شان

کیا انی ناقص حال کاملان اندر بیان — یمہ کری تعریف ناقص چھوی سو ناقص بگمان

حضرت داؤد خاکی ناظم ورد شریف — ییتہ عجز کیچھی کران اقرار فراوان لطیف

کس چھو طاقت کس کری شرح کراماتن بیان — کونہ یکینہ معجزات آنحضرتی غیب دان

لیچھ والیس پاینی چھاکرن تعریف جان — لیس کرمن تہ ذم کرمن تم سو چھو پننیک عجز زان

حضرت داؤد خاکی سر گروہ سالکین — بر طریق ہضم نفس خویش فراوان چھین

کیا پزالی کرپی حال مشایخ بو وفت — کتھ سنند قطرہ قطرہ کو نسی منز کمہ اینت

بارک اللہ من مقامات مشایخ خواندہ ام
حال وبا حال ایشان مستوی یکسر شدہ است

بارک اللہ چھم مقامات مشایخ بر متی — بیگمان چھک حال پہندی حالنی سیت گیمتی

یم کتابن منز چھی مت زکرامات کرام — چھی تمی حالات شخص سانسی ساری تمام

منکر ار باور ندارد این کرامت وثیت
کی بوجہل سید المعجزہ باور شدہ است

منکرس سپو نہ باور از کرامت چھو نہ دفد — معجزن کر یز ھکری بوجہلن آسون تز غرور

انحد بوجہلنی زاہ کرنہ اقرار ہی — اہل ندو منزہ کر آسوی تہ اسوی تز غنی

از رسول اللہ صلعم چھن تم معجزات بیشمار — معجزہ ولایت ہزاران آسوتن آسو بد شعار

بیگمان بوجہلہ سند انکار آسو ان معجزہ — زان سبید گوستاخ اندر بلا و دریزہ

یہ گژھی منکر کراماتن بزرگن کانہہ اکھا | بڈ کرامت آسنس اکس ہہ کرزانو کاشکا

منکرن ہندِ دل سیاہ چھوی تتھاہ چھوی کیانیر | کرنس سہن سغبی از لقاین راگنس

منکرن لعنت چھہ جای از خدا و ز انبیاء | چھوی سٹھاہ سوا خجل ستھو دِ ریہ درا

نفرت ناقص ز عزّ صحبتش از نقص اوست
ای آری وحش و دد از آدمی متنفر شدست

صاحب عزّت بلاشک حضرت سلطان آسو | وارد اتو ہندی نشہ و تر شیطان آسو

آسہ لیس منکر ہندس صحبت پکس اند | آسنہ ناقص بہان تہ نقصہ پنہ بخبر

در حضور حضرت سلطان منکر پتھ ہوان | یتھہ کنہ از آدمی وحشی تہ ہاپت چھی ژلان

منکر انکار حالش سوی کفرت میکشد
کو ز خود فانی است نہ واوصاف حق مظہر شدست

منکر انکار ہندس حالس ہاشی کرک | خلعت ایمان تراوت کفرکی جامہ ولک

تم چھہ فانی از خود و اوصاف حق نشہ نشان | بیگمان منکر ہندی سپدچھ کافر الامن

منکر فضل ولایت از زمان و جا مشو
فضل خود را حق بہر جا ہر زمان اقدر شدست

منکر انکار از فضل ولایت زاہ مہ کر | خواہ از بعد زمان یا دوی جائے اگر

چھوی خدا قادر بفضل خود بہر جا و زمان | قدرت حقس کرن انکار کفرک چھی نشان

بڈ نشان از فضل حق چھی اولیاء کاملین | ات مہ کر انکار ہرگز زانہ ہتہ ژھی از کر دین

در تعین قتشار تخصیص وقت جای نیست
پی عزیز حق چرا شین تو ہم مقصر شدست

یس خدایس لولہ کرن محبوب تہ معشوق خود — ہادی مہدی بناون دنکوی یس معتمد

یس یژھون عزت دتن تس تھون احترام — ظاہر و باطن بعالم نیک کیش و نیک نام

قید کانہ جایات و قتا مہ ہابت نہ کرن — یس یژھون تس معرفتکی نور سیت نیننہ برلا

یس بخشن عزت خدایس تس مہ کر تحقیر زاہ — از حقارت تس چھی یس سو چھو گمراہ و سیاہ

شیخ حمزہ سانو پیر مرشد و مولای ما — از تعز من تشاء لس عز ناگومت عطا

چھوی تعز من تشاء نص قاطع بوز صاف — ان از جان حکم قرآن تہ مہ کرتت انحراف

ہم بہ یہدی من یشاء مطلقا تقیدیت

اژ چہ در انکار لفظ سخت چون مرشد است

چھوی ہدایت مطلق و تقییدہ تہ کوی کرتا — چھو کمت انکارہ سیتی سنگدل الی بے حیا

آیہ قرآن چھو یہدی من یشاء کر چھو قید — از زبان و از مکان انکار گوی سید کرہ صید

حضرت حقہ سند ہدایت پرت نا لس پرتشیتی — الک ات چھوی حضرت حق لیس گژھ خوش تس ستی

آیت لاتیئسوا خواندی ای بدگمان

یس نو میدی چھ النفس تو مستحب شد است

بدگمانو رحمت حقہ نشہ مہ گژھ نو میدتا — آیہ لاتیئسوا ارشاد آمت از اللہ

کر منع ذاتن زرحمت نااہ مہ وژہ ناآن — نفس چھوی کس چھو نیومت کفری گن چھی بعید

ناامید روزن زرحمت کافرن ہندی اشان — چھوی تمن کتو بد عذاب اتی حقن و نود قرآن

انیقدر اژوی کرامت دیدی و لشنیدہ

اژ چہ بہ بخشیت چشم و گوش کور و کر شد است

تہ کنو بوزت کرابہ تہ چھو ڈلیت سۭتماہ — انتخاب شیخ حمزہ یا درو مولائے ما

جھوی بہ بد بختی کنن ازگمیری چھی جستہ گوب — یم وچھت نولاگو بوزت زدتہ گو کافر دہ

کار ابدالان حق را در قیاس از خود مگیر

نفس شان با دل بدل شد حکم شان دیگر شد است

کار ابدالان مہ زانو ہیچ کار خویشتن — نفس تہ دل چھیک بنیت حکم بیمیت تن

باکنی ہنر کام موکر بنہ کامہ یتھ قیاس — چھوکھ تہ ظاہر بین اہل دل چھہ ہشک حق شناس

جسم ہیندی روچھی کامہ کران چھی یکبا — روح ہیندی جسمن کامن چھہ طاقت توا

جی لعشق حق سۭتما کال ہیند اروح پاک — از شہود حق ہیند اجسام دائم تابناک

مستی در شرع چون معذور قول و فعل شد

با طریق اولویت مست عشق معذور شد است

لیس شراب مست کرمت و شرع معذور آو — در طریق اولویت مست عشق منظور آو

مست ہی لیس آسہ شرعن تھاو تیس روی تاف — ہوکنن خلع وعشاق قول و فعل ینی گراف

اختیار عاشقان درد ست معشوقان لیش — نی وہان معشوق چھوکھ تہ نی کران تم نیک کیش

وقت مغلوبیت عاشق چو زائل گشت عقل

نیست تکلیفش نہ سوالی ازوی گر شد است

عاشق یلہ مغلوب گو تہ گیہ تس لنش عقل و ہوش — جھونہ تس تکلیف الکوی یتی تس لنش ظہورہ

عاشقن لنش یہ خلاف شرع کانہ اراتئیے — تس چھونہ کانہ بازخواسا کرسو کنہ بس منز ہیئے

منز کیا بن مشتہر کیا داستان بایزید — نزانہ منصور دیگر انہ شہ ہمدان پیدیہ

قسم باذنی دپوا میرن من خدا منصوری — ڈیچھو میانوی شان وپولبطا کمی تم نیری

پیرا مغلوب مشکوہ ست زانرو کمل است

تا بگاہ از بہر عبادت ہوش زا یا فوزست است

ولین اندیست مغلوب آسّتی چھی گر — اک چھو معذور بیاک مشکوہ دونوی چھی با شکوہ

تہنیرو معذور بیدم مست تنبہ ات عشق — زاہتہ والیس پوان ہوش چھہ از غلبات عشق

زیرہ مغلوب شکوہ عاشق ہشیار ول — مست مخمور آسّتی سوی زاہتہ پیدا بگل

پیر سانوی حضرت سلطان آن عالیجناب — مست مشکور آسّتی چھی اکمل ہر شیخ و شاب

در عبادت با وجود مستی تم آس ہوشیار — چھونہ بالیس ہتہ ہرگز ذالتسی چھو وی اختیار

ہمچو شیطان گفت مدہر پوستا خاصان حق

چشم سہر پوشیدہ بنشاہ گشتہ ہر شدہ است

ہمچو شیطان گو سو مدہر ہم اک از جہل و غبی — کینہ فرق ہم کرنہ اندرہ عام وخاصان خدا

پٹ گنڈن دلچس اچھن تم چھن انچشم پر — نے خبر آسی فنان تم البشر اینسان البشر

ہم چھہ ظاہرن لبن کتھہ از حقیقت لبی تمی — زین سیب کافر سپن تہ دوا یہ عق بی تمی

پیوی یا قوت کن چھو لیک چھا ہمرنگ سنگ — آسہ لیس عاقل تہ دانا زانہ سوی ٹی ہید رنگ

نیشکر تہ کانڈ ہیو چھا یتہ گن چھا ترہ ہش — چھی بین اخلاق نبو بچھک اکی پیرچ خورش

گر بظاہر نالپسند سے چھی انوی کام خزاں

کو ولی حق شد اندیش قبہ و چادرہ شد است

گر بظاہر پیرہ کی نش نا پسند چیز او چھک — خامشی کر روز زاہوش بیاد ب کاہل چھک

چھی ولی حق چھی ہوت حقن چھی پردہ پوش — غیرت حق گر ترمی غیر س از ان می جرعہ نوش

دُورِ کرمت چھی ین اوصاف بشری ذاتنی — عیب ید لنظر یوان چھونہ عیب تمہندی ذاتی

حق ز غیرت اولیا پنہان کُند زیرِ قُباب
تا نہ بیند غیر کاندر دوستی اغیر شدست

اولیا دِ پردہ بشری اچھہ تھوومت خالقن — دِ بشر پوشن آسن ہی چھو یوتہ ہمت یالکن
تھونہ نامحرم وچھن ییندی جمال باکمال — ذات حق چھوی پردہ تراوانی ہمین ازخصال

پردگی بین وکش با پردہ ہرگز التفات
پردہ احوال او این جامہ و بستر شدست

صاحب پردس چھون با پردہ کرنہ التفات — جامہ تس پردہ چھو ٹھور جان آں والاصفات
پردہ تراوت صاحب پردس کنو یم کر نظر — چھوی ولی بنیک ولی زانی ولیس نیک تر

ہر تادیب آں کلام تند و لطف آمیز او
مخلصان را نوش منکران نشتر شدست

ازنی تادیب گاہی آسن فرمادان کلام — آسہ پتیر اما آسو سرا ز لطف تام
سوی کلاما مخلص کتو آسو شیرن و شکر — منکرن کتو نہر قاتل یا چھو نہ زخم نیشتر
مخلص ہوان کلام پاک او ماہ خدا — منکرن قسوت تراں چھی ہیچو شیطانی فنا

ذات اوصاف ز ہم اوصاف چون آئینہ است
ہست آں نیک و بدرائی کز و مظہر شدست

صاف چھوک ذات مبارک ہیچو آئینہ گہان — وچھونی تھو وچھہ لتس کُن تس چھوتی یالی نمان
خاصیت آئنیی چھوی چھو نہ لس دت وان — یا صفت یا عیب آسس چھوپن گتران ساعیان

چون توبی پیری دِین گمراہیست شیطان گُند
پیر بیے پیر است شیطان انہی تحذیر شُدست

یِدٕ چھوک بےپیر شیطان ژھ کری گمراہ ہر — پیری پیرس چھو شیطان ہی چھو آمت یہ خبر
آسہٕ لُسِن بےپیر شیطان تس کران گمراہ یہ — چھوی گمراہی وَنان باپیر کامل سخت بہ
چھوی کران انکار پیرس بیشمار اعتراض — بی نصیب از فیض وِنان پیر یَس آیس فاضی

چون رسول اللہ گفتا پیر انند نبی ست
کی بود مومن کسی کز وی نبی منکر شدست

پیر انند نبی فرمودہ خیر البشر — سوی نیس پیرا ہ خیر ویت یُس از راہ شر
کرِ چھو مومن آسہٕ لیس بیرا بہ بغیر تہ پیر — خوف ایمان چھوس تہ شک جاے زنا سعیر
مومنس پیر لازم نا اعتراض پیر چھو لیش — پوشہ لتس اسلام و ایمان و جہان بنہ کیش

مرد بے پیر است فاسق و کافر شدست
نیست پروایت کسوت رحمت آمدست

یُس مری بے پیر یا نہ فاسق و کافر چھو تہ مر — چھونہ چھو اتھ نہ مرنک مرہ کت یتس انہ
پرنہ ناوی لُسنہ پرس کرِنس ایمان تہ پس — سوی مری کافر صفت ن یہ روزہ از رحمت سعید و
پیرت اکس لازم چھو زاندن پیر کامل راہ دان — نارہ لتہ سوی گاہ بت تھوس تہ و اتنا دیس رحمان
عالمس یہ علمکوی منصب چھو حاصل نکہ — توتہ چھوس لازم رتن صحبت پیر چھوس عجب
قصہ شیبان راعی احمد حنبل تہ پیر — حضرت عطار یاوان منطق الطیر س انہ
احمد حنبل بزانک عالما آسوی فریہ — حضرت شیبانہ سند وی آسو پیر تہ مرید

عیب پیران ہر کہ از کوری و بیشرمی گرید
در دو عالم روسیاہ و زار و حال ابتر شدست

عیب پیران یُس ثنا دانی تہ بیشرمی ونی
در دو عالم روسیاہ و خوار تہ رسوا بنی

ظاہرس منز پیرہ وسی نش پیوہ چھک ناکارہ چیز
فی الحقیقت تِمن وصف نیک بہتر تمیز

یدنہ فعل پیر کینژہا بوزنی اندر نظر
چھی بدی از فعل خود پیرس مہ کر منسوب شر

یس خدا ین یوزہ گژھون پیران چھیران
میل اندر طعنہ پاکان گژھی لسن بیگمان

بدگمانی را رہا کن و ز فضولی توبہ کن
کز فضولی رافضی مردود و مستنکر شدست

بدگمانی تراو توبہ از فضولی نِیر دکر
از فضولی رافضی مردود گو خوار و ابتر

بدگمانی بڈ گناہ چھوی وچھ تہ قرآن اللہ
عیب جوئی چھی حرام ئی آو از خیر البشر

رافضی گو روسیاہ از بغض یاران رسول
بدگمانی تراو از پیران چھوئی اصل اصول

در حق پیران کامل رٹ گمانہ حسن ظن
سرخروئی در دو عالم ہم رضائی ذو المنن

پیش پیر و مرشد رو خُذ ما صفا دع ما کدر
ورنہ ہر عیب چینی ہر کہ رفت ابتر شدست

پیش پیرو لیش گژھ تہ با خلوص با نیاز
با ادب اندر حضورس روزنہ با صد امتیاز

پرت اکس پرن فقیرن نش گژھن لازم ضرور
لیس چھنس آسہ نا بیان عمر شکوی انور وہ

نی ولی ونہ تت عمل کر آسہ یہ رُتہ رنہ تراو
لس چھوتہ دان لُیس برائی عیب چینی بشر آف

معنئے خذ ما صفا دع ما کدر چھی دارہ بوزہ
ہمنشینی کر پہ نیکان رد مشاہی نیک بعد

تھو حقیقت دل بتھ اہل دل بباطن کر ادب ۔ پیر باطن ہین زانان حال دل ساری عجب

یس اکس تھو بوٹ چشمن گو سو شیطان لعین ۔ پیر آدم کرتھوی معروف غیر باد طین

تو گنبا دانستن احوال درویشان کنجا

ہیچو موسیٰ یین زحال بُرخ چون آخر شد است

چھوک ونکتہ زانگ کر احوال خاصان کرام ۔ چھو سو موسیٰ در تحیر حال برخ تم ڈیوٹ بایم

حضرت برخ ونہ نان موسوی آسو خاص حق ۔ آسو تم در عشق مولیٰ ازہمہ نیومت سبق

باغرن دہہن آسو گومت قوم موسیٰ مبتلا ۔ خشک سالی سیت ہر دم آس در نوحہ و دعا

وحی گو نازل کلیمس تہ مناجاتس جواب ۔ یہ دعا کرہ بندہ میانوی برخ سیدی مستجاب

عاشقان کر دعا یُس تمی وزہ رود ہیو ۔ تھو زہ ہمیت سارہ عالم تازہ خوشنود گو

نا بر اُوات دوہن ہر کھونسین گاسہ تو ۔ ان کلیم اللہ وچھت تی در تحیر سخت ہیو

عیب پوشی خرقہ پوشی ہر علی اشرط کرد

آنکہ او مبعوث بہر اسود و احمر شد است

عیب پوشی شرط چھی در خرقہ پوشی ای فتا ۔ امر کر پیغمبرن باال ہر سے خیبر گتا

خرقہ پوشی یم کری تہ عیب خلقن کرنہ فاش ۔ ڈالومت شیطانی تہ چھو سنہ چشمن کنہ نگاش

روزہ حفظ چند قول بعمل چیدین مناز

در کلام اللہ بہ بینی نسبت با خر شد است

علم اہل ترن تہ یہودی ادا آسی جعل ۔ نازت بیت کرزہ شولی تھوی تہ ذہن [illegible]

در کلام اللہ چھو فرما دان خدائی بے نیاز ۔ چھوی سُہ خر سیدی اشارہ کرہ تھوی اہل انہ

علم اہل دل چھو معصوم ای لیس انہ عالم ۔ علم ایت تیں اغیر نکتہ زان شوم

دم بہ بحث اندر کلام این شہان دین مزن
زانکہ محفوظ العمل للشیخ مستن کاہش شدہ است

اولیاء بیشک شہان دین چھِ نا دعوی ہاکر
بحث گوی یمن س کلام پاکسی منز بے خبر

بیس کری بابر کامل بے ادب پاٹھ گفتگو
کر یتھوی تس پتہ اوتہ از فیض لبہ نہ کینہ تہ بو

کرِ بیز پاتہ بحث بابر طریقت زاہ کرن
عمل ضایع گیہ کرن ابلیس سند حیلہ بن

از بنی آدم ہر آن کو معرفت حاصل نکرد
در حقیقت کمتر از گاو و خر و اشتر شدہ است

یم نہ حاصل معرفت کرِ چھوی تس انسان ناو
در حقیقت چھوی سو بتر از خر کاشتر گاو

گرِ بظاہر شکل انسان چھو چھو تس نش بنظر
لیکن منز ہوان تہ خنزیر بیوپُل ان بتر

حکم اہل معرفت چھوی بر حقیقت بیشکی
اعتبارا صورہ لیکن چھوی حیوان زانہا یکی

در حقیقت معرفت والوی چھو انسان بوز
ہتھوی بارامانت چھوی توی انسان چھ صفت

احسن التقویم ذاتن وتوبر اہل معرفت
نیز کرمنا بنی آدم چھ اہل معرفت

فتوی و درس و قضا فی نفسہ خوب است لیک
فتنہ گردد چون بدست مرد بد گوہر شدہ است

بد چھو یت درس قضا فتوی بذات خود ولی
لہ سو بد ذاتس نش فتنک مرض گژھن بلے

تاکس یہ تعلیم حاصل کرہ سوی عالم ستھی
پانہ سبب امر فتال دن صبح ان چھ یمس الکی

چھی اِمس تعلیم حاصل کرن بہر مال و جاہ
قاضی بنتھ یا مدرس یا سہ مفتی ہیچگاہ

علم و مال منصب جاہ و قرآن و ہم حدیث
فتنہ بنہ سوی یلہ سو گژھیں دست بد ذات و خبیث

عالمان ظاہری چھی بخبر انہ علم حق
مکرو غداری ہندہ ہیر مت تمہ بلہ چھوی سبق

چھوی آنا لا غیر پنہ دی کار بر علم و عمل — ہندہ چھاوان ناد یم چھی از لیسی و زحل

چھی دوان پانس فضیلت بر ہمہ ہمنشیان — کرتھ پانس برابر نہ تہ چھوی گوڑ آوان

یلہ قلم کتھ ہس تمس ہنز آو بخوف و خطر — چھوی کمسان بر دار منصور لس ہوی پنس نامور

یلہ قلم در دست مکاری پئی لبن نہ سبب — حضرت منصور کھسناد ا رسی پٹ بی تعب

چارہ دفع ریا حرفانہ معمول فقیہ

حیلۂ اخذ باصد باب چون فرشدست

عالم ظاہر پتس کر چھو حرفا و عمل — انہی دفع ریا و خواہش نفس و غل

نفع و سود کہ حیلہ ہا چھس یاد اند ز ان دیاد — حیلوی سیتی کران حاصل متاع و جائداد

عالمان ظاہری چھی ظاہرس مائل گژھان — ظاہری آرام و راحت ظاہری دولت زمان

عالمان ظاہری گیمت چھہ گمراہ تہ بیراہ — دین ترادت دنیاہس لاران زاران مال و جاہ

بہر دنیا علم تہندن نزد حق کوتاہ چھو — یلہ رضائی حق غرض چھوی احترام دین چھہ

علم تن چھوی ماریتہ ٹوپ دئی گالن زحان — علم تن چھوی یار بہ سعئی جہنم چھوی نوان

علم دل در دین و دنیا سرخروئی آبرو — بیگمان راضی خدا راضی نبی چھ بے گفتگو

نسبت عالم آنکہ بہر رشوت و الزام خلق

حیلہائی نادرش محفوظ و مستحضر شدست

چونہ عالم رشوہ باپت لیس تقوی نہ رسلہ داد — شہر پادی بحث و جد لیس منز ستھاہ چھو بس اوستاد

یدسو عالم ونہ پانس از غرور و از خیال — جاہل کامل سو زانن پیوتن اندر ضلال

منطق و فلسفہ کرس کیا لینہ آسی علم دین — جاہل و نادان مطلق چھوی سو نزد عارفین

علمہ موجب لیس نہ عالم آسہ اجہل تس وان | چھونہ عالم بلکہ شیطانس مدگارہ عوان

نیست عالم آنکہ غافل گشتہ اند و حساب
طالب و طامع باوقاف زر و زیور شد است

چھونہ عالم آسہ غافل ترپس اندو قیام | منفت زاہدان آسہ طامع بزر و زیور دام

لیس مشی روز حساب و لیس مشی روز سوال | کرہ تو عالم تمس جاہل سو دانن کُل حال

دین تراوت دُنیا ہس زان روزان شبان | لتس نفع کنہ دتو نہ عالمس بلکہ والتس ٹھنہ یال

واعظ و مفتی مدرس پیرال وندہ بنون | عارفان دین ثان چھی گوسو مخصص شمرون

عالمست و مرید الشس کہ دایم میکند
از عملہا آنچہ کار آیند در محشر شد است

حضرت مخدوم حمزہ پیشوائی مخلصین | عالم و عامل تہ عارف کامل اندر راہ دین

محشرس منز لیس عمل درکار آسک سی کرک | تہ عمل اخلاص تھاوک تہ اخلاص سرک

عالمان با عمل تھاوی خلیفہ بیگمان | دی عبادات الہی روز و شب کوشان بجان

چون خدائی عالمین اصغر و اکبر ساخت
بے بیانا از اصطلاح اصغر و اکبر شد است

عالم اکبر تہ اصغر منطقین تھاو یاد | ظاہر معنی بظاہر تو بتم از اُستاد

یم خدائی عالم اکبر تہ اصغر زانو بوہ | منطقی کیاہ کت چھہ تس لش علم کامل چھو ہمن عبور

حضرت مخدوم حمزہ حضرت شیخ زمان | معتقد اخلاص مندن باعث امن و امان

بزرہ اوّل بہ خدائیس چھیا الہامی | واجبے تمسے پزناون خدا علم و فن

روح امر فرع و نفس تنہ دا لمسو رسات بحث

چیست علم گر عاری از تعریف رفع و جر شد است

بس ضرورت آسس کیاہ از منطق و نحو و کلام
انکہ آتیناہ علما من لدنا علم تام

روح پاکس بدعتا از کبریا آسک عطا
نفس پاک آسوک بہ تیتی تراومت از دعنا

رفع و جبر برلنس نہ چھنس آسن بالکل بہ نیا
بیگمان دنتر لا زعت ستھا گردن فراز

علم ظاہر پوست زانگ علم حق زانک مغز
زان سبب معرفت آسن عالم علماء نغز

ابرو دستاغہ عالم بود دنیا وسے

لبس صوفی زاہر و پیر بہا استر خدست

عالمس تن پاٹ جامہ شوبہ ون عالس کتی
صوفیس پوشیدہ باطن قیمتی جامہ بری

عالمس زر کار چوغہ نہ دستہ آسن دش
صوفیس استر مولٗل نہ سادہ جامہ بو دہ پش

عالمس ظاہر غرض چھو بس چھو بس گژن مشہور یاہ
صوفین باطن چھو مطلب ظاہرس بالکل زمان

فصل اشارت بہ نصیحت لدالان ع ہوبان و ترغیب الشاملین توبہ و انابت و اورادات

حب دنیا اس ہر جرم ست قول مصطفےٰ

ترک دنیا ہر عبادت را امثال سر شدست

کلہ گیہن ہند محبت دنیاہک ازنہ خبر
ترک دنیا سر عباداتن ہند وی ای نامو بہ

دنیاہک محبت تھوی ہم تم کری ساری گناہ
دنیاہس ییز ایس گوسوی چھو مقبول الٰہ

دنیاہک محبت چھو نقصان تمی ایمانس
ترک دنیا چھی عبادت نہ ریاضت بالیقین

عارفو کر ترک دنیا بہر مولیٰ ترک جاہ | جان تہٕ دل تھاوک مولیٰ تہٕ بنیہٕ تم دین پناہ

حُبِّ دنیا ہست شرک و لیس محتشم مشرک آ
اتھ سخن مروی ہم انکہ عارفی آخرت سُدا

لیس اکس چھوی ٹاٹھ دنیا سو چھو مشرک بگیان | ئی چھو فرماوت نبیو تہٕ ولیو بگیان

دنیاہک محبت چھو نیہٕ زادان دِس نشہ نخل کین و | طالب دنیا توی چھی دوست پت زاہدین

کُفر تہٕ زادان چھوی دلن منز دوستی مال و جاہ | اند رسول اللہ چھین امتہٕ بوزا نمر دِ راہ

تارک دنیا سید عارف تہٕ سالک زان سب | دسپم ثابت قدم دہ روزہٕ شب دِ ر کار رب

مال دنیا بذل کن دہ راہ حق ای مرد کار | خدمت غربا و فقرا کرزہٕ پت چھوک بدار

مالکن چھوی زہ حوالہ مال کرت چھوک امین | وقتہٕ وقتہٕ ہوس مال خواجہ ہو کمک زغین

حُبِّ دنیاداران ودین فرض و کلید جنت آ
حُبِّ اموال آ مار و حُبِّ جاہ اژو سُدا

اہل دین ہند محبت گوز بنک جنتن | جنتی بنک تہٕ تھکہٕ پت دوست دولتین تہٕ دین

دولت و مالک محبت اندہٕ تہٕ پیچ تہٕ مار | دِ ر قیامت مار و اژو دِ ر کھن نہس کمر اعتبار

دوست دولتین ہند وی چھوی جنتی تہٕ نگار | دشمن دولتین بنک لعنتی مقہور و خوار

دون جہانن چھوی سعادت دوستی اولیا | دشمنن ہندس چھو تاوان دہ سیاہ دِ رویرا

ئی چھو فرماوان جناب خواجہ بشکن گنا | دون جہانن چھوی سعادت دوستی اولیا

لیس چھوی یمسند محبت آسہٕ تس ہمرہ پگاہ | دِ ر قیامت ئی چھو امت انشہٕ ہمرہ دہمرا

محشر الم علی دین خلیلہ مخبر ہست
ہم خطاب آنت معشوق مسن جانب بوزنشدا ست

یحشر المرء علی دین خلیله در خبر
لیس اکس سنز محبت آسه یم دم لگتین
اولیاؤن سنز محبت لیس بوی دیدل اھم
عرض آمت کرنه دوبهاکه در حضور آنجناب
حمد لله چھوس محبتن منز بو شامل هر زمان
حضرت مخدومه سندی چھیم محبت یقین

بی چھو فرماوان صحابن حضرت خیر البشر
در قیامت روزه تمی سیت اتھ پیٹھ کر یقین
تس دپی جنت خدا تس چھون دوزخ حرام
انت مع من ... یا اباذر چھوس جواب باصواب
یاس محبوبان مے تھاوم یا الٰهی دیان ...
سیت سیتی تھاوه یا الٰهی سوانده یوم دین

سرو آزاد ... آزاد ... دائما سربسته
زود ... شوهست ... زبان ... عنبر شسته

سرو آزاد آزاد ... طمع ...
روز نرگس ستلا ... تنه ... روز

چھس توی سبزی سوا سرسبد بالگرہ ...
بی طمع لیس آس دایم آسه شبک سرخ رو

شد کیدل حرص ... غافل آن جستجوی
هست تا وقت مرگت غافل این گرشسته

گو گرفتاره مرض سوی لیس بنیاد الگ حریص
اهل دولت چھی پریشان از طمع در روز و شب

زان مرض تا وقت آخر کربلی هرگز حریص
از حرص ھمیت چه انده سختی عرنج و تعب

نیست عاقل ... عمری در غرور ... غافلی
بوده عاقل ... تا دم ... شسته

چونه غاقل ساره ... غفلت ...
ونیه لیس غافل نه توبه روزه چھوی ...
روزه لیس تایب ... سو چھوم ... یکسان

تا دم آخر نه توبه کره غافل بے خبر
چھی شیطان غرور ... معصیت
چھوس خدا راضی سوال الله ... چھوس ...

شد گرفتار پشیمانی اکبر تا ابد

هر که در چشمش گناه خویش مستصغر شد است

در پشیمانی اکبر تا ابد سوی مُبتلا
بد گناه آسته سینه بونه ہین اک جوا

در حدیث آمت صغیرن لیہ حل توبه کری
تس گناہن کبیرن شد عذابا حق کری

مومنس کو ته پیوان چھوی گُنه گنه اند نظر
توبه استغفار س یوان جل برنه یین تراوان سر

مومن اند توبه آسان ییدم دره رذ شب
توبه والن توبه یتی چھوی هران نور و طرب

از گنه گشته پشیمان هر که استغفار کرد

پیش پیران آن گناه اکبرش اصغر شد است

توبه یم کر از گنه ته گو پشیمان گور ہا
از طفیل توبه بینک بد گناه بخشس خدا

پیش پیران توبه جل کر بعد ندامت کر حصول
از دعائی پیر کامل توبه تہ سپدی قبول

لُس سپن تائب به پیش پیران چھو خطا
حقتعالی رحمت و غفران کرس بینک عطا

توبه پریس نش کری پیٹھ او پریس ته گو
چھس تمی سپتن قبولیت بدرگاه اله

کر تو شُل بیده رٹ دامن ته پیرس زود هر
انکساری عاجزی ته با دل زاری کر

توبه مقبول آن باشد که باذکر گناه

غافر الذنب از زبان شیخ مستغفر شد است

بر گناه اقرار تهاوت آسته تائب بزبان
توبه مقبول گوسوی رونه دامن و امان

پیر کامل آسنه بایت کران توبه مرید
از دعائی پیر مغفور چھوی بنان بینک مرید

توبه و استغفار س اندریس وسیله پیر گو
ید سیاه دل آسه آندم سو بر ثافر گو

از معاصی پاک شد با توبهٔ پاک نصوح
هر که بعد از توبه همچون میت مقبر شدا

از گناہ گو پاک یم کر توبہ ہمچون نصوح | صاف تہ پاکیزہ تر گو یمگیان تس جسم و روح
ڈاڈیم کر توبس اندر زندگی اندرہ مدام | لرزہ از خوف خدا آسس سٹھا صبح و شام
ہیچو میت ونہ فارغ از ہمہ فعل گناہ | پس ز بعد توبہ نادم آسہ ان حق عذر خواہ
چھی بیان توبہ نصوح ات دمثال سائی ونان | چھوی نصوح از توبہ گومت شتہ در این زمان
چھوی کتابن منز لیکھت آسوی نصوح شخص ہمان | آسومت شہوت پرستا کیا سود رتمین زمان
سوی زنانہ شکل لاگان آسو لاگان سوی لباس | سوی زنانہ ہیو زنانن منز بہان آسو بی ہراس
آسو ژامت سوی حرمخانس اندر لاگت زنان | امہ حیلہ فاسقن منز آسو دلالی کران
ناگہانی گو یس بر نیو بادشاہس گیہ خبر | او شمشیر اتھس کت ہت جدا تراوین یو سر
گو بدل تائب ہمانم از صداقت و ز یقین | توبہ کوی دروازہ دتھو گو یس پیش رب العلمین
توبس اندر یو نحکم ہر زمان شام و سحر | استقامت تم کرن تا ز گناہ گو پاک تر
منز کتابن قصہ لیکھت مشتہر طول و طویل | بلکہ چھوی مولای رومن مثنوی اندر مثیل
چھو یمہ مطلب قصہ ونک توبہ کوی مُراد فہم | تائبان صادقن ہند اک اشارہ ییتوانم
توبہ چھوی ساان چانوی توبہ ستی چھوی نجات | توبہ ستی چھوی ہران روزی فراوان دہ رات

این تن آلودہ غرق البحر ادبار کہ چون
فر ارشادش ز غرق شوید چون فرخ شدا

اولیاو چھی آب رحمت بالیقین اندر جہان — پاک خلقن چھی کران تم از پلیدی بیگمان

ذات پاک اولیا چھوی رحمت خاص خدا — عام و خاص کت چھہ رحمت بجدی انتہا

از پلیدیہا ی غفلت بدعت و ظلم و جفا — پیر کامل آب چھوی تہ سوی کری پاک و صفا

حضرت داود خاکی تائب و مقبول حق — سی چھہ فریادان نظم خود تہ تھوکن پر سبق

بیرہ سی لیتھراوتن آلودہ گیتھر چھی کثیف — پیرہ سند ارشاد چھیلہ وُن سوی کری پاک و لطیف

پیرو سند ارشاد تھاوی ظاہر و باطن صفا — روز ارشادس پیٹھ مستقیم و باوفا

جنت ارشاد وارث ولایت اندوشہ
ورنہ ہرگز نہ چھہ زن پلیدہ پی شوہر شدست

ہان ز ارشاد و ارادہ کیا ولایت ناوت — جنہ رستوی نہ چھونہ امکان پی ولی آسنک گت

بارادہ پیر کانہ آسہ لس توفیق عیان — نہ عبادت و ریاضت باشرع آسی نکان

لیک پیر حق پرستس نش گژھ سون تس چھی ضرور — سوی کری ارشاد پین راہ حق اندر حضور

جمع سپدس بارادہ پیرہ سند ارشاد پام — تت نتیجہ چھوی ولایت بنہ تس حاصل بکام

سخت محتاج چھہ ارشاد مرد حق شناس — ورنہ اکثر چھاپن اندیشہ دلہ خوف و ہراس

بارادہ پیرہ سند ارشاد شامل آسہ یس — دیدہ حق بین دتی لبہ سوی دلہ پر نفس

بنہ لس نور ولایت اندر دلن حاصل زحق — نور گوی تارک گیان آسی سورن اندر شفق

ہر کہ خود را کرد تسلیم چنین پیری بصدق
دلہ ان از مکر نفس ظالم اگر شدست

یم کری تسلیم پیر یان نفوی صدق سان — روزہ سوی انہ نفس یا کر ظالمس نش چھ راان

چھوی شاہ مشکل بچن از کراین نفس شریر — چھوی تُوی لازم تِہیت وزن تہ دِہ دانان پیر

پیر موکلاوی از کرِ شر نفس پُر شر — پیر بیا امداد سوزی زاہتہ کرِ واتی خرہ

گالہِ نفسس پیرُ سند سایہ تہ ازہ سالیس انہ — دامن پیر کمل رٹ تہ محکم زو دتر

نفس و شیطان دشمن گاچھی تہ زاگان دیسیان — رہنما ہمراہ تہ ہیٗن تہ چھوی نجات از ہر زیان

دُرِّ عرفان گر تمنا ہی چھیی چھین دریا ولی
دُر خیان باید کسے کو مقصدش جمع شدست

یدتہ ان چھوک دُرِّ عرفان تہ انڈ دریاو زود — آسہ ہیس مقصد لوکٹ چھوی گر گرس نجتہ نمود

از سمندرِ نجتہ امکان تی چھو دستور العمل — جویہ ہنرہ امکان کرِ چھ نجتہ گو غیر محل

چھوی سمندر پیر کامل در حقیقت بیگمان — دُرِّ عرفان لس نہ چھون تہ طالب ہر زمان

فصل الثانی بانکہ سبب قوی ترقی سالک محبت و عشق پیر است و موجب اعظم حصول آن دولت صحبت خدمت است تا خلوص و صفای طویت با رعایت آداب ظاہراً و باطناً صحبت مخلصان او و دور بودن از صحبت اغیار اگرچہ بعضے باشند شیخ خبیث ذات خصوصاً از صحبت منکران و معاندان ع کردہ

ہر سعیدی را کہ عشق و شوق حق در سر فتاد
عشق پیرش گو کہ بہر عشق حق شرط ست

لیس سعید یس عشق حق دِ سر سید ظاہر تہ نو — چھوی سبب عشق خدا یک پیرہ سیی عاشق بن

عشق پیر چون لیس آسون تہ تِ خیان عشق خدا — زانہ از تس پیر تیک عشق و اسرار خدا

عشقہ سیتی منزل مقصود اندر واتہ حل | عشقہ سیتی عاشقن چھی مشکلات سپدان حل

ہمدمی پیر خویش صحبت ہم پیرگان

نافع آمد صحبت اغیار لیس با ضرر شد ست

پیرہ سنز صحبت نفع دیہ پیرہ باجن سنز ہیہ | غیرن ہندہ صحبتہ سیت ہاتہ بنیک ضرر

پیرہ سنز صحبت چھیہ صیقل شیشۂ دل گژھ صاف | صحبت بیگانہ زانن ٹھ خطاتہ ٹھ گزاف

صحبت نیکان ہاوان سون چھیہ تامس بالیقین | صحبت نیکان چھیہ ہاوان راہ عرفان و یقین

صحبت نیکان چھیہ طاعت ستھا بہتر تہ جان | صحبت نیکان چھیہ اولی دہ سہہ آن دنیان

صحبت نیکان بلاشک چھی ولین کج سان گژھی | صحبت نیکان غنیمت زانن ٹھ دولت تیزی

لیس تہ یُس دل آسہ پرچھم ہم نشینی خدا | سوی یہن الخلاصہ سیتی در حضور اولیاء

از حضور اولیا لیس دور تہ مغرور گو | فی الحقیقت ازخدا سوی دور تہ مہجور گو

ہفت روزہ خدمت پیر محقق در ثواب

از عبادتہای صد سالہ بہتر شد ست

روزہ لیُس خدمت پیر محقق ہفت دہ | چھُس برابر مرد صد سالہ طاعت ورای دونہ

اندیک ساعت یہی لیُس نشین پیر باکمال | زن ہتھس ورہس عبادت تم کرن کمانیک فال

چلہ گر ہر کس بعمر گفتہ از ان

کار یک صحبت پیر بیچل چلہ بہتر شد ست

گوسو گمراہ یُس چلیس بیہی بغیر امر پیر | نی چھو قول عارفان پرد تہ سپدی کتہ گیر

اکہ وقتہ پیرہ سنز صحبت چھیہ بہتر چلہ گمان | چل چلہ کرتہ توہ لیکن نزد عارفان

چھوی وچھن دلیس پیندس کُن عبادات تہٕ عمل پیندسی فرمودہی ہر گرنہٕ کرلیت و لعل

پیر چون خواندت جوابش گو بقطع نافله
زانکه اینهم هم جواب و ثواب و فرض است

درمیان نفل یتھ پیر آوتہٕ کری نفل ترٛتھی دِس جواب با صواب عرفان ہری

امہ ساعتہٕ پیرہٕ ښندس آوسن حل ذنو جواب چھوی نماز نفلہٕ کھوتہٕ بہترین اندر ثواب

حضرت فاروق اعظمؓ و ابن عباسؓ اکہ وقتہٕ آسی مشغول نوافل تم دتھی صاحب شکوه

حضرتن آو دنگ تہٕ آسی مشغول نمازہٕ گو جوابس تیز توقف چینہٕ زان گردنی فرازہٕ

گیہ فارغ انتھ نوافل آیہ در خدمت شتاب تام فرماوک بہین ودونی کن از عتاب

یلہ کران آو تہٕ آسو حل وان آسو جواب نفل ترٛاوت وان آسو جواب تی چھو صواب

چھی تصوف چین کتابن منز لکھا صوفی تمام یم چھہ در راہ سلوک معرفت عالی مقام

پیر کرہٕ آو شریہس در نوافل آسہٕ یتھ نفل ترٛاوت حل دلیس آو تہٕ نورا وتھہ تمہ

کینہہ عبادات و نوافل کرچھوات جایہ بکار تتھا وکن ای عاشقا ای سالکا کر اعتبار

حضرت داؤد فرماوان مہ کرہٕ آسم نصیب آسہٕ نفلس منز کرم آو نپون پیر نیب

آوس لبیک کرتھ واتہم فیضا و فیر پیرہٕ خوشنود سپدم گژھم حاصل سرور

هر که با اخلاص جان و دل رعایت کرد ادب
در حضور شیخ و بود از صحبتش برخوردار است

یُس اکھا اخلاص سیت ازجا و دل تہٕ اوبی در حضور شیخ تی واتس یس آسی طلب

باادب از جان و دل روزن پتھ عارفان — فائدہ واتس بلاشک تئی چھو مولانا لکھان

یم چھ آگاہ دل تہ از دل کراو ادب حاصل ضرور — بے ادب از رحمت رب رزنہ آسان دور

ور کلام و در سلام و در جواب و در سوال — روزنہ بالکل باادب تربیر چھوی نازک خیال

پیر کاملیت مکالس تھاوہ تشریف شریف — زاہ مہ تھوتت پیٹھ پتھن کھو پیٹھ چھو اہل لطف

بی وضو بر جامۂ پیر کمل کرنہ تھف — زاہ مہ تھر کرہ پرسی کن پیٹھ چھو کہ اہل شرف

ژہای پننی تیھنہ تراوک بہ وجود پاک پیر — باتواضع روزنہ بالکل پتھ برای پند گیر

کیت گنزراوی ادب کیا گنزن آسن حصول — کوزہ وقتہ تیھنہ پیر از دان سینئ قول

حضرت داود خاکی چھوی لکھان یارِ اد — یم گنزن آسن مریدن آسہ عالی حسب

روطہارت کردہ و خاص از بئی دیدار پیر

زانکہ رفیقی یادِ حق راہتر ز ذکر شد است

پیرہ سند دیدارہ بابت نو طہارت کچھ لاز — پیر سندہ وتی مبارک پتہ چھنک یادگار

باطہارت گنزر ملاقاتس تہ نیکن لتھس سلام — پاک پاٹھن ادب بالکل بہ تعظیم تمام

حضرت جامی چھو فرماوان نفحاتس اندر — کتھو ادب رواس تھاوان صوفیا تیھوا تمہ

بوعلی دقاق شیخ اکمل اہل صلاح — بر گزیدہ و زمانان خود باطراف و نواح

آس فرماوان گھران پریس انتہ پتھ ور گر — چھس غسل اول کران تہ چھس تھوان تن جاء تر

حضرت داود خاکی صاحب نظم و بیان — واقعہ اک ازنئی تائیبت شرحی لکھان

آنکہ ملا احمد چاگل مرید شیخ ما — سوی زیارت کرنہ بابت آو سوئی تیمہ

بہر دیدار جناب مرشد و مولای خود — آو قصداً ازرہ دور و دراز آن معتمد

وننہ پریس تام شت کروہ وت مکن آسہ قدم — تام آو از اکس از غیبت گیہ بُن تعجب